

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA
SOCIÉTÉ

dinsdag

29-01-2002

14:15 uur

mardi

29-01-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de toekenning van voorschotten aan de OCMW's" (nr. 6013)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Vraag van de heer Richard Fournaux aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het optrekken van het leefloon met 4%" (nr. 6018)

Sprekers: **Richard Fournaux, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Vraag van mevrouw Els Van Weert aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de omzendbrief materiële steun uitgeprocedeerden Raad van State" (nr. 6263)

Sprekers: **Els Van Weert, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Vraag van de heer Ferdy Willems aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de schadeloosstelling aan landbouwers die werden getroffen door de dioxine-crisis in 1999" (nr. 6223)

Sprekers: **Ferdy Willems, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Samengevoegde interpellaties en vragen van - mevrouw Annemie Van de Casteele tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de met pcb's besmette kippen" (nr. 1097)

- de heer Koen Bultinck tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de pcb-besmetting in kippenvoer" (nr. 1098)

- de heer Luc Paque aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de recente pcb-besmetting van kippenvoer" (nr. 6267)

- de heer Hubert Brouns tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de aanwezigheid van pcb's in kippen" (nr. 1099)

- de heer Luc Paque tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en

SOMMAIRE

Question de M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'octroi d'avances aux CPAS" (n° 6013)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Question de M. Richard Fournaux au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "le relèvement de 4% du revenu d'intégration" (n° 6018)

Orateurs: **Richard Fournaux, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Question de Mme Els Van Weert au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la circulaire concernant l'aide matérielle aux demandeurs d'asile déboutés par le Conseil d'Etat" (n° 6263)

Orateurs: **Els Van Weert, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Question de M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "l'indemnisation des agriculteurs touchés par la crise de la dioxine en 1999" (n° 6223)

Orateurs: **Ferdy Willems, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Interpellations et questions jointes de - Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les poulets contaminés aux PCB" (n° 1097)

- M. Koen Bultinck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la présence de PCB dans des aliments pour poulets" (n° 1098)

- M. Luc Paque à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la récente contamination aux PCB d'aliments destinés à des poulets" (n° 6267)

- M. Hubert Brouns à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la présence de PCB dans certains poulets" (n° 1099)

- M. Luc Paque à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de

Leefmilieu over "de pcb-besmetting van kippenvlees" (nr. 1100)
 - de heer Charles Janssens aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de bij de firma HANEKOP te Roeselare ontdekte pcb-besmetting" (nr. 6273)

- de heer Robert Hondermarcq aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de pcb-verontreiniging van kippen en de gebrekkige informatie terzake" (nr. 6275)

- de heer Hugo Coveliers aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de recente pcb-besmetting" (nr. 6279)

Sprekers: Annemie Van de Casteele, Koen Bultinck, Luc Paque, Hubert Brouns, Charles Janssens, Robert Hondermarcq, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, **Magda De Meyer, Martine Dardenne, Peter Vanhoutte, Maggie De Block**

Moties 45
 Vraag van mevrouw Michèle Gilkinet aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de rol van de WGO in de strijd tegen aids" (nr. 6098) 47

Sprekers: Michèle Gilkinet, voorzitter van de ECOLO-AGALEV-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Samengevoegde interpellatie en vraag van - de heer Hubert Brouns tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de uitspraak in het proces tegen enkele veehandelaars" (nr. 1085) 51

- de heer Ferdie Willems aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de uitspraak van het proces tegen enkele veehandelaars" (nr. 6233) 51

Sprekers: Hubert Brouns, Ferdie Willems, Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, **Peter Vanhoutte**

Moties 57
 Vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de taalproblematiek in de diensten voor gezondheidszorg te Brussel" (nr. 6119) 58

Sprekers: Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

L'Environnement sur "la contamination de viandes aux PCB" (n° 1100)

- M. Charles Janssens à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la pollution aux PCB découverte à la firme HANEKOP à Roulers" (n° 6273) 13

- M. Robert Hondermarcq à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la pollution aux PCB de poulets et l'information déficiente en la matière" (n° 6275) 14

- M. Hugo Coveliers à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la récente contamination aux PCB" (n° 6279) 14

Orateurs: Annemie Van de Casteele, Koen Bultinck, Luc Paque, Hubert Brouns, Charles Janssens, Robert Hondermarcq, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, **Magda De Meyer, Martine Dardenne, Peter Vanhoutte, Maggie De Block**

Motions 45
 Question de Mme Michèle Gilkinet à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le rôle de l'OMS dans la lutte contre le sida" (n° 6098) 47

Orateurs: Michèle Gilkinet, présidente du groupe ECOLO-AGALEV, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Interpellation et question jointes de - M. Hubert Brouns à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le jugement prononcé dans le cadre du procès contre certains marchands de bétail" (n° 1085) 51

- M. Ferdie Willems à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le jugement rendu dans le cadre du procès intenté contre des marchands de bétail" (n° 6233) 51

Orateurs: Hubert Brouns, Ferdie Willems, Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, **Peter Vanhoutte**

Motions 57
 Question de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les questions linguistiques relatives aux services de santé à Bruxelles" (n° 6119) 58

Orateurs: Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Interpellatie van de heer Daniel Bacquelaine tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de normen voor de erkenning van de verenigingen, groeps kabinetten en diensten voor thuiszorg" (nr. 1090)

Sprekers: **Daniel Bacquelaine**, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Samengevoegde interpellaties van
- de heer Ferdy Willems tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de internationale veetransporten" (nr. 1091)

- de heer Luc Sevenhans tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en tot de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw, over "de diereentransporten" (nr. 1093)

- de heer Ferdy Willems tot de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw, over "de internationale veetransporten" (nr. 1094)

Sprekers: **Ferdy Willems**, **Luc Sevenhans**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Moties

60

Interpellation de M. Daniel Bacquelaine à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le projet d'arrêté royal fixant les normes d'agrément des associations, cabinets de groupe et services de soins à domicile" (n° 1090)

Orateurs: **Daniel Bacquelaine**, président du groupe PRL FDF MCC, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

65

Interpellations jointes de

- M. Ferdy Willems à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les transports internationaux de bétail" (n° 1091)

- M. Luc Sevenhans à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et à la ministre adjointe au ministre des Affaires étrangères, chargée de l'Agriculture, sur "les transports d'animaux" (n° 1093)

66

- M. Ferdy Willems à la ministre adjointe au ministre des Affaires étrangères, chargée de l'Agriculture, sur "les transports internationaux de bétail" (n° 1094)

Orateurs: **Ferdy Willems**, **Luc Sevenhans**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

71

Motions

60

66

66

71

COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

van

DINSDAG 29 JANUARI 2002

14:15 uur

COMMISSION DE LA SANTÉ
PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU
RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

du

MARDI 29 JANVIER 2002

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.34 uur door de heer Philippe Seghin, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.34 heures par M. Philippe Seghin, président.

01 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de toekenning van voorschotten aan de OCMW's" (nr. 6013)

01 Question de M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'octroi d'avances aux CPAS" (n° 6013)

01.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat het toekennen van voorschotten aan OCMW's sneller verloopt dan het in behandeling nemen van mijn vraag. Mijn vraag dateert immers al van 4 januari 2002.

Mijnheer de minister, de achterstand bij de uitbetaling van de tussenkomsten van de federale overheid in de bestaansminima en in de steun aan politieke vluchtelingen is u bekend. Over het onderwerp zijn trouwens door andere collega's al zowel schriftelijke als mondelinge vragen gesteld. Omdat u de lokale politiek van zeer nabij volgt, hoef ik u wellicht niet te wijzen op de relevantie van het onderwerp voor de gemeentebesturen, en meer in het bijzonder voor de OCMW's. Zij moeten nu honderdduizenden euro prefinancieren, waarvoor ze leningen moeten aangaan. Bovendien kunnen zij geen definitieve planning opmaken en wordt de uitvoering van hun wettelijke opdrachten deels belemmerd.

Mijnheer de minister, daags voor kerstmis 2001 hebt u twee koninklijke besluiten uitgevaardigd inzake de voorschotregeling, wat de steun aan vreemdelingen betreft, en gedeeltelijk voor wat de uitbetaling van de bestaansminima aangaat. Dat is uiteraard positief. U had die koninklijke besluiten al aangekondigd in uw antwoord op een schriftelijke vraag in de loop van mei 2001. Het nadeel van dit soort koninklijke besluiten is dat ze een eenmalig karakter hebben. Daarom wil ik u terzake enkele vragen stellen.

Ten eerste, waarom zijn de koninklijke besluiten eenmalig? Waarom kunnen OCMW's niet automatisch, zonder elke maand of elk kwartaal

01.01 Servais Verherstraeten (CD&V): On connaît le problème des retards de paiement en ce qui concerne l'intervention de l'État fédéral en matière de minimex et d'aide aux réfugiés politiques. Des créances de plus d'un million d'euros ne constituent même pas des exceptions. Les CPAS connaissent de ce fait des difficultés de paiement qui les empêchent de remplir leur mission légale de manière optimale. Deux arrêtés royaux sont récemment parus au *Moniteur belge*. Ceux-ci prévoient une avance unique pour 2002, ce qui est positif, bien que le caractère unique de la mesure soit regrettable.

Pourquoi payer une avance unique au lieu d'en faire une mesure récurrente? Quand le paiement informatisé sera-t-il opérationnel? Qu'en est-il de la compatibilité? Si le retard de paiement n'est pas résorbé, des avances supplémentaires seront-elles

een aanvraag te moeten indienen, een voorschot uitbetaald krijgen? Dat kan toch op basis van financiële gegevens van het jaar voordien of van twee jaar voordien?

octroyées pour 2002 ou élaborera-t-on un nouveau système de paiement?

Ten tweede, u hebt in uw antwoord op vorige vragen onder meer gewezen op personeelsproblemen en op compatibiliteitsproblemen, waardoor de geïnformatiseerde terugbetaling nog niet helemaal op poten stond. Het was uw ambitie om die op poten te zetten. Ik wil u dus concreet vragen: zijn die personeelsproblemen op dit ogenblik opgelost, en wat is de stand van zaken wat de compatibiliteit tussen uw diensten en de diensten van het OCMW betreft? In welke mate zijn de experimenten van de Kruispuntbank, om links te leggen met de OCMW's, opnieuw opgestart om zo de geïnformatiseerde terugbetaling te versnellen? Indien de compatibiliteitsproblemen niet opgelost zouden zijn tegen het einde van het tweede kwartaal van 2002, hebt u dan de intentie om bijkomende voorschotten voor de resterende kwartalen van 2002 te overwegen? In welke mate kunnen die dan aanleiding geven tot een zo spoedig mogelijke uitbetaling om de prefinancieringsproblematiek van de OCMW's tot het minimum te beperken?

01.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, collega Verherstraeten, vorig jaar hebben wij een aantal voorschotten uitbetaald en dat doen wij ook dit jaar. Wij hebben problemen gehad met verschillende onderdelen, onder meer met het bestaansminimum, maar dat probleem is nu opgelost. Wij hebben wel nog een achterstand bij de uitbetaling inzake vluchtelingen, maar die is niet meer zo groot. Door de verhoging van de bedragen vanaf 1 januari 2002 hebben we gemeend dat het, om elk kasprobleem te vermijden, goed zou zijn ook nu voorschotten uit te betalen.

Principieel ben ik geen groot voorstander van een definitieve keuze voor het werken met voorschotten. Ik zal u uitleggen waarom. In ziekenhuizen wordt vaak zo gewerkt. Het resultaat daarvan is echter dat men soms zes of zeven jaar later nog altijd aan het afrekenen is om te weten hoe hoog de juiste rekening was. Voor het betrokken ziekenhuis is er geen echte druk om het vlug te doen, want het gaat slechts over 2 of 3 miljoen frank op een totaal van 200 miljoen frank, dus waarom zouden zij dat bedrag nog afrekenen?

Het resultaat is wel dat men vrij grote bedragen blijft rondslepen, als ik het zo mag uitdrukken. Mijn basisoptie is dus te werken met een geïnformatiseerd systeem waarbij we afstappen van een controle a priori en overschakelen op een controle a posteriori. We betalen eerst, we checken de rekeningen, en als we iets vinden kan er nog opgetreden worden. Vooraleer dat systeem kan werken, treden wel een paar problemen op.

Ten eerste, de informatica op het ministerie moet klaar zijn. Dat is geen echt probleem: zodra de nieuwe wet er is, zal ook de informatica er klaar voor zijn.

Ten tweede, elk OCMW moet zijn informatie correct en via de juiste informaticadrager verzenden. Het klopt dat aan de correctheid van de gegevens nog werk is. Wij zijn nu samen met een paar OCMW's aan het nagaan of alle informatie juist wordt doorgegeven. Ik geef het voorbeeld van asielzoekers die hier legaal verblijven maar die een procedure hebben ingeleid bij de Raad van State. Zij krijgen nog altijd

01.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Il y a encore un certain retard en ce qui concerne les paiements, mais il n'est pas très important.

Les montants ayant été augmentés le 1er janvier, nous avons également opté pour une augmentation des avances. Mon option de base est d'utiliser un système informatisé, avec un contrôle a posteriori et non a priori. Le système informatique du ministère sera prêt à temps.

Toutefois, les CPAS doivent transmettre correctement leurs informations. Cela reste un problème. Nous sommes en train de simplifier les formulaires en corrigeant les erreurs que nous constatons dans la pratique. Cette étape ne devrait pas prendre trop de temps. La transmission sur support informatique constitue un gros problème. Seuls deux tiers des CPAS wallons et un tiers des CPAS flamands transmettent leurs données sur support électronique. Les autres CPAS fournissent simplement une série de formulaires dont le contenu doit encore être introduit dans la banque de données.

La Cour des comptes vérifie

hun steun alsof zij in het vroegere systeem zaten. Wij hebben echter vastgesteld dat het doorgeven van de betrokken informatie niet altijd juist verloopt. De OCMW's krijgen bijgevolg geen geld voor die mensen hoewel die een procedure bij de Raad van State hebben ingeleid. Het vereenvoudigen en verduidelijken van de formulieren terzake is een werk dat enkele maanden duurt. Wij zijn daarmee bezig. Wij verbeteren het systeem op basis van fouten die we vaststellen in de praktijk.

Samengevat, er moeten juiste gegevens worden doorgegeven. Daar werken we aan, en dat probleem zou relatief vlug kunnen zijn opgelost. Het doorgeven van de gegevens via de juiste informaticadrager is evenwel een veel groter probleem. Nu geven twee derden van de OCMW's in Wallonië en een derde van de OCMW's in Vlaanderen hun informatie door op een informaticadrager. De andere OCMW's geven gewoon een stapel formulieren, die stuk voor stuk moeten worden ingebracht. Dat is de huidige situatie.

Ten derde, is er een probleem met het Rekenhof inzake de medische hulpverlening. Het Rekenhof wil de uitkeringen achteraf niet controleren maar het checkt wel minutieus of de cijfers per verrichting wel kloppen met de nomenclatuur. Om eerlijk te zijn, ik vind dat een beetje overdreven. Voor iedere betaling inzake een medische tegemoetkoming moet er dus een ingewikkelde procedure worden gevolgd. Dat probleem moet worden opgelost. Omdat het Rekenhof ermee gemoed is, is dat echter niet zo evident.

Conclusie, ik denk dat de geautomatiseerde betaling niet zomaar op een half jaar kan worden geregeld. Wij denken eraan over te schakelen op een systeem met geleidelijke informatisering, waarbij een OCMW dat na twee of drie jaar nog steeds niet geïnformatiseerd werkt, lang op zijn centen zal moeten wachten. Wie wel geïnformatiseerd werkt, zal onmiddellijk worden uitbetaald en achteraf gecontroleerd. Daar willen we toe komen.

De eerlijkheid gebiedt me echter te zeggen dat die hele hervorming voor drie vierden van de OCMW's tegen het eind van dit jaar kan, maar niet voor de andere. Het is dan natuurlijk niet goed dat we die andere OCMW's zouden forceren, waarbij een vierde van de mensen in de kou zou blijven staan. Wij denken dat het twee of drie jaar zal duren eer alle OCMW's geïnformatiseerd werken. In de tussentijd zullen wij, voor zover nodig, met voorschotten werken.

Ik herhaal dat voor de meeste uitbetalingen wij geen achterstand hebben. Wat bijvoorbeeld bestaansminima betreft, hebben wij geen achterstand meer. De achterstand bestaat vooral nog inzake vluchtelingen. Door de nieuwe procedure moeten de problemen ook wat hen betreft verminderen naarmate de Raad van State uitspraak doet over de dossiers. Ik denk dat we dus twee of drie jaar geregeld voorschotten kunnen geven zonder het systeem te veranderen. De bedoeling is evenwel over twee of drie jaar over te schakelen op een principieel ander systeem: de informatie wordt doorgegeven; op basis van die informatie wordt betaald; en a posteriori worden door middel van steekproeven gedetailleerde controles uitgevoerd en eventuele rectificaties uitgevoerd.

minutieusement, pour chaque opération, si les chiffres correspondent à la nomenclature, etc.

Il est impossible de mettre au point le paiement automatisé dans un délai de six mois.

Dans quelques années, les CPAS informatisés seront payés immédiatement, les autres non. Ce ne sera pas avant deux ou trois ans. En attendant, nous devons appliquer le système des avances. En ce qui concerne le minimum d'existence, nous n'avons pas de retard. Pour ce qui est des demandeurs d'asile, le problème s'atténuera grâce à la nouvelle législation.

01.03 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

01.03 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Je préconise

Mijnheer de minister, net als u ben ik er voorstander van de OCMW's aan te moedigen gebruik te maken van informaticamiddelen en die OCMW's die dat doen prioriteit te geven op de OCMW's die de oude administratieve procedure volgen, zonder deze evenwel te bestraffen.

De administratieve verwerking zal hoe dan ook nog moeten gebeuren. Wanneer de informatie op informaticadrager staat, kan dat natuurlijk sneller, maar de controle zal toch nog altijd moeten plaatsvinden.

d'encourager les CPAS à utiliser le support informatique dans leur travail mais il ne faut pas sanctionner les CPAS qui n'y ont pas recours. Néanmoins, il reste toujours à traiter les données.

01.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer Verherstraeten, mijn voorstel is eerst te betalen, en achteraf te controleren. Het programma moet van die aard zijn dat de grootste fouten vermeden worden. Wat in het bestand wordt ingebracht mag geen interne tegenstrijdigheden bevatten. Het programma moet die tegenstrijdigheden uitschakelen. Alles wat verwerkt wordt, moet echter uitbetaald worden en achteraf gecontroleerd, dat is mijn principe. De controle verloopt dan door middel van steekproeven, maar heel grondig. Zitten er fouten in, dan zijn daar bestraffingsmechanismen voor.

01.04 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Les contrôles sont effectués a posteriori : je paie et je contrôle ensuite. Le programme doit permettre d'éliminer directement les grosses erreurs. Les CPAS informatisés sont très rapidement payés et il n'est plus nécessaire d'accorder des avances.

Wanneer het OCMW op 31 januari betaalt, en de gegevens worden op 1 februari doorgestuurd, moet het technisch mogelijk zijn het geld al op 5 februari aan het OCMW uit te betalen. De gegevens worden doorgestuurd – dat hoeft niet eens per schijfje te gebeuren – en de betaalopdracht moet automatisch volgen. Alleen dan is het een goed systeem. Dat is wat we willen. Men moet automatisch kunnen werken. Dat zal de OCMW's er ook toe aanzetten om hun hele cliëntenbestand sterk te informatiseren. Immers, hoe beter geïnformatiseerd, hoe vlugger het OCMW wordt terugbetaald. Dat kan heel vlug, en dan zijn er geen voorschotten meer nodig.

01.05 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mijnheer de minister, indien u uw voorbeeld kunt hardmaken, indien elk OCMW dat geïnformatiseerd is binnen de week zijn storting terugbetaald krijgt, vind ik dat voor hen een belangrijke aanmoediging waardoor het probleem op korte termijn ten gronde kan worden opgelost. Ik ken de informaticamarkt terzake niet maar ik mag hopen dat er geschikte basispakketten bestaan en dat uw ministerie in dat verband de OCMW's suggesties kan doen.

01.05 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Si ce processus pouvait véritablement être mis en oeuvre rapidement, le problème serait en grande partie résolu.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 **Question de M. Richard Fournaux au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "le relèvement de 4% du revenu d'intégration" (n° 6018)**

02 **Vraag van de heer Richard Fournaux aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het optrekken van het leefloon met 4%" (nr. 6018)**

02.01 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, on le sait, à l'occasion de différentes manifestations publiques, M. le ministre de même que d'autres ministres du gouvernement, notamment Mme Onkelinx, ont diffusé à grand fracas de publicité l'information concernant l'augmentation du revenu d'intégration. On a parlé de 4% et de 6%. Cela s'est fait dans le cadre du projet de loi du gouvernement visant à réformer ce que l'on appelait avant le "minimex", et qui devient "revenu d'intégration".

02.01 **Richard Fournaux** (PSC): De regering heeft beslist het bestaansminimum met 4% te verhogen. De doelstelling is lovenswaardig, maar deze verhoging brengt voor de OCMW's en dus de gemeenten een meerkost met zich. Is het niet

Monsieur le ministre, je n'ai point la volonté aujourd'hui d'en critiquer le bien-fondé – je me demande d'ailleurs qui oserait le faire politiquement – mais mon ambition aujourd'hui est d'attirer une nouvelle fois votre attention ainsi que celle du gouvernement sur le fait que cette décision, cette volonté politique, s'ajoute à d'autres démarches du gouvernement ou d'autres gouvernements – les gouvernements régionaux et communautaires pour ne pas les citer – quant à des charges nouvelles qui pourraient peser sur les communes.

Ma question est simple. A partir du moment où le gouvernement prend l'initiative d'augmenter le revenu d'intégration, et par-là même de porter à la charge du budget communal via la dotation CPAS, 50%, voire 75% dans certains cas, de cette augmentation, pensez-vous qu'il pourrait être envisageable de modifier la manière avec laquelle le gouvernement intervient dans l'aide aux communes, et donc aux CPAS, dans le cadre du financement de son revenu d'intégration?

Je me permets de faire une suggestion: comme on le sait, dans ce pays, certains CPAS, notamment et surtout pour les grandes communes, se voient rembourser à concurrence de 75% des minimex ou des revenus d'intégration, tandis que pour d'autres, il ne s'agit que d'un montant de 50%. Ne serait-il pas envisageable de faire en sorte que le remboursement se fasse de manière équitable pour toutes les communes du royaume à concurrence de 75%?

Je me permets de faire une petite parenthèse au sujet de ma commune de Dinant; lorsqu'on considère le chiffre par nombre d'habitants, nous avons plus de minimexés que dans une ville comme Namur. Le fait d'avoir historiquement consacré un taux de remboursement plus important aux grandes communes qu'aux petites communes correspondait à une certaine époque à une réalité, mais aujourd'hui, ce n'est plus nécessairement le cas.

02.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Monsieur le président, comme monsieur Fournaux l'a dit, le Conseil des ministres a décidé en effet le 21 décembre d'augmenter le montant du minimex dans le futur de 4%, et d'adopter le projet de loi relatif au droit de l'intégration sociale.

L'augmentation de 4% devrait être supportée pour la moitié environ par les communes. Nous avons ajouté dans le projet de loi, cela vous a peut-être échappé, l'article 40 qui prévoit que par personne minimexée, l'Etat paie des frais administratifs, ce qui est nouveau. Cela fait approximativement 20 millions d'euros. Ce montant global pour les frais administratifs qui ne sont autres que de nouveaux moyens, sont certainement suffisants pour la partie communale des 4%.

Le projet de loi prévoit que cet article 40 entre en vigueur rétroactivement une fois voté, le 1er janvier 2002. Ce qui veut dire que l'augmentation de 4% ne pèserait pas sur le budget du CPAS. Nous n'avons pas voulu, je vais être franc avec vous, ouvrir la discussion sur les différents pourcentages, car c'est un débat très global. Entre-temps, on a refait la loi en gardant les pourcentages dans l'état actuel, mais en introduisant une dépense nouvelle pour l'Etat fédéral qui

aangewezen de gemeenten 75% van het bestaansminimum, dat tot leefloon werd omgevormd, terug te betalen?

02.02 **Minister Johan Vande Lanotte**: De Ministerraad heeft op 21 december beslist het bestaansminimum met 4% te verhogen en het wetsontwerp aan te passen door in artikel 40 te bepalen dat de overheid de administratieve kosten zal dragen tot een maximumbedrag van 20 miljoen euro, wat ons voldoende lijkt om aan de eisen van de gemeenten tegemoet te komen.

De bepaling heeft terugwerkende kracht tot 1 januari 2002. De negatieve gevolgen voor de begrotingen van de OCMW's zijn dus onbestaande.

Wij hebben geen discussie willen aangaan over de diverse percentages. Wij hebben veeleer

compense notamment la moitié de l'augmentation.

J'insiste aussi sur le fait que nous avons investi pas mal ces dernières années avec le plan de printemps, en augmentant certains subsides qui ont provoqué une chute du nombre de minimexés en une année de presque 15%, ce qui pèse également sur le budget communal. Ce n'est pas, comme beaucoup le pensent, dû à la croissance économique, car le résultat le plus efficace a eu lieu au cours de l'année 2001, à un moment où l'économie n'était pas très bonne. Cela me permet de dire qu'en 2002, sauf exception, les CPAS de notre pays paieront moins pour le minimex que l'année précédente, ce qui est une bonne nouvelle étant donné que ce n'est pas dû au fait qu'ils versent moins, mais au fait qu'il y a moins de bénéficiaires et que l'augmentation est prise en compte par l'Etat fédéral.

02.03 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse. Je dois avouer franchement que l'article 40 auquel vous faites référence m'a échappé, mais je peux vous assurer qu'il a apparemment échappé à beaucoup de personnes.

Je souhaiterais avoir votre avis personnel sur la possibilité de rembourser 75% pour toutes les communes du royaume. Concrètement, vous le savez, nous allons déposer des amendements allant dans ce sens-là.

02.04 Johan Vande Lanotte, ministre: C'est une question d'argent, c'est tout. Accorder 75% partout nous coûterait entre 5 et 6 milliards. Ce n'est pas une question de principe. Le principe est que les communes paient une partie elles-mêmes, car si on donne 100%, on entre dans un système de consommation gratuite.

D'un autre côté, nous avons augmenté le budget de 2 ou 3 milliards pour le plan de printemps avec de nombreux subsides allant même jusqu'à 100%, pourvu qu'on puisse activer les gens. J'ai constaté que beaucoup de CPAS, surtout en Wallonie, ont profité de cette possibilité pour diminuer le nombre de minimexés. Nous en étions à 80.000 minimexés dont environ 4.000 étaient activés, ce qui signifie que l'intervention de l'Etat n'est pas loin de 100%. Nous en sommes actuellement à 69.000 dont 8.500 activés. En atteignant ce chiffre, le résultat est presque équivalent. Au niveau des dépenses des CPAS, nous ne sommes pas loin de ce que vous proposez, mais avec pour résultat que les gens activés trouvent du travail ou suivent des formations. Cette politique que nous menons engendre cette année une dépense de 75 millions d'euros.

02.05 Richard Fournaux (PSC): Toute modestie mise à part, c'est ce qu'on a fait dans ma ville et j'en suis très fier, vous pouvez regarder nos chiffres. Mais je tiens à vous signaler qu'avant, cela coûtait très cher aux CPAS de permettre l'activation.

02.06 Johan Vande Lanotte, ministre: Vous devriez vérifier si votre CPAS ne s'est pas fait de l'argent sur votre dos...

pour un débat général.

Globaliter zijn de OCMW-
tegemoetkomingen, op een
uitzondering na, in 2002 niet
gestegen

02.03 Richard Fournaux (PSC): Artikel 40 is mij ontgaan, zoals het
blijkbaar ook veel anderen is
ontgaan. Wat denkt u van de
terugbetaling van de 75% aan alle
gemeenten?

**02.04 Minister Johan Vande
Lanotte:** Wij kunnen het ons om
financiële redenen niet
veroorloven dit percentage in alle
gemeenten toe te passen. Een
dergelijke maatregel zou al gauw 5
à 6 miljard frank kosten. De door
ons genomen maatregelen bieden
betere resultaten dan een lineaire
maatregel. Vergeet niet dat de
activering van de
bestaansminimumtrekkers een
subsidiering van 100% mogelijk
maakt. Er moet trouwens worden
aangestipt dat het aantal
bestaansminimumtrekkers is
gedaald en dat het bereikte
resultaat beter is dan een louter
lineaire maatregel. Het aantal
bestaansminimumtrekkers daalde
grosso modo van 80.000, waarvan
4.000 geactiveerden, tot 69.000
waarvan 8.500 geactiveerden.

02.05 Richard Fournaux (PSC): Tot een dergelijke activering werd
ook in mijn stad overgegaan. De
activering zelf is echter enorm
duur.

02.07 Richard Fournaux (PSC): Cela vaudrait la peine de le vérifier.

02.08 Johan Vande Lanotte, ministre: Je suis certain qu'il y a des possibilités d'activer des gens presque gratuitement, mais je constate aussi que bon nombre de CPAS profitent du système pour économiser.

02.08 Minister Johan Vande Lanotte: In vele gevallen kost de activering bijna niets. De vraag rijst echter of alle OCMW's de gemeenteraad hieromtrent inlichten. Zou het niet kunnen dat sommige OCMW's op kosten van de gemeenteraad leven?

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Vraag van mevrouw Els Van Weert aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de omzendbrief materiële steun uitgeprocedeerden Raad van State" (nr. 6263)

03 Question de Mme Els Van Weert au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la circulaire concernant l'aide matérielle aux demandeurs d'asile déboutés par le Conseil d'Etat" (n° 6263)

03.01 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in december 2001 kregen de verantwoordelijken voor de opvang van asielzoekers een rondzendbrief met aanvullende richtlijnen inzake de opvang en het verstrekken van materiële hulp, meer bepaald voor de categorie van asielzoekers die een procedure hebben lopen bij de Raad van State.

03.01 Els Van Weert (VU&ID): En décembre 2001, le ministre a envoyé une circulaire relative à l'aide matérielle aux demandeurs d'asile pour lesquels une procédure est en cours auprès du Conseil d'Etat.

Mijnheer de minister, in verband met die rondzendbrief bestaan nog enkele onduidelijkheden waarover ik u wil ondervragen.

S'agit-il d'une circulaire réglementaire? L'avis du Conseil d'Etat a-t-il été sollicité?

Ten eerste, gaat het om een verordenende rondzendbrief? Daarvoor zijn wel argumenten te vinden, want er is minstens een nieuwe voorwaarde toegevoegd inzake het recht op materiële hulp tijdens de procedure van Raad van State, te weten dat men opnieuw via de dispatching te Brussel moet gaan, om daar te worden toegewezen aan een nieuw centrum. Bent u het eens met de zienswijze dat het hier een verordenende rondzendbrief gaat? Indien ja, hebt u daarover advies gevraagd aan de Raad van State?

Comment le personnel des trois centres qui accueillent ces demandeurs d'asile est-il formé? Quel est le contenu de la note fixant les accords conclus avec l'Office des étrangers, dont il est question dans la circulaire? Qu'advient-il des demandeurs d'asile de ces centres? Que se passe-t-il en cas d'éloignement? Quelle est la procédure suivie? Le personnel ne peut faire preuve d'une double loyauté et les demandeurs d'asile doivent être accueillis convenablement.

Ten tweede, in uw rondzendbrief is er sprake van een opleiding voor het personeel in de drie centra die zich specialiseren in de opvang van asielzoekers met een procedure bij de Raad van State, te weten Kapellen, Sint-Truiden en Florennes. U belooft de betrokkenen een opleiding omdat de opvang van deze categorie asielzoekers andere vaardigheden vergt, omdat zij het zwaard van Damocles boven hun hoofd voelen en veel kans maken uitgewezen te worden. Wat houdt die opleiding in? Volgens de informatie waarover ik beschik, is er nog weinig zeker.

Ten derde, wat is de inhoud van de afsprakennota met de dienst Vreemdelingenzaken, waarvan sprake in de rondzendbrief? Wat gaat er precies gebeuren met de asielzoekers in de drie gespecialiseerde centra? Wat gebeurt er op dit ogenblik met die mensen? Welke procedure wordt gevolgd voor hun verwijdering? U hebt gezegd dat er twee mogelijkheden zijn: ofwel wordt het personeel dat instaat voor de opvang totaal niet ingeschakeld bij de verwijdering; ofwel is er toch een zekere vorm van samenwerking tussen het personeel, de politie

en de dienst Vreemdelingenzaken. Welke procedure wordt op het terrein gevolgd? In de rondzendbrief hebt u uw voorkeur uitgesproken voor de tweede methode. Welke procedure werd uiteindelijk gekozen?

Mijnheer de minister, mijn becommernis is tweërlei. Het is uiteraard belangrijk – dat is al bij de eerste discussie over de rondzendbrief gebleken – dat mensen die betrokken zijn bij de opvang, beter geen twee petjes opzetten. Het is belangrijk voor het personeel dat zijn loyaliteit niet wordt opgesplitst. Het is uiteraard ook belangrijk voor de opgevangen asielzoekers, vaak gezinnen met kinderen, dat ze niet nog eens van hot naar her versast worden in de laatste fase van hun procedurepoging om het statuut van politiek vluchteling te verkrijgen. Ik hoop dat ook voor hen de beste formule gehanteerd wordt. Als er al prioriteiten gesteld moeten worden, is het wellicht belangrijker dat de asielzoekers, die toch al in moeilijke omstandigheden verkeren, op een goede manier opgevangen worden. Het belang van het personeel telt uiteraard ook mee, maar ik denk dat in die orde zal moeten worden nagedacht worden over de aanpak van de zaken.

03.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Weert, het betreft hier geen rondzendbrief. Het gaat om een dienstnota waarin aan het personeel gezegd wordt hoe de zaken georganiseerd worden. In de juridische zin van het woord is een rondzendbrief iets wat men rondstuurt naar een aantal mensen. Hier gaat het om een dienstnota, die overigens werd voorbereid met alle directeurs van alle centra. Wij hebben vastgesteld dat deze regeling voor de meeste onder hen leefbaar was.

Het is niet gemakkelijk te werken met mensen die geconfronteerd worden met uitwijzing. Wij willen ze dus concentreren bij enkele directeurs die gaan proberen er op een goede manier mee om te gaan.

De vorming waarvan sprake wordt voorbereid door een werkgroep met vertegenwoordigers uit de drie betrokken centra, de coördinatiecel, het kabinet van de minister voor Maatschappelijke Integratie en de heer Quintijn die adviseur en expertpsycholoog is. Er worden twee opleidingen voorbereid. Ten eerste, hoe voert men een “slecht-nieuws-gesprek.” Dus hoe brengt men een negatieve boodschap - in dit geval dat iemand het land moet verlaten. Ten tweede, is er een theoretische opleiding van twee dagen rond stress en stressbeheersing door personeelsleden. Die cursussen worden de volgende weken gegeven.

Er worden afspraken gemaakt met de Dienst Vreemdelingenzaken om te vermijden dat iemand die om hernieuwde hulp vraagt, niet opgepakt wordt en uitgewezen. Dat houdt in dat vanuit de opvang een doorverwijfsbrief wordt meegegeven naar de dispatchingcel. De dispatchingcel kijkt na of er beroep bij de Raad van State werd aangetekend, of dat er een intentieverklaring is, en doet dan het nodige om de betrokkene toe te wijzen aan een van de drie centra. De Dienst Vreemdelingenzaken maakt hiervoor het toewijzingsdocument op zodat geweten is wie aan welk centrum werd toegewezen. Pas wanneer men aan een centrum is toegewezen, kan men een schriftelijke uitnodiging krijgen van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een eventuele repatriëring. Op die manier wordt bovendien gerealiseerd dat de verstrekker van de informatie

03.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Il ne s'agit pas d'une circulaire au sens juridique du terme mais d'une note de service expliquant au personnel comment l'affaire sera organisée. Nous voulions réserver la question délicate de l'expulsion à un nombre limité de directeurs.

Un groupe de travail constitué de la cellule de coordination, de membres du cabinet et de M. Quintijn, prépare la formation. Ce groupe se penche notamment sur le déroulement de l'entretien visant à annoncer une mauvaise nouvelle et prévoit également deux journées pour apprendre à gérer le stress.

Toute personne envers laquelle une décision négative est prononcée, peut décider de faire appel de cette décision auprès du Conseil d'Etat. La personne qui s'inclinera devant cette décision, ne devra pas déménager vers un autre centre avec l'ensemble des membres de sa famille. L'on essaiera d'organiser le mieux possible le départ du demandeur d'asile, en concertation avec ce dernier.

niet dezelfde is als wie de informatie heeft geproduceerd.

U moet wel goed onthouden dat wanneer iemand bereid is vrijwillig het land te verlaten, hem gezegd wordt dat hij moet blijven waar hij is terwijl wij de terugkeer organiseren. Wanneer iemand de beslissing krijgt, kan hij zeggen dat hij liever niet vertrekt. Door een beroep te doen op de Raad van State heeft hij recht op maatschappelijke steun. Die mensen plaatsen we samen, om de uitwijzing - want ze kunnen worden uitgewezen – goed te begeleiden. Iemand die een negatieve beslissing heeft gekregen, kan zich daarbij neerleggen. In dat geval hoeft hij niet te verhuizen naar een ander centrum en wordt de vrijwillige terugkeer in overleg georganiseerd. Het komt dan niet op een week aan. Die instructie hebben we uitdrukkelijk gegeven. Wij maken geen moeilijkheden over een paar dagen als we weten dat de mensen bereid zijn te vertrekken.

03.03 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik begrijp eruit dat bij de twee procedures die in de dienstnota worden opgesomd, ervoor gekozen wordt de mensen van het centrum in te schakelen bij het uitwijzingsproces, evenwel zonder dat zij volledig met dat proces geïdentificeerd moeten worden.

Mijnheer de minister, u zegt dat het om een dienstnota gaat, geen rondzendbrief en bijgevolg zeker geen verordenende rondzendbrief. Ik blijf vinden dat u een nieuw element toevoegt als voorwaarde om materiële hulp te blijven ontvangen terwijl de procedure bij de Raad van State loopt. Dat is toch in tegenspraak met de uitspraak van het Arbitragehof uit 1998, waaraan u nu een extra voorwaarde toevoegt? De mensen worden opnieuw naar de dispatching gestuurd en dat wordt als voorwaarde gesteld.

03.04 Minister Johan Vande Lanotte: Mevrouw Van Meert, de hulp van de mensen wordt normaal gezien stopgezet wanneer er geen procedure loopt bij de Raad van State. Wij zijn breder dan het Arbitragehof voorschrijft. Normaal gezien moeten ze eerst beroep aangetekend hebben. Wij zeggen nu echter dat een intentieverklaring volstaat. Er blijft alleen het probleem waar ze de hulp moeten aanvragen. Tot nu toe wisten we van veel mensen niet waar ze waren. Op deze manier kunnen we dat probleem toch een beetje beheren.

03.05 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de minister, de vrees bestaat dat nog meer mensen, wanneer men ze gaat verplaatsen naar een ander centrum waar ze opnieuw een aanvraag om hulp moeten indienen, gaan verdwijnen in de illegaliteit.

03.06 Minister Johan Vande Lanotte: Mevrouw Van Weert, laten we eerlijk zijn. Een grote groep van de mensen die uitgeprocedeerd zijn, zijn ook nu al binnen de maand weg. Meestal gaan ze terug naar hun land, of naar elders, maar het merendeel vertrekt binnen de maand. Dat is toch heel merkwaardig?

03.03 Els Van Weert (VU&ID): Je déduis de la réponse du ministre qu'il associe le personnel à la procédure d'expulsion, sans que ces personnes doivent y être identifiées.

Selon le ministre, il ne s'agit pas d'une circulaire réglementaire. Il ajoute pourtant un nouvel élément permettant de maintenir l'aide matérielle en réponse à l'arrêt de la Cour d'arbitrage de 1998.

03.04 Johan Vande Lanotte, ministre: Il ne s'agit pas d'un élément nouveau. C'est une convention organisationnelle. Normalement, ces demandeurs d'asile n'ont droit à une aide que s'ils interjettent appel. Nous réclamons seulement une déclaration d'intention. Nous sommes donc plus souples que la Cour d'arbitrage. Sans cette déclaration, nous ignorions où ces personnes séjournaient entre-temps; avec la déclaration, nous le savons.

03.06 Minister Johan Vande Lanotte: En outre, aujourd'hui déjà, la majorité des demandeurs d'asile déboutés quittent notre pays dans le mois.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Ferdy Willems aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de schadeloosstelling aan landbouwers die werden getroffen door de dioxine-crisis in 1999" (nr. 6223)

04 Question de M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "l'indemnisation des agriculteurs touchés par la crise de la dioxine en 1999" (n° 6223)

04.01 **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, het onderwerp heeft de voorbije jaren het voorwerp uitgemaakt van zeventien vragen en interpellaties, als ik goed heb geteld. De laatste dateert van 16 oktober 2001. Vorige week zaterdag heeft een VRT-radiobericht opnieuw mijn aandacht op de zaak getrokken. Wat ik toen hoorde, stoorde mijn rechtsgevoel. Het gaat nochtans over een groep mensen met wie ik in andere omstandigheden – wanneer het over dierenrechten gaat bijvoorbeeld – niet altijd op dezelfde lijn zit.

Ik wil kort de situatie schetsen, voor zover dat nog nodig is. De boeren die economische schade hebben geleden en die door het instorten van de markt minder hebben verdiend, zijn intussen voor 100% vergoed. De boeren die rechtstreekse schade hebben geleden en die de verplichting kregen opgelegd om hun dieren te slachten, zijn voor 80% vergoed. Destijds achtte men dat verantwoordbaar. De overige 20% hield men als een stok achter de deur om de veevoedersector – niet onverantwoordelijk in het dioxinedossier – bij de zaak te betrekken.

Volgens de cijfers van mevrouw Neyts op 16 oktober 2001 ging het in totaal om 9,4 miljard frank. Een schamele 105 miljoen frank bleef over, amper 1,1% dus. Ik weet dat appels met citroenen vergeleken werden, maar op de radio werd gezegd dat dit de boeren kwetste. Het ging over 105 miljoen frank, een bedrag dat vergelijkbaar was met de opzegvergoeding die Frans Rombouts kreeg omdat – ik citeer het radioverslag – "hij zijn werk blijkbaar niet al te goed gedaan heeft." Dat maakt de mensen bitter.

Mijnheer de minister, ik wil een paar aspecten van het dossier beklemtonen. Ten eerste, er is geld. Vorige zomer werd er gezegd dat men ging wachten tot augustus 2001, wanneer alle dossiers inzake economische schade binnen zouden zijn. Toen werd het totaal op 9,1 miljard frank geraamd. Men zij er zelfs bij dat het om veel minder geld ging dan we verwacht hadden en opzij gezet hadden. Er was dus geld, en als men dat wil, is dat er nog altijd.

Ten tweede, het gaat hier over ongeveer 200 landbouwersgezinnen, de meest getroffen gezinnen. De dieren werden er onder vaak pijnlijke omstandigheden weggehaald. U herinnert zich de beelden wel. Er hebben een paar echte familiedrama's plaatsgevonden. De mensen moesten bovendien opnieuw investeren en ze hebben dat geld dus broodnodig.

Ten derde, ongeveer iedereen heeft al gezegd dat de laatste 20% moet worden uitbetaald. Men heeft het beloofd. Al tijdens de laatste weken van de regering-Dehaene werd gezegd dat die mensen zeker vergoed zouden worden. De regering-Verhofstadt zei dat ze zeker

04.01 **Ferdy Willems** (VU&ID): Ce n'est pas la première fois, loin s'en faut, que nous abordons ce thème. Ce que j'ai entendu récemment sur les ondes de la VRT heurte mon sentiment de justice. Quiconque a subi un dommage direct a droit à une indemnisation de 80 pour cent. Au total, les indemnisations s'élèvent à 9,400 milliards.

Environ 105 millions de francs d'indemnisation aux agriculteurs touchés par la crise de la dioxine en 1999 n'ont toujours pas été payés, bien que les fonds soient disponibles. Par conséquent, deux cents familles attendent toujours cet argent, en dépit des promesses. Après vérification auprès des services du premier ministre, du ministre des Finances et de la ministre flamande de l'Agriculture, il apparaît que les 20 pour cent restants ne peuvent toujours pas être versés et qu'il faut attendre une décision du Conseil des ministres. Ce point a été radié de l'ordre du jour du Conseil des ministres en raison de l'avis négatif du ministre du Budget. Il semblerait que Mme Neyts avait inscrit le dossier à l'ordre du jour sans réelle concertation.

Pourquoi les sommes n'ont-elles pas encore été versées? Est-il exact que l'argent fait défaut? A quand le paiement de ces indemnisations? Il est temps que ce dossier avance enfin.

geen faillissementen wou veroorzaken. Ex-regeringscommissaris Willockx maakte zich sterk dat de vergoeding er moest komen. Voormalig minister van Landbouw Gabriels legde een welluidende verklaring af: "Het zal mij niet veel moeite kosten om mijn collega's in de Ministerraad te overtuigen." Dat zei hij op 30 juli 2000. Ook eerste minister Verhofstadt heeft zich in dezelfde zin uitgesproken. Mevrouw Neyts zei dat voor einde 2001 alles geregeld moest zijn. En zelfs de groene bezwaren – dat er een Europese procedure in de weg stond om de laatste 20% uit te betalen – zijn weggevallen in januari 2001. Ook de opmerking dat het zou lijken alsof de overheid schuld zou bekennen door uit te betalen, is weggevallen.

Ten vierde, wil ik de radio-uitzending van zaterdag citeren. "Een telefoontje naar de kabinetten van eerste minister Guy Verhofstadt, Vlaams minister van Landbouw Vera Dua en vice-eerste minister Johan Vande Lanotte leerde ons dat de resterende 20% op dit moment nog steeds niet kan worden uitbetaald. Het blijft wachten op een beslissing van de Ministerraad."

Op 19 juli 2001 heeft de Ministerraad – volgens de verklaringen van mevrouw Neyts in de commissievergadering van 16 oktober 2001 – het onderwerp van de agenda geschrapt. Over de reden daarvan wil ik u nu ondervragen. Immers, zo werd gezegd: "Er was een negatief advies van de minister van Begroting." Bij navraag blijkt dat mevrouw Neyts het punt op de agenda heeft geplaatst zonder veel toelichting of verantwoording.

Mijnheer de minister, waarom is de vergoeding nog altijd niet uitbetaald? Is er geld beschikbaar? Wanneer zal de uitbetaling gebeuren? Het gaat om een relatief klein bedrag en het rechtsgevoel is in het gedrang. Men heeft al gesuggereerd dat de federale regering het probleem van zich afschuift door te zeggen dat het sinds de opsplitsing van Landbouw naar de Vlaamse regering moet worden toegeschoven. Naar mijn gevoel klopt die redenering niet. De beloften werden gedaan door de federale regering. Ik vraag dus dat er druk op de ketel wordt gezet. Wie in een dossier gelooft, moet er ook voluit voor gaan.

Mijnheer de minister, het gaat hier om een concrete groep van mensen met hun concrete miserie. Er is hen onrecht aangedaan en zij hebben geen boodschap aan al die procedures. Het wordt tijd dat na 18 vragen en interpellaties werk wordt gemaakt van het dossier.

04.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, collega Willems, u weet dat ik een voorzichtig minister ben en de begroting nauwgezet controleer. 100 miljoen frank is 100 miljoen frank. Het geld is er uiteraard. Het is er altijd en het is er nooit. De regering heeft nooit gezegd dat ze per se dat bedrag zou uitbetalen. Er werd alleen een provisie opgemaakt. Wij hebben inderdaad minder uitgegeven dan waarin werd voorzien. Maar ik wil beklemtonen dat de regering niet verantwoordelijk was voor de vervuiling in de voedselketen. Het is wel de regering – en dus de hele bevolking – die de schade heeft betaald. Het gaat hier niet om anoniem geld, het gaat om geld van de bevolking dat wordt besteed aan een economische deelgroep die het moeilijk heeft. Maar al die andere mensen zijn daarvoor niet verantwoordelijk. Dat is toch een waarheid als een koe? Voorzichtigheid blijft dus geboden.

04.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre: En cette matière, je dispose d'une compétence de contrôle et non d'action. Le gouvernement a constitué une provision de 100 millions. Nous avons dépensé moins. Le gouvernement n'était pas responsable de la contamination de la chaîne alimentaire. Le gouvernement et la population ont payé la facture. Selon moi, ce n'est pas le gouvernement fédéral qui doit payer.

Ik vind inderdaad dat het niet aan de federale overheid is om nog eens 100 miljoen frank uit te betalen. Maar dat is een juridische discussie. Er is door de federale regering maar één beslissing genomen, te weten over de 80%-regeling. Die 80% is dan ook uitbetaald. Voor één beperkte groep werd beslist dat 100% zou worden terugbetaald. Daarbij is echter expliciet gezegd dat dit geen precedent mocht vormen. Voor de anderen gold de 80%-regeling. De betrokkenen hadden de juridische zekerheid dat 80% zou worden terugbetaald. Enkel daartoe had de regering zich geëngageerd. Punt. Het is mogelijk dat anderen hebben gezegd dat ze meer wilden betalen maar de beslissing van de regering telt. Bij een dergelijke beslissing van de regering moet dus minstens de minister van Begroting betrokken zijn.

Wij hebben inderdaad een dossier van mevrouw Neyts gekregen, maar dat is niet goedgekeurd op de Ministerraad. U zult me niet horen zeggen dat er geen argumenten pleiten voor het dossier. Veel mensen hebben er moeite mee – meest nog in mijn eigen regio – dat het dossier niet is goedgekeurd. Maar wij kunnen niet zomaar 100 miljoen frank weggeven. Als we elke dag 100 miljoen frank weggeven, zijn we op het eind van het jaar 36 miljard frank kwijt.

Samengevat, ik sta open voor suggesties. Er zijn trouwens al suggesties gedaan voor correcties, omdat de kostprijs achteraf niet helemaal juist bleek te zijn, maar principieel denk ik – aangezien er een juridisch engagement van de federale overheid bestond – dat de eventuele beslissing voor extra vergoedingen niet langer door de federale overheid moet worden genomen.

04.03 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de minister, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik het met u niet eens ben.

Zei u dat er in geld was voorzien?

04.04 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer Willems, er is in geen geld voorzien. We hadden een provisie aangelegd voor alle kosten. Dat wil niet zeggen dat er geld is dat per se moet worden uitgegeven.

04.05 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de minister, met een beetje goede wil is er dus wel degelijk geld? De regering heeft beloften gedaan.

04.06 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer Willems, de regering heeft geen beloften gedaan. Dat wil ik benadrukken.

04.07 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de minister, ik zal het anders formuleren. Men speelde het spel eerst populair, toen de crisis dagelijks de media haalde. Toen kwamen de grote tenoren van de regering – de eerste ministers Dehaene en Verhofstadt – zeggen dat ze alle kosten gingen vergoeden, dat er geen faillissementen mochten vallen. De boeren mochten gerust op hun twee oren slapen. Later ging men zich verschuilen achter het excuus dat er geen formele

Le gouvernement a décidé de payer les 80% ; cela a entre-temps été fait. On est allé jusqu'à 100% pour un groupe déterminé, sans vouloir créer un précédent. Juridiquement, le gouvernement ne s'est engagé qu'au régime des 80%.

Le dossier de Mme Neyts n'a pas été approuvé malgré le mécontentement que cela suscite çà et là. Nous ne pouvons faire ce cadeau de 100 millions à tout le monde. Le gouvernement fédéral ne doit pas supporter ces coûts.

04.03 Ferdy Willems (VU&ID): Je ne rejoins pas le point de vue du ministre. Si l'on faisait preuve de bonne volonté, les moyens nécessaires pourraient être dégagés. Le gouvernement doit respecter les engagements qu'il a pris.

04.06 Johan Vande Lanotte, ministre: Une provision a été constituée mais le gouvernement n'a fait aucune promesse.

04.07 Ferdy Willems (VU&ID): Subitement, aucun engagement formel n'a été pris. Or, d'aucuns sont apparus à la télévision en 1999 en déclarant aux agriculteurs qu'ils pouvaient dormir sur leurs deux oreilles. Nous sommes

beloften gedaan werden. Dat kan best zijn. Er was een procedurekwestie, zei men. Misschien moest het dossier naar Vlaanderen. Zo worden de kleintjes in ons land gefopt.

cependant confrontés aujourd'hui à un problème de procédure. Un tel comportement équivaut à se moquer des honnêtes gens.

Mijnheer de minister, omwille van het rechtvaardigheidsgevoel, blijf ik aandringen. Het gaat hier om 200 landbouwersgezinnen die zich bekocht voelen, en die inderdaad bekocht zijn. Uw en mijn rechtvaardigheidsgevoel zou moeten zeggen dat daaraan iets moet worden gedaan.

Misschien hebt u gelijk wat de procedurekwestie betreft. Misschien is er geen formele belofte van de regering geweest, dat kan best zijn, maar in feite hebben de opeenvolgende eerste ministers aan de mensen beloofd dat de kosten vergoed zouden worden. Nu wordt echter met de mensen hun voeten gespeeld.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04.08 Le président: Nous allons passer aux interpellations. Je propose d'entendre chacun des intervenants à tour de rôle. Je demanderai ensuite à la ministre de la Santé de répondre globalement et personnellement à chaque interpellation.

Mme Frieda Brepoels est excusée pour cause de maladie, sa question n°6261 n'aura donc pas lieu et l'interpellation n°1101 de M. Paul Tant est retirée.

05 Samengevoegde interpellaties en vragen van

- mevrouw Annemie Van de Casteele tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de met pcb's besmette kippen" (nr. 1097)
- de heer Koen Bultinck tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de pcb-besmetting in kippenvoer" (nr. 1098)
- de heer Luc Paque aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de recente pcb-besmetting van kippenvoer" (nr. 6267)
- de heer Hubert Brouns tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de aanwezigheid van pcb's in kippen" (nr. 1099)
- de heer Luc Paque tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de pcb-besmetting van kippenvlees" (nr. 1100)
- de heer Charles Janssens aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de bij de firma HANEKOP te Roeselare ontdekte pcb-besmetting" (nr. 6273)
- de heer Robert Hondermarcq aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de pcb-verontreiniging van kippen en de gebrekkige informatie terzake" (nr. 6275)
- de heer Hugo Coveliers aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de recente pcb-besmetting" (nr. 6279)

05 Interpellations et questions jointes de

- Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les poulets contaminés aux PCB" (n° 1097)
- M. Koen Bultinck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la présence de PCB dans des aliments pour poulets" (n° 1098)
- M. Luc Paque à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la récente contamination aux PCB d'aliments destinés à des poulets" (n° 6267)
- M. Hubert Brouns à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la présence de PCB dans certains poulets" (n° 1099)
- M. Luc Paque à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la contamination de viandes aux PCB" (n° 1100)
- M. Charles Janssens à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la pollution aux PCB découverte à la firme HANEKOP à Roulers" (n° 6273)

- M. Robert Hondermarcq à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la pollution aux PCB de poulets et l'information déficiente en la matière (n° 6275)
- M. Hugo Coveliers à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la récente contamination aux PCB" (n° 6279)

05.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, toen ik zaterdagmorgen het radionieuws hoorde, dacht ik dat ik een boze droom meemaakte. Dat bleek echter niet het geval te zijn. Vandaag bevinden wij ons opnieuw in deze zaal, die een aantal van ons goed hebben leren kennen omdat we hier twee jaar geleden vele uren gesloten hebben, precies om te voorkomen dat we opnieuw met een voedselcrisis te maken zouden krijgen.

Mevrouw de minister, het motto van mijn interpellatie is dat we helaas moeten vaststellen dat alles terugkomt. Ondanks de grote verontwaardiging die drie jaar geleden onder meer bij uw partij bestond naar aanleiding van de dioxinecrisis moeten wij vaststellen – zonder evenwel paniek te willen zaaien want dat is zeker niet het opzet van mijn interpellatie – dat er wel degelijk opnieuw een probleem is. Als het over feiten gaat moeten wij de strenge maar rechtvaardige rechters zijn voor zowel de vorige als de huidige regering.

Wij kennen intussen via de media een stuk van het relaas. Het is echter goed dat u bij deze gelegenheid het Parlement terzake informeert. Kunt u ons een exact feitenrelaas geven dat ons een visie biedt op de verschillende stappen die in het betrokken dossier gedaan zijn?

Als wij het goed hebben begrepen, werd er bij de steekproefsgewijze controle binnen het Consum-programma op 8 januari 2002 een staal kippenvoer genomen bij veevoederbedrijf Hanekop in Roeselare.

Ten eerste, dat staal heeft er blijkbaar heel lang over gedaan om in het lab te geraken. Pas drie dagen later werd het aan het lab afgeleverd. Hoe komt dat? Als een staal wordt genomen in een bedrijf, waarom gaat dat dan niet rechtstreeks naar het lab?

Om allerlei redenen en omstandigheden die ook bij het lab foutliepen duurt het tot 18 januari 2002 of tien dagen eer de resultaten bekend zijn. U zult het met ons eens zijn dat deze termijn onaanvaardbaar lang is. U weet ook dat dergelijke analyse normaal twee tot drie dagen duurt en dat de maximaal duldbare termijn vijf dagen moet zijn. U hebt zelf al toegegeven dat vijf dagen een lange periode is in de levensloop van een kip die op veertig dagen wordt vetgemest en dan op ons bord terechtkomt. Bovendien wordt die meestal vrij snel geconsumeerd. Dat is de eerste reeks vragen waarover ik duidelijkheid wil.

Ten tweede, wat gebeurde er op het Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen? Ik neem aan dat het agentschap op 18 januari 2002 als eerste de positieve analyseresultaten kreeg. Werd u toen onmiddellijk verwittigd? Wie heeft die zaak beredderd bij het agentschap? Wie heeft bij het binnenkomen van die positieve analyseresultaten de communicatiestrategie vastgelegd en bepaald hoe men zou werken? Waar hebben wij het nog gehoord dat men redeneerde geen paniek te willen zaaien en eerst te moeten weten

05.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Samedi matin, je croyais tout d'abord faire un mauvais rêve mais ensuite il s'est avéré qu'il s'agissait bel et bien de la réalité: l'histoire se répète. Les médias nous ont déjà relaté une partie de cette nouvelle affaire de contamination aux PCB mais nous souhaiterions que la ministre nous communique sa version des faits.

Dans le cadre du programme Consum, un échantillon a été prélevé au sein de l'entreprise d'aliments pour bétail Hanekop située à Roulers. Cet échantillon a mis longtemps avant d'arriver au laboratoire. Pourquoi a-t-il fallu trois jours à l'échantillon pour rejoindre le laboratoire? Il a fallu attendre le 18 janvier avant que les résultats de l'analyse soient rendus publics. Il est inacceptable que les délais soient aussi longs. Il ne pourrait s'écouler qu'au maximum 5 jours, ce qui est déjà particulièrement long lorsque l'on sait qu'un poulet est engraisé en 40 jours et qu'il est rapidement consommé.

Que s'est-il passé après que l'analyse réalisée par l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire s'est révélée positive? La ministre a-t-elle été immédiatement informée? Qui a fixé la stratégie de communication? Pourquoi la ministre a-t-elle attendu si longtemps avant d'informer les consommateurs et les entreprises?

Le secteur de la distribution, surtout, est mécontent : toutes les informations lui sont en effet parvenues par la presse uniquement. Ce secteur devait-il être prévenu par les abattoirs ou par l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire?

wat er aan de hand was! Met andere woorden, men wilde de zaak eerst goed onder controle hebben vooraleer met consumenten en bedrijven te communiceren. Hoe is de communicatie zo traag kunnen verlopen? Welke argumenten haalt u aan – met uitzondering van het argument als het willen vermijden paniek te zaaien, dat voor mij evenwel geen valabel argument is – om zo lang te hebben gewacht vooraleer naar buiten te treden?

Waarom hebt u zo lang gewacht om de bedrijven - de veevoedersector, de slachthuizen, de distributiesector en de consument - te verwittigen? Welke communicatiestrategie hebt u daarvoor gehanteerd? De communicatie is immers niet verlopen zoals dat moest. De distributiesector was verontwaardigd via de pers te moeten vernemen dat er een pcb-besmetting was en niet via het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen. De minister heeft daarop geantwoord dat het de taak van de slachthuizen is om de distributiesector te verwittigen. De voorzitter van de pluimveeslachthuizen, de heer Van Bosch, zegt echter dat niet zij daarvoor verantwoordelijk zijn, maar het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen. Mevrouw de minister, kunt u daarover duidelijkheid verschaffen?

Ik begrijp dat de verschillende schakels de verantwoordelijkheid delen, maar er moeten afspraken terzake worden gemaakt zodat iedereen weet wat er moet gebeuren. De distributiesector had moeten weten dat ze bij een incident niet moeten wachten op een signaal van het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen, maar van het slachthuis. Mevrouw de minister, is dit de normale procedure? Zou de communicatie tussen de verschillende schakels in de voedselketen niet beter rechtstreeks via het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen verlopen?

Bovendien was de ongerustheid na de persberichten groot en gaf het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen geen gehoor. Mevrouw de minister, hebt u voor permanentie gezorgd om in het weekend op de vragen vanuit verschillende hoeken te antwoorden? Wij hebben ooit gesuggereerd om een groen nummer op te richten dat in zo'n gevallen kan worden gecontacteerd. Is dat gebeurd? Hoe groot is de bereikbaarheid van het agentschap? Daarover rijzen nog heel wat vragen.

Voorts is er nog de kwestie Europa. De strenge Europese politiek ten opzichte van België zorgde er een aantal jaren geleden voor dat de dioxinecrisis ons veel geld en leed heeft gekost. Werden daaruit lessen getrokken? Werd Europa in dit geval snel verwittigd, zodra het probleem gekend was? Mevrouw de minister, wij moeten vaststellen dat dit niet het geval is. Het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen was immers van een positief resultaat inzake pcb's op de hoogte op 18 januari 2002. Niemand vond het op dat moment nodig om de Europese instanties op de hoogte te brengen.

Het duurde tot 24 januari 2002 vóór de instanties verwittigd werden. Toen sprak iemand van uw administratie op een vergadering over de genetische gemodificeerde organismen en veevoerders toevallig met iemand van de Europese instanties over een mogelijk probleem met pcb's in veevoerders. Hij voegde er uitdrukkelijk aan toe dat het alleen pcb's in kippenvoer betrof en dat er geen sprake was van besmette kippen. Dat zeggen althans de Europese instanties.

Est-il exact que cette Agence n'organisait aucune permanence pendant les week-ends? N'existe-t-il toujours pas de numéro vert en cas de situations à risques?

A-t-on tiré des leçons de la réaction européenne qui nous a coûté tellement cher la dernière fois? L'Europe est-elle maintenant plus rapidement informée? Non, puisque le 18 janvier, les instances européennes n'avaient pas encore été informées à propos de l'échantillon d'aliments pour volaille déclaré positif. Ce n'est que le 24 janvier que le problème leur a été signalé, et ce, presque incidemment, la discussion informelle ayant été suivie de l'envoi d'un fax mentionnant l'existence de l'échantillon positif.

Le 25 janvier, les instances européennes ont certes été informées mais de manière rassurante. On leur a affirmé qu'aucune viande contaminée ne s'était retrouvée dans la chaîne alimentaire et n'avait été exportée à l'étranger.

Il n'existe certes pas encore de *système d'alerte rapide* mais cela ne dispense pas la ministre de ses responsabilités. Les instances européennes ont de nouveau dû apprendre par les médias l'existence d'une crise alimentaire en Belgique. Ce dossier a été examiné hier au niveau européen. Le fait que le système Consum ait fonctionné est jugé positif. On a également fait observer qu'il n'y avait pas eu de problèmes de traçabilité mais que le suivi et la communication avaient été déficients.

Si les instances européennes doivent apprendre aujourd'hui que des aliments destinés aux porcs sont eux aussi contaminés alors que l'on n'en a soufflé mot hier, je pense qu'elles monteront sur leurs grands chevaux. Comment la ministre juge-t-elle la manière dont elle a abordé le dossier à l'échelon

Op 24 januari 2002 volgde na het informele gesprek nog een fax van de heer Houins aan de Europese Commissie waarin werd bevestigd dat er inderdaad een positief staal van kippenvoer werd gevonden, maar dat alles onder controle was, dat de kippen niet besmet zijn en er niets in de voedselketen is terechtgekomen.

Op 25 januari krijgen de Europese instanties het officiële bericht dat er niet alleen een positief staal in kippenvoer, maar ook bij kippen is gevonden. Men meldt echter geruststellend dat er niets in de voedselketen is terechtgekomen en dat er niets is geëxporteerd. Ik denk dat de Europese instanties dan wel al enige vragen beginnen te stellen.

Daarom mijn volgende vraag, mevrouw de minister: hoe is de communicatie aan Europa verlopen? Een rapid alert system voor veevoeders bestaat formeel nog niet, maar dat ontslaat u in mijn ogen niet van de verplichting om de Europese instanties zo snel mogelijk op de hoogte te stellen, wetende dat zo een systeem binnenkort op poten zal worden gezet en gelet op onze ervaring van drie jaar geleden. Dat is niet gebeurd; de Europese administratie heeft via de media moeten vernemen dat er in België opnieuw een voedselprobleem was.

Dat er wrevel ontstaat is begrijpelijk. Europa heeft niet onmiddellijk een alarmsysteem in werking gezet, maar het probleem is op de vergadering van het permanent comité besproken. Dat comité is gisteren samengekomen en heeft het incident besproken. Het heeft een aantal positieve opmerkingen geformuleerd – laten we daar eerlijk in zijn -, met name dat Consum gewerkt heeft en dat Europa daar een voorbeeld aan kan nemen. Het zal bijgevolg de andere landen oproepen even streng op te treden en een gelijkaardig systeem op de rails te zetten. Voorts heeft het toegegeven dat wat de traceerbaarheid betreft de Belgische bevoegde diensten kennelijk vrij vlug konden opsporen waar de pcb-besmetting zich heeft verspreid. Daartegenover heeft het onderstreept dat er duidelijk iets schort aan de opvolging en de communicatie, wat ik ook al duidelijk heb gemaakt.

Mevrouw de minister, u zult het met mij eens zijn dat, wanneer diezelfde Europese instanties vandaag vernemen dat er ook een besmetting blijkt te zijn van het varkensvoer, dat zij daar helemaal niet mee tevreden zijn en absoluut niet begrijpen waarom daar gisteren op geen enkel moment over is gesproken. Is er gisteren dan ook niet toegegeven dat er twijfels waren in verband met het varkensvoer en dat er daarom ook daar stalen zijn genomen? Op Europees vlak is er kennelijk opnieuw sprake van een cascade-effect, waarbij de situatie alsmaar erger wordt. Eerst wordt de Europese instanties meegedeeld dat er in ons land een probleem is met het kippenvoer, maar niet met de voeding voor de bevolking. Achteraf moet de minister toegeven dat er toch kippen besmet zijn en vandaag moet zij toegeven dat er ook besmet varkensvoer is. Ik kan begrijpen dat men op Europees niveau zenuwachtig wordt en dat men daar zegt dat zulks onaanvaardbaar is, zeker voor een land dat drie jaar geleden al dergelijke crisissen heeft meegemaakt en dus zou moeten begrijpen dat dergelijke communicatieproblemen uit den boze zijn. België had beter open kaart gespeeld. Daarom had ik van u graag vernomen of u vindt dat u uw dossier op Europees niveau objectief en correct hebt

européen?

Comment des PCB peuvent-ils encore se retrouver dans nos assiettes? La contamination décelée était effectivement réduite mais quid si le degré de contamination avait été plus élevé? La procédure aurait-elle été différente, plus efficace, plus rapide?

On n'en connaît toujours pas la source. C'est préoccupant. Est-elle due à une fuite dans un transformateur ou provient-elle de matières premières? Ne faudrait-il pas analyser beaucoup mieux ces dernières? Ne faudrait-il pas contrôler chaque lot de nourriture animale qui part chez un engraisseur?

Ces PCB ne tombent pas du ciel. Ils proviennent parfois du traitement des déchets. La Belgique n'a toujours pas transposé une directive européenne relative au traitement de PCB. Pourquoi tarde-t-elle à la transposer? Tant que nous ne contrôlerons pas le trafic des déchets, des problèmes de cette nature ne pourront être exclus.

aangebracht?

Ten slotte, wij zitten met levensgrote vragen, mevrouw de minister. Hoe komt het dat, ondanks alle grote inspanningen die er zijn geleverd, ondanks het onderzoek van de dioxinecommissie, ondanks de aanbevelingen, ondanks de start van het voedselagentschap, ondanks het feit dat we een groene minister van Volksgezondheid hebben, er nog altijd pcb's op ons bord terecht kunnen komen. Ik wil nog toegeven dat de besmetting in vergelijking met drie jaar geleden, niet tot paniek hoeft te leiden. Het had echter even goed anders kunnen zijn. Was de besmetting tien keer groter geweest, zou ze dan sneller ontdekt zijn en zou u het dan anders hebben aangepakt? U moet mij dat eens uitleggen, want dat begrijp ik niet. De procedure zou immers net dezelfde zijn geweest. Als er op 18 januari vastgesteld zou zijn geweest dat er geen 2.000 microgram, maar 20.000 of 200.000 microgram pcb's aanwezig waren, had men dan anders gereageerd? Dat zou ik graag eens weten.

Mevrouw de minister, heeft men rekening gehouden met de besmettingsgraad? Hebt u de zaken al dan niet gebanaliseerd? Het grote probleem dat niemand de besmettingshaard kan lokaliseren blijft evenwel bestaan.

In de dioxinecommissie hebben wij de hele keten in kaart gebracht en wij stelden vast dat de besmetting ergens moet beginnen. Het kan om incidentele, punctuele vervuiling in een bedrijf gaan, zoals een lekkende transformator. Als dat hier niet het geval is, kan de besmetting enkel via de grondstoffen geschieden. Dan volgt de vraag waarom die grondstoffen dan niet worden gecontroleerd. Is de controle via steekproeven dan ontoereikend en moeten alle grondstoffen niet op pcb-residuen worden gecontroleerd? Zelfs dan zijn er nog ongelukken op het terrein mogelijk. Moet elk lot veevoer niet worden gecontroleerd door middel van een staalname, alvorens het aan de vetmester wordt geleverd? Kortom, kan het hele controlesysteem niet sluitender worden gemaakt?

Mevrouw de minister, tot slot stel ik vast dat de Europese pcb-richtlijn in België nog steeds niet werd omgezet door de federale overheid omdat niet alle gewesten ze hebben uitgevoerd. Mijn laatste vraag betreft dan ook deze materie. Immers, zolang wij de afvaltrafiekeen niet onder controle krijgen, blijven er vraagtekens en risico op besmetting.

05.02 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, sinds vorige week vrijdag heeft de teletijdmachine ons meer dan tweeënhalf jaar in de tijd teruggeplaatst. Opnieuw is besmetting van kippen-en varkensvoer vastgesteld. De dioxinecrisis die in het voorjaar van 1999 uitbrak maakte uiteindelijk de paarsgroene coalitie en dit kabinet mogelijk.

Collega's, ieder van ons herinnert zich levendig de kiescampagnes waarbij groene partijmilitanten, verkleed als kakelende kippen, pleinen en markten afschuimden en verkondigden dat dit alles met groenen in de regering onmogelijk zou zijn en dat de agro-industrie de grote schuldige was.

Mevrouw de minister, vandaag zitten de groenen mee in de regering en bepalen zij mee het beleid. Welnu, op de persconferentie van

05.02 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Cette machine à remonter le temps qu'est parfois la télévision nous a ramenés au printemps 1999 et à la crise de la dioxine qui a permis l'avènement de la coalition arc-en-ciel. Maintenant, les écologistes sont au pouvoir et la ministre tente de faire accroire à la population qu'un peu de PCB dans la nourriture, ce n'est pas bien grave. Toutefois, on n'a toujours pas trouvé les vraies causes de cette contamination. Par conséquent, il est prématuré

zaterdag jongstleden trachtte u de bevolking ervan te overtuigen dat een beetje pcb's in kippen geen kwaad kan en absoluut ongevaarlijk zou zijn voor de consument. Op het Vlaamse niveau trachtte uw collega Dua ons ervan te overtuigen dat het afvalbeleid perfect werkt. Oude toestellen zouden in kaart zijn gebracht en voor een groot deel reeds ontmanteld zijn.

De besmetting waarover wij u vandaag interpellieren, verduidelijkt alvast dat de controle op allerlei afvalstromen nog altijd onvoldoende is.

Groene jongens en meisjes die anders altijd klaarstaan om moord en brand te schreeuwen bij de minste milieuvervuiling, zitten nu in een ministeriële rol en trachten de bevolking nu te sussen met de stelling dat het allemaal niet zo erg is.

Collega's, mevrouw de minister, het is toch wel merkwaardig dat het bericht verspreid wordt dat er geen reden is tot paniek, terwijl de echte oorzaken van de besmetting nog altijd niet gevonden zijn. Zulke stellingen zijn momenteel technisch gezien totaal voorbarig en onverantwoord tegenover de bevolking.

Mevrouw de minister, u zult allicht zeggen dat het Consum-programma wel degelijk heeft gewerkt. Toch kunnen wij niet om de vaststelling heen dat aan de bron van onze voedselketen, bijvoorbeeld bij de grondstoffen voor veevoeder, nog altijd iets kan mislopen.

Het resultaat van de controles laat duidelijk nog te lang op zich wachten. Het bedrijf te Roeselare werd namelijk al op 8 januari 2002 gecontroleerd. Eigenlijk is het onaanvaardbaar dat wij op die resultaten tot 18 januari 2002 moesten wachten. Dan vermeld ik nog niet eens dat wij nog zeven bijkomende dagen lang hebben moeten wachten vooraleer die resultaten aan het publiek bekendgemaakt werden. Zeven dagen lang hebben de verantwoordelijken gezwegen als vermoord. Daarom is het erg essentieel dat wij vandaag van u vernemen wanneer u daarover precies op de hoogte bent gebracht door de ambtenaren van het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen. Politiek gezien is dat gegeven cruciaal. U hebt dat debat al wat geprobeerd te ontmijnen door toe te geven dat er veel te veel tijd verloren gaat bij de pcb-analyses. Ook daarom lijkt het mij beter dat u niet wacht tot de Ministerraad van morgen, woensdag 24 januari 2002, maar dat u vandaag in primeur aan het Parlement zegt welke maatregelen u zult nemen. De bevolking en wij, parlementsleden, hebben daarop recht.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ook deze paars-groene regering wordt gekenmerkt door de gretigheid waarmee ministers op de televisie komen en/of aan allerlei idiote televisiespelletjes meedoen. Opendebatcultuur of communicatie volgens de Slangen-doctrine wordt dat genoemd. Over het gebrek aan communicatie valt in dat dossier wel heel wat te zeggen. Graag wil ik even teruggrijpen naar 1999. Ik wens u allen te herinneren aan de commentairstukjes die destijds uit Agalev-hoek verspreid werden naar aanleiding van de dioxinecrisis-1999. Een eerste citaat komt uit Het Belang van Limburg van 1 juni 1999: "Agalev van haar kant beklemtoont dat eerlijke en juiste informatie nu van het allergrootste belang is. Deze regering is op het vlak van communicatie bijzonder

et irresponsable d'annoncer, comme la ministre l'a fait, qu'il n'y avait aucune raison de paniquer.

La ministre dira que Consum a fonctionné. Mais les résultats des contrôles se sont fait attendre trop longtemps. Ensuite, le gouvernement a observé sept jours durant un silence de carpe. Quand la ministre a-t-elle été informée elle-même par les fonctionnaires de l'Agence pour la sécurité de la chaîne alimentaire?

Quelles mesures la ministre prendra-t-elle? Qu'elle le dise ici au lieu d'attendre le Conseil des ministres pour s'en ouvrir !

L'arc-en-ciel est très fort quand il s'agit de faire un peu de télé pour participer aux jeux les plus divers. Voilà en quoi consiste la culture du débat telle que M. Noël Slangen la conçoit.

Mais quand la crise de la dioxine a éclaté en 1999, Agalev a fait des commentaires d'un autre style.

En 1999, le parti Agalev avait demandé au gouvernement d'opter, en matière de communication, pour la transparence et la clarté. Au cours de la même année, Mme Vera Dua a souligné que la façon d'agir du gouvernement lors de la crise de la dioxine avait gravement porté atteinte à la santé publique. On commet aujourd'hui à nouveau les mêmes bêtises: la population n'a pas été avertie à temps et la ministre n'a pipé mot.

Quelle est l'origine de cette nouvelle contamination? Pourquoi n'existe-t-il toujours pas de scission claire entre l'alimentation et les déchets? Une concertation a-t-elle déjà été organisée à ce sujet avec les Régions? Pourquoi a-t-on attendu une semaine avant de signaler la contamination et pourquoi a-t-on encore attendu davantage avant d'admettre que des porcs ont également été

verward en stuntelig, maar vooral erg karig.” Het tweede citaat heb ik genomen uit Knack van 2 juni 1999, waarin uw groene collega Vera Dua letterlijk zegt: “Deze crisis illustreert perfect dat de overheid de volksgezondheid niet als een prioriteit beschouwt. Toen eind vorige week de consumenten eindelijk werden ingelicht, waren de besmette kippen en eieren al lang verbruikt. Dat getuigt van een schromelijke nalatigheid.” Wat zien wij nu? De communicatie vanuit het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen is perfect vergelijkbaar met het gestuntel destijds van minister van Landbouw Pinxten en minister van Volksgezondheid Colla. Ook nu werd de bevolking niet tijdig gewaarschuwd en zweeg de minister van Volksgezondheid in alle talen.

Paars-groen kwam aan de macht dankzij de dioxinecrisis van 1999. Het zou er vandaag wel eens naar uit kunnen zien dat kippen en varkens op een typische manier politiek weerwraak nemen voor de kiesuitslag van toen.

Mevrouw de minister, kunt u ons precies vertellen welke de oorzaak is van de nieuwe besmetting?

Vervolgens had ik graag vernomen hoe het in godsnaam mogelijk is dat, meer dan twee jaar na de dioxinecrisis, er nog steeds geen strikte scheiding is tussen voedsel en afval. Werd op dat vlak en meer bepaald wat de afvalproblematiek betreft, reeds overleg gepleegd met gewesten die terzake bevoegd zijn?

Waarom wachtte u welgeteld meer dan een week alvorens de nieuwe besmetting van pluimveevoeder officieel te bevestigen? En waarom gingen er nog enkele dagen overheen alvorens de besmetting van varkensvoeder werd bekendgemaakt?

Tot slot, mevrouw de minister, welke politieke conclusies trekt u uit deze aangelegenheid, indachtig met wat uw collega's-ministers deden in 1999?

05.03 Luc Paque (PSC): Monsieur le président, madame la ministre, ce samedi 26 janvier, lorsque j'ai allumé mon poste de télévision à l'heure du journal télévisé, j'ai appris que l'on avait mis à jour une contamination aux PCB d'aliments destinés à l'engraissement des poulets. J'ai tout d'abord pensé que j'avais oublié de retirer la cassette vidéo qui nous avait été donnée lors de nos travaux en commission d'enquête sur la crise de la dioxine, qui reprenait le journal télévisé du 27 mai 1999. A ma grande surprise, j'ai pu constater que mon magnétoscope n'était pas branché. Ma première réaction fut de me demander si ce que j'entendais et voyais était bien réel.

Pendant six mois, nous avons travaillé dans cette même salle; j'étais assis à cette même place. Trois cent quinze pages de rapport; cent huit témoins entendus; plus de trois cent quatre-vingts heures de réunion, pour finalement se rendre compte qu'après deux ans, la situation n'a pas beaucoup changé. L'histoire se répète à quelques petites différences près: une Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire a été mise en place, nous avons une ministre écolo chargée des problématiques de sécurité alimentaire et de santé et un rapport a été déposé au Parlement en mars 2000.

Madame la ministre, vous n'étiez malheureusement pas présente lors

contaminés?

A la lumière de la décision prise en 1999 par les ministres compétents, quelles conclusions politiques la ministre tire-t-elle de cette affaire?

05.03 Luc Paque (PSC): Twee jaar later herhaalt de geschiedenis zich. Dat Ecolo nu mee in de regering zit, is blijkbaar geen beletsel.

Op 18 januari 2002 bracht het programma Consum een PCB-besmetting in kippenvoer aan het licht. De media hebben dat bericht op 25 januari 2002 verspreid.

Ik zou graag een antwoord krijgen op de volgende vragen. Wanneer werd de besmetting ontdekt? Werden ook andere typen van kwekerijen getroffen? Werden alle actoren in de voedselketen verwittigd? Over welk type van besmetting hebben we het hier, en welke maatregelen heeft de cel crisisbeheer van het Federaal

de la présentation et de la discussion de ce rapport en séance plénière. C'est peut-être pour cela que vous n'avez pas tout retenu de son contenu, et plus particulièrement des recommandations.

Comme je l'ai dit, on a mis au jour une contamination aux PCB le 18 janvier dernier. Cette information a été rendue publique par un communiqué relativement laconique de l'agence Belga, le 25 janvier en début de soirée.

Si ce cas de contamination est, comme vous le dites, relativement circonscrit et limité, on a néanmoins le droit de se poser de nombreuses questions tant sur la méthode de contrôle que sur l'information qui a été donnée ou les origines de cette pollution.

Madame la ministre, je souhaiterais vous poser toute une série de questions. Mes collègues en ont déjà posé quelques-unes, mais je ne peux pas m'empêcher de reprendre toutes celles auxquelles je souhaiterais obtenir la réponse la plus précise possible.

Est-ce que, comme on le dit, la contamination a bien été découverte le 18 janvier? Si non, à quand remontent les premiers signes de contamination?

Une question importante que beaucoup de personnes se sont posée ce week-end est de savoir pourquoi avoir attendu une semaine avant d'annoncer cette contamination. En effet, il a été démontré à plusieurs reprises qu'une communication rapide et efficace permettait non seulement d'agir rapidement, mais également d'éviter de semer un trouble au sein de la population.

La contamination concerne-t-elle les aliments et les poulets? D'autres types d'élevage sont-ils également concernés? J'ai lu dans la presse de ce matin que des aliments pour porcs pourraient aussi être concernés. Cette information est-elle exacte?

L'ensemble des acteurs de la chaîne alimentaire, tant en amont qu'en aval, ont-ils été informés? Et par quels moyens? Nous avons appris dans le courant du week-end que cela n'a pas été le cas, notamment à l'égard des organisations de consommateurs qui sont des acteurs importants participant aux travaux de l'Agence pour la sécurité de la chaîne alimentaire, ainsi que des responsables du secteur de la distribution.

Quelles sont l'origine et la cause de cette contamination? Quelles mesures la cellule de crise de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire a-t-elle effectivement prises à cet égard? Et à quel moment?

A-t-on pu circonscrire avec précision l'étendue géographique de la crise? Et que sont devenus les poulets qui auraient été commercialisés entre-temps?

Combien de cas de contamination ont-ils été relevés à ce jour?

Quels sont les taux exacts de PCB dans les aliments et dans les poulets? Nous avons entendu plusieurs informations divergentes à ce sujet; il est donc important de savoir exactement de quoi il retourne.

Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen getroffen en wanneer? Hoe wijdverspreid is de crisis, hoeveel gevallen werden er tot op heden geregistreerd? Wat zijn de precieze PCB-waarden die werden vastgesteld in het voer en in de kippen zelf?

Werd de Europese Commissie ingelicht? Welke akkoorden werden met de Gewesten gesloten, gelet op het feit dat het afvalbeheer onder de Gewesten ressorteert, en op welke manier coördineert het Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen de controles met de gewestautoriteiten?

Hoe zit het ten slotte met de gerechtelijke procedure ten aanzien van degenen die aan de oorsprong van de besmetting van 1999 lagen? Ook al heeft men het ergste kunnen voorkomen, toch kan men enkel maar betreuren dat de huidige regering blijkbaar geen lering heeft getrokken uit wat er in het verleden is gebeurd.

Tout comme Mme Van de Casteele, je vous demande si la Commission européenne a été informée. J'ai lu dans la presse que cela a été le cas, mais je souhaiterais également savoir à quel moment et quel type d'information a été communiqué à cette dernière.

La contamination, madame la ministre, pose aussi la problématique de la gestion des déchets. La commission d'enquête sur la crise de la dioxine avait relevé qu'il était important d'organiser de véritables synergies avec les autorités régionales, responsables de la gestion des déchets. Dès ce week-end, des voix se sont élevées à ce sujet, notamment en Région wallonne.

Dès lors, je souhaiterais savoir si des accords ont été signés avec les régions. Je souhaiterais aussi surtout savoir comment ils ont été mis en œuvre. L'Agence parvient-elle à coordonner les contrôles avec les autorités régionales pour ce qui concerne la problématique des déchets?

Enfin, madame la ministre, une autre question s'est encore posée ce week-end. Je ferai ici un parallèle avec la crise de 1999. A l'époque, une procédure judiciaire a été lancée à l'encontre des responsables supposés de cette contamination. Or, aujourd'hui, nous sommes à nouveau confrontés à une contamination aux PCB. Dès lors, la question que beaucoup se posent est de savoir où en est cette procédure judiciaire. Les responsables seront-ils punis? Si oui, quel type de peine encourrent-ils?

Telles sont, madame la ministre, les quelques questions que je souhaitais vous poser au sujet de cette crise de la dioxine 2002. J'espère qu'elle ne connaîtra pas l'ampleur de celle de 1999. A mon sens, le gouvernement actuel n'a pas retenu les leçons du passé. Heureusement que cette crise a pu être limitée. Quand on constate quelle fut la communication autour de cette crise, on peut s'interroger tant sur l'efficacité du système de gestion de la crise que sur les moyens accordés à l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire pour faire correctement son travail.

05.04 **Hubert Brouns** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, over de feiten van deze kippencontaminatie zijn er heel wat vragen. Dat hebben we ook kunnen merken tijdens de vorige uiteenzettingen. Ik zou mij in mijn betoog vooral willen concentreren op drie aspecten van deze crisis: vragen over de problemen in de pluimveehouderij, vragen over de problemen in de varkenshouderij en vragen over de communicatie.

Ik wil nog eens zeer duidelijk herhalen dat er een zeer lange periode is verlopen tussen de staalname van 8 januari en de resultaten daarvan op 18 januari. De oorzaak hiervan ligt in het feit dat er met de stalen tussen dinsdag 8 januari en maandag 14 januari niets is gebeurd. Zes kostbare dagen zijn alzo verloren gegaan. Deze lange duur heeft tot gevolg dat een deel van de kippen toch in de consumptie kon terechtkomen.

De staalnames hebben maar zin – dit stond zeer duidelijk in de aanbevelingen van de dioxinecommissie – als de resultaten ook zeer snel beschikbaar zijn. Dit geldt zeker voor pluimvee dat een zeer korte levensduur van 42 à 45 dagen heeft. Alleen dan kan snel worden opgetreden en kan worden voorkomen dat gecontamineerde kippen

05.04 **Hubert Brouns** (CD&V): Il subsiste de nombreuses imprécisions quant aux circonstances réelles de la nouvelle crise.

Entre le 8 et le 14 janvier, on n'a rien fait des échantillons. C'est ainsi que certains poulets sont quand même parvenus dans la chaîne alimentaire. Le prélèvement d'échantillons n'a de sens que si les résultats sont connus rapidement. En outre, les délais de livraison sont courts pour les volailles. A quel facteur la ministre attribue-t-elle le délai écoulé entre le prélèvement des échantillons et le début des analyses par le laboratoire? Quelles mesures prend-elle?

in de consumptieketen terechtkomen.

Mevrouw de minister, waaraan wijt u de lange duur tussen de staalname en het resultaat? Vindt u het aanvaardbaar dat er zes dagen verlopen tussen de staalname en de aanvang van de analyse in het labo? Op een bepaald moment hebt u een andere uitleg gegeven. U zei dat die vertraging te wijten zou zijn aan het feit dat het labo een achterstand had. Ik stel vast dat het labo een redelijke termijn heeft gerespecteerd om de analyses te doen en het resultaat bekend te maken.

Welke maatregelen zullen er worden genomen om dit in de toekomst te vermijden? Het is voor mij ook onduidelijk welke initiatieven DG4 op 18 januari heeft genomen. Voor mij zijn er drie dagen voorbijgegaan zonder dat er iets is gebeurd. Men had een aantal vanzelfsprekende dingen kunnen doen. Tussen 18 en 21 januari gebeurde er niet wat had moeten gebeuren. Ik denk daarbij onder meer aan het inlichten van het bedrijf Hanekop. Hanekop wordt pas verwittigd op 21 januari. Ook DG5 wordt pas op 21 januari ingelicht en is dan pas in staat om haar taak – veeteeltbedrijven op de hoogte brengen van de vaststellingen – te doen. Wat gebeurde er in die dagen? Werd het agentschap na 18 januari op de hoogte gebracht? Werd u op de hoogte gebracht? Wanneer werd u op de hoogte gebracht? Door wie werd u op de hoogte gebracht? Hoe en wanneer is de Europese Commissie op de hoogte gebracht? Is het juist dat dit slechts op 24 januari zou zijn gebeurd? Ik zal niet terugkomen op de omstandigheden waarin dit is gebeurd want dit heeft mevrouw Van de Castele reeds gedaan.

Pas op dinsdag 22 januari worden er een aantal pluimveebedrijven geblokkeerd. Het bedrijf Desplenter wordt echter een dag vroeger geblokkeerd. Het is nog onduidelijk waarom er die dag verschil is. Men kent de bron van de contaminatie niet. Ik ken ze in elk geval niet. Men kan dan ook moeilijk de omvang van de contaminatie bepalen. Weet men al meer over de oorzaak van de contaminatie?

Zijn er al bijkomende resultaten bekend van de bijkomende dioxineonderzoeken? Voor Europa is het dan weer belangrijk te weten of er gecontamineerd vlees werd uitgevoerd naar de buurlanden of verder.

Ook voor de problemen die wij sinds gisterenavond kennen in de varkenshouderij zijn er een aantal pertinente vragen. Dat er nu ook pcb's in varkensvoer worden gevonden, is logisch volgens reacties die wij krijgen van Bemefa en van Hanekop zelf. Zij vinden dat logisch. Als dat dan logisch is, rijst uiteraard de vraag waarom deze bedrijven niet samen met de pluimveebedrijven werden geblokkeerd. Bovendien begrijpen wij niet waarom er nu wel analyseresultaten bekend geraken van stalen die dateren van 4 januari 2002. pcb-analyses kunnen in noodgevallen heel snel totstandkomen en zelfs sneller dan wij nu kunnen vaststellen. Dat weten wij van de dioxinecommissie. Zelfs indien wij er van uitgaan dat men pas op 21 januari 2002 in actie is geschoten, dan nog hadden de resultaten van de analyses er veel sneller moeten zijn. Welke strategie heeft het agentschap hier gevolgd? Steunt u deze strategie? Hoe hebben het agentschap en u einde vorige week kunnen verklaren dat alles onder controle was, terwijl wij nu moeten vaststellen dat dit overduidelijk niet zo is? Hoe kan het agentschap in die omstandigheden nog

Qu'a fait la DG 4 le 18 janvier? L'entreprise Hanekop et la DG 5 n'ont été prévenues que le 21 janvier et les entreprises d'élevage n'ont pu être informées qu'à cette date. Comment cela se fait-il? Que s'est-il passé après le 18 janvier? Quand l'Agence a-t-elle été informée? Quand la ministre a-t-elle été informée? Par qui? Quand et comment la Commission européenne a-t-elle été prévenue? Pour la relation précise des faits, je renvoie à l'intervention de notre collègue Van de Castele.

Certains élevages de volailles n'ont été bloqués que le 22 janvier. Seule l'entreprise De Splenter, que nous connaissons bien pour avoir suivi les travaux de la commission dioxine, a été bloquée un jour plus tôt. Pourquoi cette différence?

On ne connaît pas la source de la contamination si bien qu'on ne peut pas non plus en mesurer exactement l'ampleur. En sait-on davantage à ce sujet? Les analyses supplémentaires sur les dioxines ont-elles déjà abouti à plus de résultats? A-t-on exporté des aliments contaminés pour volaille?

Aujourd'hui, on trouve aussi des PCB dans l'alimentation porcine. Le secteur pense que c'est logique. Pourquoi, dans ce cas, toutes ces exploitations n'ont-elles pas été bloquées en même temps? Pourquoi les résultats d'un échantillon du 4 janvier ne sont-ils connus que maintenant? Les résultats des analyses auraient dû être connus beaucoup plus tôt.

Quelle a été la stratégie de l'Agence? La ministre y adhère-t-elle? Elle ne maîtrise visiblement pas la situation, contrairement à ce qu'elle et l'Agence ont prétendu la semaine dernière.

La stratégie suivie a probablement consisté à bloquer d'abord et à communiquer ensuite. Mais même

geloofwaardig communiceren?

Ik kom nu bij het derde aspect: vragen inzake de communicatie. Het moment van communicatie zal waarschijnlijk worden verantwoord met de strategie "eerst blokkeren, dan communiceren". Deze strategie werd in de dioxinecommissie destijds heel sterk onder vuur genomen. Zelfs als men deze logica hanteert, had men op 22 januari 2002 al kunnen communiceren. Toen waren immers alle bedrijven geblokkeerd. Waarom dan uitstel tot 25 januari 2002? Ik kan dit op geen enkele wijze verantwoorden. Op 25 januari 2002 werd door het agentschap slechts summiere informatie verspreid. Pas op 26 januari 2002 is er een persconferentie waarop men dan blijkbaar alle beschikbare informatie doorgeeft. Ook de communicatie met de sector blijkt dus ondermaats. Ik heb twee pertinente vragen. Waarom hebben zowel het agentschap als de minister zo lang gewacht met communiceren? Welke strategie werd hierin gevolgd? Waarom werd vrijdag eerst een veeleer nietszeggend persbericht verspreid, om dan zaterdagmiddag plots toch meer informatie te geven? Heeft de minister de zaak onderschat?

Ik wil nog even verwijzen naar een betoog in deze commissie van de heer Beernaert. Hij bekloeg er zich over dat de procedure voor de aanwerving van een communicatieverantwoordelijke zeer lang aansleepte. Wij zijn nu een jaar verder en blijkbaar is nog niemand gevonden die als specialist de communicatie voor het agentschap kan waarnemen. Met alle respect voor de heer Houbaert die dat toevallig heeft moeten doen, maar hij is veearts en heeft zeker geen specifieke opleiding genoten om op dergelijke crisismomenten te communiceren. In dat verband stel ik ook de vraag hoe het mogelijk is dat men na twee jaar – het agentschap werd aangekondigd in september 1999 – nog niet beschikt over een communicatiestrategie noch communicatieverantwoordelijke? Ten slotte, welke conclusies trekt u als minister uit de werking van uw diensten na deze crisis?

05.05 Charles Janssens (PS): Monsieur le président, madame la ministre, comme beaucoup de mes collègues l'ont dit, il n'est pas drôle du tout de se retrouver, presque deux ans après le dépôt du rapport de la commission d'enquête, dans cette même salle pour un sujet similaire.

Même s'il apparaît que la contamination aux PCB, découverte aux établissements Hanekop à Roulers, n'atteindra sans doute pas l'ampleur de la précédente crise de la dioxine – ce qui reste encore à démontrer, mais nous le croyons –, même s'il faut faire la part des choses entre ce qui s'est passé il y a trois ans et maintenant, s'il faut se réjouir du bon fonctionnement du système Consum – on pourrait d'ailleurs se servir de cet exemple pour convaincre nos partenaires européens d'adapter le même système; tout le monde y gagnerait en sécurité alimentaire; nos producteurs seraient ainsi mis sur un pied d'égalité avec leurs concurrents européens –, je crois que nous pouvons légitimement nous interroger sur le manque de communication et de suivi de la part des administrations concernées.

Cela étant dit, je vais insister sur certaines questions. Alors que le

si on avait suivi cette logique, il aurait été possible de communiquer plus tôt. Pourquoi, dès lors, avoir reporté la communication au 25 janvier, date à laquelle l'Agence a diffusé des informations sommaires? Il a fallu attendre le 26 janvier pour que des informations complètes soient diffusées lors d'une conférence de presse. La communication avec le secteur a, elle aussi, été médiocre. Pourquoi la ministre et l'Agence ont-elles attendu si longtemps? Quelle stratégie ont-elles suivie? Pourquoi la ministre n'a-t-elle diffusé d'abord qu'un communiqué de presse insignifiant le vendredi pour donner ensuite des informations plus détaillées le samedi après-midi? La ministre a-t-elle sous-estimé la situation?

M. Beernaert déplorait déjà voici un an que le gouvernement ne comptait visiblement aucun responsable de la communication. Comment est-il possible que l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire ne dispose toujours pas, après deux ans, d'une stratégie communicationnelle ni d'un responsable de la communication? Comment la ministre évalue-t-elle maintenant le fonctionnement de ses propres services?

05.05 Charles Janssens (PS): Ook al is de omvang van de crisis nu geringer dan in 1999 en ook al heeft het Consum-systeem goed gewerkt, toch doen de gebrekkige communicatie en follow-up door de betrokken administraties vragen rijzen.

Er verstreek teveel tijd tussen de ontdekking van de aanwezigheid van PCB's en de bekendmaking ervan op 25 januari.

Ik kan geen geloof hechten aan de hypothese betreffende de atmosferische vervuiling. De aanbevelingen uit ons verslag bleven vaak dode letter. Zolang de verantwoordelijken voor de crisis

problème a été détecté le 18 janvier sur des échantillons prélevés le 8 janvier, comment est-il possible que l'Agence fédérale constate seulement le 25 janvier que quelques milliers de poulets nourris par les farines contaminées ont été commercialisés? Ce délai est long. C'est notre première réunion depuis la découverte de cette crise. Je pense qu'il serait utile que nous recevions des informations officielles. Pour le moment, nous puisons nos renseignements uniquement dans la presse et nous aimerions recevoir une chronologie précise des événements. Comment est-il possible que l'Agence fédérale ne rende publique l'information que ce même 25 janvier, sous les formes que l'on sait?

Personnellement, il m'est difficile de croire, comme je l'ai lu, à l'hypothèse d'une contamination causée par une pollution environnementale. Une contamination entre 200 et 500 microgrammes et dix fois plus élevée que la normale, cela me paraît beaucoup pour une pollution environnementale, mais les experts nous diront à quoi nous en tenir.

Tout ce que je peux constater à l'heure actuelle, c'est que des recommandations de la commission dioxine – qui avaient, je le rappelle, été votées à l'unanimité par le parlement – n'ont manifestement pas toujours été suivies d'effets. Il conviendrait donc d'en tirer une nouvelle fois des leçons mais il est clair pour nous – et cet aspect dépasse les travaux de cette commission et vos responsabilités, madame la ministre – que tant que les coupables de la crise de la dioxine de 1999 n'auront pas été jugés, tant qu'il n'y aura pas eu de suites judiciaires, la voie restera royale – sans porter de jugement a priori sur le cas qui nous intéresse – pour tous ceux qui seraient à nouveau tentés par les aventures du productivisme à outrance. Des sanctions s'imposent. A une question posée par M. Ferdy Willems tout à l'heure sur les indemnités, M. le ministre du Budget a répondu que le gouvernement n'était pas coupable. Essayons de savoir s'il n'y a pas d'autres coupables, nous pourrions peut-être ainsi régler certains problèmes.

Incontestablement, il est aussi déplorable que Test Achats, les consommateurs, les fédérations agricoles n'aient été informés que le vendredi. Avec l'association des consommateurs, nous ne pouvons que revendiquer l'intensification des analyses alimentaires, non seulement des matières premières mais aussi des produits finis. Nous partageons aussi les remarques formulées par certaines chaînes de grands magasins qui ont déploré le manque d'informations spécifiques de la part des autorités.

Enfin, dans le même ordre d'idée, je comprends mal que pour l'Agence fédérale, l'ampleur limitée de la contamination ne justifie pas une alerte spécifique des entreprises de distribution.

Je voudrais avoir quelques indications concernant l'information donnée ou non à la Fédération de la distribution. J'apprends dans un premier temps en parcourant la presse que l'information n'avait pas à être donnée, la contamination étant trop peu importante. J'apprends ensuite qu'elle aurait été donnée, mais qu'il y a eu une espèce d'imbroglie dans les numéros et que le fax n'a pas été envoyé au bon destinataire. Ou bien on estime que l'information ne doit pas être donnée et on n'envoie pas de fax même à un mauvais destinataire ou on estime qu'elle doit être donnée et on envoie un fax au bon

van 1999 niet gestraft zijn, zullen sommigen de ongebreidelde productiviteit blijven najagen.

Wij pleiten voor meer controles en een betere inlichting van de betrokkenen zoals Fedis en de consumentenorganisaties. Wat stond er in de fax die naar het schijnt naar een verkeerd nummer werd verzonden?

Hoe zit het met de kippen die nog in de rekken van de grootwarenhuizen liggen? Zijn alle vereiste maatregelen inzake volksgezondheid genomen nu gewag wordt gemaakt van nieuwe gevallen van besmetting, bij de varkens bijvoorbeeld?

Hoe gebeurde de besmetting en hoeveel kippen zijn in de voedselketen terechtgekomen?

Waarom heeft het Agentschap eerst het slachthuis en de betrokken landbouwbedrijven ingelicht?

De situatie dramatiseren heeft waarschijnlijk geen zin, maar ze banaliseren is eveneens gevaarlijk. Het onbehagen is reëel en het consumentenvertrouwen dient te worden hersteld.

destinataire. Je serais d'ailleurs curieux de savoir ce que pouvait contenir ce fax envoyé à un mauvais numéro.

Je voudrais également poser quelques questions supplémentaires en corrélation avec les propos de mes collègues.

Ainsi, qu'en est-il des poulets se trouvant à l'heure actuelle dans les grandes surfaces? Certains doivent-ils être retirés de la vente? Qui contrôle quoi et comment le contrôle est-il effectué? Toutes les mesures sanitaires ont-elles bien été prises alors que l'on parle aujourd'hui dans la presse d'une communication éventuelle aux porcs et aux ovins? Combien de poulets contaminés se sont-ils retrouvés dans la chaîne alimentaire? Sait-on exactement sous quel label et sous quelle marque de fabrication ces poulets ont été mis en vente? D'où provient exactement – c'est peut-être la question clef – la contamination? Personnellement, je ne pense pas qu'il puisse s'agir d'une contamination environnementale. Le problème vient donc d'ailleurs. Nous devrions pouvoir avoir des réponses précises à ce sujet. Pourquoi, au départ, l'Agence n'a-t-elle informé que l'abattoir et les exploitations agricoles concernées?

Voilà, madame la ministre, sans vouloir, comme je le disais lors des travaux de notre commission, en 1999, dramatiser le problème des PCB, il ne faut pas non plus le banaliser. Le malaise des consommateurs est grand. Il est réel. Minimiser le danger, ce n'est pas l'écarter. Il convient maintenant d'assurer toute la transparence sur cette affaire afin de restaurer la confiance et de tirer les conclusions pratiques pour l'avenir.

05.06 Robert Hondermarcq (PRL FDF MCC): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, les préliminaires de cette affaire ont été suffisamment développés pour comprendre le contexte.

La plupart de mes collègues se sont interrogés avec pertinence sur les mesures qui n'ont pas été prises.

Pour ma part, je voudrais changer la formulation des questions et vous demander ce que vous avez fait.

En résumé, il a fallu 7 jours pour que l'information soit rendue publique et communiquée aux autorités européennes. Dès lors, madame la ministre, quelles informations ont été données et à quels destinataires entre le 18 et le 25 janvier? Quelles mesures préventives ont été mises en place entre le 18 et le 25 janvier? Enfin, madame la ministre, un délai de 7 jours vous paraît-il raisonnable?

05.07 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is vaak gemakkelijker om een probleem te situeren door het te vergelijken met een gelijkaardige gebeurtenis. Dat is precies was ik trachtte te doen.

In 1999 werd een pcb-besmetting vastgesteld in de loop van de maand januari en pas in de loop van de maand maart werd de hypothese overwogen dat dit eventueel kon te maken hebben met dioxine. In april 1999 werd deze hypothese bevestigd en op 28 mei 1999 barstte de zaak los in de pers. Dat betekent aldus dat er een periode van ongeveer vier maanden verliep tussen het moment

05.06 Robert Hondermarcq (PRL FDF MCC): Welke informatie werd er verspreid tussen 18 en 25 januari, en voor wie was die informatie bestemd?

Welke preventieve maatregelen werden er tussen 18 en 25 januari getroffen? Er verstreken zeven dagen. Vindt u dat redelijk?

05.07 Hugo Coveliers (VLD): En 1999, la contamination a été constatée en janvier. L'hypothèse de la dioxine a été avancée en mars. Elle a été confirmée en avril. L'affaire a été divulguée dans la presse le 28 mai 1999.

En ce qui concerne l'incident actuel, la contamination a été mise en évidence le 8 janvier, un mardi,

van de besmetting en de publicatie ervan.

Wat het huidig incident betreft, bracht op 8 januari, na systematische controles van de kritische grondstoffen, een steekproefsgewijze controle van een eindproduct besmetting aan het licht. Dat gebeurde echter op een dinsdag en blijkbaar werden de stalen pas de vrijdag naar het laboratorium verzonden. Gezien de twaalfduizend tests die jaarlijks worden uitgevoerd, is het aan te nemen dat niet elk weekend aan die proeven wordt gewerkt om ze te ontleden. Deze onderzoeken worden immers niet uitgevoerd door politieofficiërs die hiervoor een vergoeding krijgen. Misschien werden de stalen pas de maandag aan het laboratorium overgemaakt zodat het resultaat ervan slechts de vrijdag bekend werd.

Hoe dan ook, uit het resultaat bleek dat de gestelde normen werden overschreden, maar minder erg dan in 1999, meer bepaald in een relatie van een honderdste. Bovendien zou de besmetting lager liggen dan wat door bepaalde Europese normen wordt voorgeschreven.

Op 18 januari lichtten de inspectiediensten die vroeger ressorteerden onder het departement van Landbouw, thans het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen, de betrokken instanties in. Het duurde evenwel drie dagen alvorens de volgende informatieve stap – het verwittigen van de veterinaire dienst – werd gezet, hoewel beide diensten ressorteren onder voornoemd Federaal agentschap.

Uiteindelijk werden de voederbedrijven voor pluimvee verwittigd op 23 januari.

De vraag is of het Consum-controle-orgaan dat operationeel is sedert 1 januari 2000 functioneerde. Voor degenen die bijbedoelingen zoeken achter mijn interventie voeg ik er meteen aan toe dat de heer Jaak Gabriëls destijds nog minister van Landbouw was.

De besmetting was dus beperkter dan de vorige, maar de vraag is in hoeverre in de landen waar voornoemd controlesysteem niet van toepassing is, eveneens een beperkte besmetting werd ontdekt, laat staat of zij werdesignaleerd. Dit roept vragen op in verband met discriminatie ten aanzien van onze kwekers. Inderdaad, wat gebeurt er met de ingevoerde kuikens? Bij ons wordt immers ook controle uitgevoerd op de ter plaatste gekweekte en geslachte kuikens, maar gebeurt dat ook in het buitenland?

Bovendien gaat het hier om veevoeders waarvan de kritische grondstoffen systematisch ter plaatse worden gecontroleerd en uiteindelijk wordt het afgewerkt product onderworpen aan steekproefsgewijze monsternamen, die in dit geval negatief waren. Wat gebeurt er echter met het buitenlands veevoeder? Het is immers bekend dat de normen van Consum die in ons land worden gehanteerd, niet worden gerespecteerd in het buitenland. In hoeverre kan zulks worden gecontroleerd, mevrouw de minister?

Ik meen te mogen zeggen, collega's, dat de bedoeling waarvoor Consum is opgericht, hier heeft gewerkt. Een beperkte contaminatie, die er niet zou mogen zijn, is in ieder geval opgemerkt. Wij spreken nu over dagen, terwijl wij in het verleden over maanden verloren tijd spraken. Mevrouw de minister, er zijn drie dagen verlopen, wat

après analyse d'un échantillon. Les échantillons avaient été remis au laboratoire le vendredi, les tests n'avaient été effectués et les résultats connus qu'après le week-end. La teneur en PCB était significativement plus faible que voici deux ans et se situe même en dessous de la norme de certains pays européens.

La DG 4 a été informée le 18 janvier et les services vétérinaires le 23 janvier. Les éleveurs de volailles ont été mis au courant de la situation le 23 janvier.

Le système Consum, mis en place le 1er janvier 2000 et encore activé par le ministre Gabriëls, a-t-il fonctionné?

La contamination est beaucoup plus limitée qu'en 1999. D'autres pays auraient-ils découvert et, surtout, révélé l'existence d'une telle contamination? Existe-t-il bel et bien des contrôles pour les poussins importés en Belgique?

Il s'agit en outre d'un éleveur contrôlé sur place et jugé négatif. Un échantillon du produit fini a ensuite révélé une contamination. Que se passe-t-il pour les éleveurs étrangers? On n'y utilise pas les mêmes normes Consum.

Selon moi, le système Consum a fonctionné en révélant une contamination limitée, laquelle n'est, certes, pas permise.

Trois jours d'attente pour les analyses, c'est bien sûr trop long. Comment la ministre compte-t-elle résoudre ce problème?

Est-il bien indiqué pour la Belgique d'être la seule à utiliser le système Consum? Peut-on contrôler tous les produits finis? Quels sont le coût et la faisabilité pratique de ce contrôle?

Ne faut-il pas améliorer la communication au sein de l'Agence fédérale? Pourquoi

inderdaad te lang is. Kunt u uitleggen hoe dit komt en op welke manier dat kan worden verbeterd?

Ik zal niet de hele uiteenzetting geven over hetgeen Consum inhoudt, want alle collega's in deze zaal kennen dat verhaal. Dat moet ik niet meer herhalen. Ik wil enkele conclusies en vragen formuleren.

Ten eerste, men kan niet betwisten dat Consum degelijk heeft gewerkt. Ik vraag mij wel af of het correct is dat op dit ogenblik nog altijd alleen België een dergelijk bewakingssysteem heeft. In hoeverre blijft het zinvol om alleen in België over zo'n systeem te beschikken en niet daarbuiten?

Dames, ik bedoel niet dat men het in België moet afschaffen. Ik heb de gewoonte om in de commissie voor de Justitie te spreken en daar is men beter van begrip dan hier.

Ten tweede, kan men, zoals wordt gevraagd, alle eindproducten controleren? Ik heb daarover mijn mening, maar u zult antwoorden, mevrouw de minister. Ik meen dat men daarvan ook de kostprijs moet berekenen. Ik denk ook aan de praktische mogelijkheden, met name bij producten die hierdoor een tijdlang niet verhandelbaar zouden zijn.

Ten derde, wij hebben al over de communicatie gesproken. Ik meen dat daarover terecht vragen worden gesteld. Men kan zich afvragen in hoeverre het management van het Federaal agentschap niet voor betere communicatie moet zorgen? Hoe komt het dat er geen individuele verantwoordelijke is aangesteld die de communicatie en aanverwante zaken moet verzorgen? Ik vind het ook erg belangrijk dat men zo snel mogelijk het buitenland informeert. Ten gevolge van de feiten in 1999 heeft België op dat vlak problemen met zijn imago, zoals uiteraard nog andere feiten imagoproblemen hebben veroorzaakt. Dit zou zo snel mogelijk moeten worden rechtgezet. Wij zouden aan onze belangrijkste handelspartners duidelijk moeten uitleggen wat er is gebeurd, wat de inhoud van het gebeuren is en welke de eventuele gevolgen kunnen zijn. Wij moeten die informatie relateren aan de lokale situatie in het land waaraan de informatie wordt verstrekt.

Dat waren de opmerkingen en vragen die ik meende te mogen stellen, mevrouw de minister.

05.08 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, collega's, voordat ik mijn appreciatie geef over de manier waarop het Consum-systeem heeft gewerkt, wil ik de chronologie van de feiten overlopen opdat een aantal zaken die de collega's hebben vermeld, kan worden aangevuld.

Het is juist dat op 8 januari 2002 in het veevoederbedrijf Hanekop drie veevoederstalen zijn genomen. Deze stalen zijn op 11 januari op het lab afgeleverd en in de namiddag van 18 januari zouden de resultaten aangekomen zijn op de dienst die de Consum-gegevens analyseert, bijhoudt en signalen moet geven als er iets niet klopt.

Het is goed om weten dat er bij die analyses ook negatieve stalen waren van onder meer varkensvoer. Op 18 januari was er 1 positief resultaat van kippenvoer met 1.693 microgram per kilogram vet en waren andere stalen negatief, onder meer ook van varkensvoer.

aucun responsable de la communication n'a-t-il été désigné?

Ne faut-il pas informer l'étranger beaucoup plus rapidement? Depuis 1999, nous avons, en effet, une mauvaise image dans ce domaine.

05.08 **Magda Aelvoet**, ministre: Le 8 janvier, trois échantillons d'aliments pour bétail ont été prélevés auprès de la firme Hanekop. Ils ont été transmis au laboratoire le 11 janvier. Dans l'après-midi du 18 janvier, les résultats étaient connus. Un seul échantillon de nourriture pour volaille, contenant 1693 microgrammes par kilo de graisse, fut contrôlé positif. Pour le reste, les échantillons d'aliments destinés aux porcs étaient négatifs.

Zoals door een aantal mensen werd vastgesteld, is het inderdaad correct dat op 21 januari het onderzoek bij het bedrijf werd opgestart. Op 18 januari werd de regionaal verantwoordelijke ingenieur erover geïnformeerd dat er een besmet staal was toegekomen. Hij kreeg de opdracht dit te onderzoeken en bij het bedrijf Hanekop bijkomende stalen te nemen. Dit onderzoek vond plaats op 21 januari en had tot doel, op basis van eerdere analyseresultaten en van de gebruikte grondstoffen, de juiste risicoperiode te bepalen. Als gevolg hiervan werd ook het aantal bijkomende te nemen stalen vastgelegd.

Welke stalen werden er op 21 januari genomen? Alle getuigenmonsters werden genomen van kippenvoer, evenals 7 stalen van varkensvoer. Vervolgens werden ook van de grondstoffen stalen genomen. Door dit onderzoek konden de landbouwbedrijven die een levering van het gecontamineerde lot hadden ontvangen, geïdentificeerd worden. Deze informatie werd overgezonden aan de diensten van DG5 die in het agentschap geïntegreerd zijn.

Diezelfde maandag werd de ambtenaar van het IVK, verantwoordelijk voor het slachthuis daar in de buurt, erover ingelicht dat het bedrijf van mevrouw Desplentere verwittigd werd dat de slachting van de kippen die normaal de daaropvolgende dag zou gebeuren, niet kon doorgaan. Men was ervan op de hoogte dat de volgende dag zou worden geslacht en men heeft aldus kunnen verhinderen dat deze kippen naar het slachthuis werden gebracht.

Op dinsdag 22 januari werden alle verantwoordelijken van het agentschap alsook mijn kabinet van de situatie op de hoogte gebracht en dit via het geijkte informatiebulletin. Daarmee hebt u het antwoord op de vraag naar wanneer het kabinet en dus ook de minister verwittigd werden. Dit was dus op dinsdag 22 januari.

Er werden onmiddellijk maatregelen genomen om het eventueel slachten van dieren van de inmiddels in kaart gebrachte landbouwbedrijven te verbieden. Dit gebeurde eveneens op dinsdag. Nog diezelfde dag werden de inspecteurs van DG5 per fax verwittigd, waarna al deze bedrijven geblokkeerd werden. Ook op het niveau van deze bedrijven werden stalen genomen en werden de loten van de dieren geïdentificeerd die geslacht werden en waarvan men eventueel kon vermoeden dat zij met voedsel van het gecontamineerde lot werden gevoederd.

De dierenarts van het betrokken veevoederbedrijf contacteerde het betrokken slachthuis. De dag voordien, op 21 januari, had de IVK-ambtenaar dit geverifieerd bij het slachthuis en vervolgens het signaal gegeven dat de kippen van Desplentere niet geslacht mochten worden. Op woensdag 23 januari wordt de Europese Commissie mondeling ingelicht over het probleem en op 24, alsook op 25 januari, schriftelijk. Mijn kabinet is dus vanaf 22 januari betrokken geweest bij de opvolging van de gerezen problematiek. Op woensdag 23 en donderdag 24 januari wordt het onderzoek verder verfijnd, wat ertoe leidde dat van de negentien bedrijven er uiteindelijk vijf overbleven, en daarna vier. Men had immers voorzorgsmaatregelen genomen ten aanzien van een bepaalde levering vanuit Hanekop aan een bepaald bedrijf waarvan de eigenaars familiale banden hadden met de leiding van een ander bedrijf. In het begin was men niet volledig zeker of slechts één van die bedrijven was bevoorradet of allebei. Uiteindelijk is

Le 21 janvier, une enquête a été lancée dans l'entreprise. Le 18 janvier, la responsable régionale avait déjà été priée de mener une enquête plus approfondie et de prélever des échantillons supplémentaires afin de déterminer la période à risques et de fixer le nombre d'échantillons supplémentaires à prélever. Le 21 janvier, tous les échantillons-témoins de nourriture pour volaille ont été emmenés, ainsi que sept échantillons de nourriture destinée aux porcs, des échantillons de matières premières, etc. De cette manière, les entreprises agricoles à qui des lots avaient été livrés purent être identifiées. La DG5 fut également avertie.

Le lundi 21 janvier, un fonctionnaire de l'IEV a été informé de la situation dans l'entreprise de Mme Desplentere, dont l'abattage des poulets a été refusé le lendemain. Le mardi 22 janvier, tous les responsables de l'agence et mon cabinet ont été informés selon la voie usuelle. Des mesures ont été prises immédiatement pour empêcher d'autres abattages.

Des échantillons ont été prélevés et le groupe d'animaux présentant des risques a été déterminé.

Le mercredi 23 janvier, la Commission européenne a été informée oralement. Les 24 et 25 janvier, une communication écrite a suivi. Mon cabinet est en charge de cette affaire depuis le 22 janvier. Les 23 et 24 janvier, les enquêtes se sont précisées et ont permis de cibler certaines entreprises impliquées.

La Commission européenne a donc été informée par écrit les 24 et 25 janvier et confirme elle-même que le système a fonctionné correctement, sans quoi les faits n'auraient jamais été remarqués. Entre-temps, le prélèvement d'échantillons se poursuit normalement.

men echter van vijf naar vier bedrijven gegaan.

De betrokken diensthoofden bij de Europese commissie werden officieel en schriftelijk verwittigd op 24 en 25 januari door de respectievelijke Belgische diensthoofden. De commissie bevestigt – en dat heeft mevrouw Van de Casteele ook gezegd – dat het systeem correct heeft gefunctioneerd en dat zonder dit systeem, dat trouwens alleen maar bij ons bestaat, dit incident gewoon niet zou zijn opgemerkt. Ondertussen worden er nog steeds stalen genomen. Op vrijdag 25 januari bestaat er absolute zekerheid dat er van één pluimveebedrijf besmette kippen in de winkelrekken zijn terechtgekomen. Wat de juiste hoeveelheden betreft, kan ik u het volgende zeggen: op één vierde van de 18.000 geslachte kippen heeft men dankzij Consum beslag kunnen leggen, wat betekent dat een 3.500 kippen niet in de voedselketen zijn terechtgekomen. De 14.500 andere kippen zijn echter wel in de voedselketen terechtgekomen.

De kippen waren in een en hetzelfde slachthuis terechtgekomen wat de mogelijke controle op de situatie vergemakkelijkte. Deze situatie moest worden gerapporteerd aan de Europese commissie. Op dat ogenblik moest tevens de bevolking worden geïnformeerd omdat er dan met zekerheid was geweten dat er besmette kippen in de voedselketen waren terechtgekomen. Dat is dan ook die vrijdagmiddag gebeurd.

Men had besloten eerst de commissie te verwittigen, maar natuurlijk werden ook de betrokken bedrijven, met name de leveranciers, op de hoogte gebracht. Op vraag van de verantwoordelijken van het agentschap werd er tevens aan het slachthuis gevraagd hun klanten te verwittigen die kippen hadden gekregen die geslacht waren op die bewuste datum halen.

Dat was op dat moment het snelste middel dat ons ter beschikking stond om alsnog mogelijk besmette kippen uit de rekken te kunnen halen. Het slachthuis heeft dat overigens ook gedaan. Zij hebben dus hun klanten verwittigd. Dat heeft aanleiding gegeven tot acties in grootwarenhuizen. Daar is wat mij betreft een element van kritiek terecht. Aangezien men op het niveau van het agentschap hoegenaamd niet wist wie de klanten en de bedrijven waren, was het ook niet mogelijk om de andere bedrijven te verwittigen. Wat als men het achteraf bekijkt nog had kunnen gebeuren, was dat men meer bepaald aan de sector Fedis het signaal had kunnen geven om zich te richten tot het slachthuis in kwestie om een lijst te vragen van klanten aan wie er geleverd was. Dat is zeker juist.

Het laatste element dat aan de orde is, is de kwestie van het varkensvoer. Ik heb u gezegd dat op 21 januari 7 stalen varkensvoer, ook van de getuigenmonsters, opgenomen en onderzocht werden. Al die resultaten waren negatief. Daarom was er in de communicatie met de commissie überhaupt geen sprake van een probleem met het varkensvoer. Daarover was immers absoluut niets bekend. Van waar zijn dan de laatste resultaten gekomen? Op de persbriefing die het Federaal agentschap op 26 januari heeft gegeven, hebben zij gezegd dat er nog 60 stalen in analyse waren. Het ging om stalen die later werden genomen. Zij hebben zich maandag dus eerst geconcentreerd op alle stalen voor kippen, de getuigenmonsters, en 7 stalen voor varkens. Ook onder andere de grondstoffen werden gecheckt. Aangezien men moest vaststellen dat er nog steeds geen uitsluitel is

Le vendredi 25 janvier, il était certain que des produits avaient abouti dans les rayons des magasins; un quart des 18.000 poulets abattus ont pu être saisis grâce à Consum. Les autres ont échoué dans la chaîne alimentaire. Tous les poulets ont été abattus dans un seul abattoir.

A ce moment, nous avons dû transmettre des informations à la Commission européenne et aux consommateurs, ce qui fut fait vendredi après-midi. Les fournisseurs étaient au courant. L'abattoir a été prié d'informer les clients concernés. Il s'agissait de la manière la plus rapide d'éviter que ces poulets n'aboutissent dans les rayons. L'organisation professionnelle Fedis aurait pu s'adresser à l'abattoir pour obtenir la liste complète des clients. Ce point pourrait être amélioré. Tous les résultats des analyses précédentes d'aliments pour porcs étaient négatifs. C'est pourquoi nous n'avons pas informé la Commission européenne de l'existence de nourriture pour porcs contaminée. C'est seulement le 25 janvier, après l'analyse complémentaire de tous les échantillons-témoins restants, que l'on a constaté la contamination de la nourriture pour porcs. Ce résultat a été transmis à l'Agence fédérale: parmi tous les échantillons-témoins restants, deux se sont avérés être positifs. Ils ont été pris le 4 janvier. Le monitoring fonctionne au moyen d'échantillons, ce qui signifie que l'on n'est jamais sûr à 100% de tout trouver.

La réalité statistique est la suivante: on n'a que 99 % de chances de détecter le produit lorsque 5 % sont contaminés et seulement 95 % lorsqu'une entreprise est contaminée à 65 %. Il est parfaitement possible que l'on ne trouve rien les 2 et 8 janvier mais que l'on trouve le 4 janvier.

over de oorzaak, heeft men besloten om al de rest verder te onderzoeken. Ik vind het trouwens zeer erg dat ook vandaag de oorzaak nog niet bekend is. Door de andere onderzoeken wou men de aanleiding vinden. Op 25 januari heeft men alle resterende getuigenmonsters van de andere voeders genomen, allemaal genomen tussen 2 en 15 januari. Dat was immers de periode die als risicoperiode werd aangegeven. Het gaat om die periode omdat voordien en nadien stalen werden genomen die allemaal negatief waren. Het staal dat genomen werd op 25 januari en waarvan de resultaten op 28 januari – drie dagen nadien dus – werden doorgegeven aan het Federaal agentschap heeft naast een groot aantal negatieve ook twee positieve resultaten opgeleverd voor varkensvoer. Dat getuigenmonster ging terug op de productie van 4 januari. Men moet dus niet vragen hoe dat in godsnaam mogelijk is. Een monitoringsysteem werkt met steekproeven. Het gaat wat ons betreft om uitgebreide steekproeven maar het blijven steekproeven. Effectief betekent dit dat men nooit voor honderd procent kan garanderen dat men alles vindt. Dat heb ik ook steeds gezegd in de commissie. Men heeft een statistische methode uitgewerkt die erop neerkomt dat met het hele arsenaal dat wij in werking zetten op het niveau van het veevoeder, de eieren, de melk, de slachthuizen en de afgewerkte producten er voor 99% zekerheid bestaat dat men het probleem ontdekt als er zich een probleem voordoet in 5% van de bedrijven.

Dat is de statistische realiteit. Ik heb dit altijd zo gezegd. Een aanvullend element van de realiteit is dat er 95% kans is dat men een contaminatie vaststelt als 65% van een bedrijf gecontamineerd is. Dat zijn de twee elementen waarop de verantwoordelijken van Consum het programma statistisch hebben onderbouwd. Als men op 2 januari en op 8 januari stalen neemt, dan is het perfect mogelijk dat men op 2 en 8 januari niets vindt alhoewel er op 4 januari een probleem is.

Ik kom dan bij mijn algemene appreciatie. Wat is de nuchtere vaststelling in verband met de vraag wat het systeem heeft kunnen tegenhouden en wat het niet heeft kunnen tegenhouden. Het systeem heeft uiteindelijk kunnen verhinderen dat van de vier besmette kippenbedrijven er drie bedrijven zijn waarvan men de levering buiten het voedselcircuit heeft kunnen houden. Van één bedrijf heeft men een vierde uit het circuit kunnen houden. De komende dagen zullen we moeten wachten op het resultaat van die "recall" die door het bewuste slachthuis werd georganiseerd. Het slachthuis heeft zijn klanten verwittigd. Zij hebben daar ook gevolg aan gegeven. We moeten zien hoeveel kippen daarvan terugkomen. We zullen dat verder moeten analyseren.

Wat de varkens betreft, zijn de resultaten op maandag binnengekomen. Op het moment dat de ambtenaar vertrok naar de vergadering van het Veterinair Comité Diervoeder was het geheel van die resultaten nog niet eens bekend en had hij die dan ook niet mee. Op dat ogenblik kan dit dan ook niet wordenesignaleerd. Het Agentschap heeft op 28 januari alle betrokken bedrijven geblokkeerd. Zodra dit was gebeurd, heeft men de communicatie gegeven.

Ik heb ondertussen de resultaten binnengekregen van wat de zoektocht bij de varkens heeft opgeleverd. Daar zaten we natuurlijk met het voordeel dat vier van die bedrijven – er zijn acht bedrijven die besmet voeder hebben gekregen – nog niet hebben geslacht. Deze

Le système a empêché que trois des quatre entreprises mettent leurs produits sur le marché. En ce qui concerne la quatrième entreprise, un quart des produits a été retenu. Pour le reste, nous devons attendre les résultats du *recall* transmis aux abattoirs et aux autres clients.

Les résultats relatifs à l'alimentation des porcs datent de lundi. L'ensemble de ces résultats n'était pas encore connu au moment où le fonctionnaire s'est rendu au Comité vétérinaire.

Le 28 janvier, l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire a bloqué la production des entreprises concernées et diffusé l'information. Il s'agissait de huit entreprises parmi lesquelles quatre n'avaient pas encore procédé à des abattages. La production de ces dernières est bloquée et des analyses seront réalisées. Aucun produit de ces entreprises ne pourra donc être intégré dans la chaîne alimentaire.

En ce qui concerne les quatre autres entreprises, la situation est la suivante: le 14 janvier, la première entreprise a abattu 102 porcs. On essaye aujourd'hui de savoir ce qu'il en est advenu; les 102 porcs abattus le 28 janvier font, eux, l'objet de mesures de blocage. Le 28 janvier, la deuxième entreprise a abattu 2 truies dont le produit a été mélangé à 50 autres tonnes de charcuterie; parmi ces 50 tonnes, 38 sont immobilisées et 12 ont été exportées. L'on essaye aujourd'hui de retrouver ces douze tonnes au même titre que les autres porcs abattus le 28 janvier également. La troisième entreprise a abattu 115 bêtes le 17 janvier et 116 le 24 janvier. L'on tente également de retrouver la trace de ces produits. La quatrième entreprise a, quant à elle, effectué 100 abattages le 24 janvier et 160 le 25 janvier: une grande partie de ces produits est actuellement

bedrijven zijn momenteel geblokkeerd en vooraleer daar kan worden geslacht, zullen er analyses plaatsvinden zodat van die vier bedrijven niets in de voedselketen kan terechtkomen.

Van de vier andere bedrijven ziet de situatie er als volgt uit. Bedrijf nummer 1 heeft op 14 januari 102 varkens geslacht en daarvan is de trasering bezig. Op 28 januari zijn er van datzelfde bedrijf 102 varkens geslacht en die heeft men allemaal kunnen blokkeren. Deze laatste komen dus niet in de voedselketen terecht. Van bedrijf nummer 2 zijn er op 18 januari 2 zeugen geslacht die vermengd werden in 50 ton ander vlees. Daarvan is 38 ton geblokkeerd en werd 12 ton uitgevoerd. Die trasering is op dit ogenblik bezig. Op 18 januari zijn van datzelfde bedrijf nog een aantal varkens geslacht en die trasering is ook bezig. Ik kan u daarvan op dit ogenblik niet meer zeggen. Wat bedrijf nummer 3 betreft zijn er op 17 januari 115 varkens geslacht. Op 24 januari zijn er nog eens 116 varkens geslacht. Ook dit vlees is men momenteel aan het traceren. Wat bedrijf nummer 4 betreft, zijn er op 10 januari 153 varkens geslacht. De trasering daarvan is bezig.

Op 24 januari zijn er honderd geslacht en daarvan is al een zeer groot deel geblokkeerd bij Delhaize. Op 25 januari zijn er 160 geslacht en ook daarvan is een groot deel geblokkeerd bij Delhaize. Als u nuchter de zaken optelt, is er dankzij Consum nog een heel groot deel geblokkeerd.

Als u mij vraagt of ik van oordeel ben dat het systeem van Consum voldoende heeft gefunctioneerd, dan antwoord ik u dat het systeem duidelijk voor verbetering vatbaar is. Ik heb daarom aan de verantwoordelijken van het agentschap gevraagd om een aantal kwesties te onderzoeken.

Er is de kwestie van de tijdsduur tussen monsternamen en analyse. Wat dat betreft is de opmerking van de heer Brouns deels terecht. Men mag niet alleen spreken over de achtste en de achttiende, maar ook over het feit dat het staal op 11 januari op het labo werd afgeleverd. Dat heeft ook langer geduurd dan normaal. Het schriftelijk vastgelegde protocol tussen het agentschap en de labo's stelt dat men werkt met het systeem J+5, wat betekent dat de analyseresultaten vijf dagen na het nemen van het staal moeten worden gegeven. Ik vind dus ook dat de periode van acht tot elf januari voor de aflevering van de stalen in het labo te lang is. Men moet wel voor ogen houden dat als men met een monitoringsprogramma in een routineprogramma zit, het niet mogelijk is om elke dag – en dat is ook niet de bedoeling – met een taxi stalen af te leveren, omdat dit dan onbetaalbaar zou worden. Gewoonlijk zijn er een of twee dagen nodig om de zaken bij de labo's te leveren, maar met de duurtijd nu is het perfect mogelijk om alsnog op vijf dagen klaar te geraken.

Vervolgens heb ik ook aan de verantwoordelijken van het agentschap gevraagd om de procedure te bekijken die op dit ogenblik wordt gehanteerd in verband met het onderscheid tussen een infoprocedure en een alarmprocedure. Ik kan dan ook antwoorden op een aantal vragen die de collega's hebben gesteld. Wat is de vuistregel die men hanteert? Als in het veevoer een besmetting van meer dan 5.000 microgram per kilo wordt vastgesteld, wordt dat onmiddellijk ondergebracht in de alarmprocedure. Is het daaronder, dan valt het onder de infoprocedure. Naar aanleiding van het probleem dat we hier

bloquée chez Delhaize.

Le système Consum a permis d'effectuer de nombreux blocages.

Ce système est manifestement susceptible d'être amélioré. J'ai demandé aux responsables de l'Agence d'étudier quelques aspects.

Le premier est le laps de temps écoulé entre le prélèvement des échantillons et l'analyse. On doit tenir compte du fait que les échantillons ont été fournis le 11 janvier. Normalement, le résultat doit être connu au bout de cinq jours après le prélèvement, selon le protocole entre l'Agence et le laboratoire. On ne peut bien sûr faire quotidiennement appel à un taxi pour le dépôt des échantillons.

En deuxième lieu, il faut examiner le critère utilisé pour établir une distinction entre la procédure d'alarme et la procédure d'information. Actuellement, la procédure d'alarme est déclenchée lorsqu'on détecte 5.000 microgrammes par kilo; sous cette limite, on applique la procédure d'information. Ce n'est pas toujours adéquat. Il faut pouvoir déclencher la procédure d'alarme plus rapidement. Si les résultats arrivent le 18 janvier, il ne faut pas attendre le lundi suivant.

En troisième lieu, j'ai demandé s'il n'y a pas lieu de distinguer entre les types d'aliments. Dans le cas des aliments pour volaille, on ne peut perdre un temps précieux.

Il est faux de prétendre que l'Agence n'a pas de responsable de la communication. Celui-ci est en place depuis décembre et a scrupuleusement assuré la communication au cours des semaines écoulées.

Quand faut-il communiquer? Le plus vite possible, mais que faut-il entendre par là? Si, le 18 janvier, on ne dispose que d'un seul

analyseren, blijkt duidelijk dat die procedure niet adequaat is, zeker als we het hebben over bepaalde types van voer, bestemd voor bepaalde soorten dieren. Ik heb hen gevraagd dat opnieuw te bekijken zodat men sneller de alarmprocedure kan inzetten.

Om op de vraag van mevrouw Van de Castele te antwoorden, betekent dit inderdaad dat als de resultaten de achttiende arriveren en het probleem aan de verantwoordelijke van West-Vlaanderen wordt signaleerd, men niet wacht tot de maandag daarop om de zaak in gang te zetten. Er is dus een veel fijnere maatstaf nodig om te bepalen wanneer de alarmprocedure moet worden ingezet.

Ten derde, heb ik gevraagd een onderscheid te maken tussen types van voeder: kippenvoer, varkensvoer en rundervoeder. Dit om erop toe te zien dat men bij kippenvoer geen kostbare tijd verliest.

Vervolgens wil ik het nog hebben over het aspect communicatie. Het klopt niet dat het Agentschap niet over een communicatieverantwoordelijke zou beschikken. Het gaat om de heer Pascal Houbaert, die trouwens de voorbije dagen zijn bed weinig heeft gezien. Hij is als communicatieverantwoordelijke aangesteld sinds 1 december. Alle geruchten over het ontbreken van een communicatieverantwoordelijke zijn dus verkeerd.

Vervolgens is er nog de vraag wanneer men kan communiceren. Een aantal mensen verdedigt hier de stelling dat men zo vlug mogelijk moet communiceren en ik ben het daarmee eens. Dan luidt de vraag: wat is zo vroeg mogelijk? Als men de 18de beschikt over één staal dat wijst op besmet voer met als waarde 1600, dan is het heel moeilijk om op basis daarvan een communicatie te organiseren. Immers, bij elke vraag dient men dan het antwoord schuldig te blijven.

Wel kan men zo vlug mogelijk – wat dat betreft zijn er inderdaad dagen verloren gegaan – checken over hoeveel bedrijven het gaat, of die bedrijven kunnen worden geblokkeerd, enzovoort. Hierbij moet men natuurlijk voor ogen hebben of het om een al dan niet zware besmetting gaat. Bij een hoge graad van besmetting is de dwang om te communiceren uiteraard veel groter. In dat geval moeten de mensen worden verwittigd. Bij een lage graad van besmetting – zoals hier het geval is – waarbij men bovendien vaststelt dat men voor twee op drie testresultaten bij kippen onder de Belgische norm zit, gaat men niet zo snel communiceren. Dat is de reden waarom de verantwoordelijken hebben gewacht tot zij zeker waren dat producten in de voedselketen waren terechtgekomen. Die zekerheid hadden zij vrijdag en dan is de communicatie ook gebeurd.

Persoonlijk vind ik dat er een beoordelingsfout is gebeurd. De 23ste heb ik gevraagd of er geen mededeling moest worden verstuurd maar men dacht toen dat er nog niets in de voedselketen was terechtgekomen zodat er nog niet moest worden gecommuniceerd.

Dit is de realiteit. Samengevat kan ik dus zeggen dat het systeem heeft gewerkt. Zonder dit systeem zouden wij nergens staan en zou alles opgegeten zijn. Er zou geen debat geweest zijn want men zou het niet hebben geweten. Met de situatie van 1999 is er geen vergelijking mogelijk. Er mag wel degelijk een onderscheid worden gemaakt wat de omvang van de besmetting betreft en in dit geval gaat het om lichte besmetting.

échantillon présentant un taux d'un peu plus de 1.600 microgrammes, il est difficile de déjà communiquer. A ce moment-là, on ne savait encore presque rien. Nous avons alors tenté de définir les mesures envisageables et de déterminer l'ampleur de la contamination. Lorsque le degré de contamination est élevé, l'envie de communiquer est beaucoup plus forte, même si on n'a qu'une idée imprécise du problème. Si le degré est faible et s'il est établi qu'à ce moment, aucun problème ne se pose encore dans la chaîne alimentaire, on ne communique pas si rapidement. C'est pourquoi l'Agence a attendu d'avoir une certitude absolue quant à la présence éventuelle d'une contamination dans la chaîne alimentaire. Cette contamination a été observée et communiquée le vendredi. Une erreur d'appréciation a été commise à cet égard: on a pensé trop longtemps qu'il n'y aurait pas de contamination dans la chaîne alimentaire.

Le système a bien fonctionné, sinon nous ne mènerions pas ce débat ici et on aurait simplement mangé les poulets.

La situation actuelle n'est pas comparable à la crise de 1999. La norme édictée par l'OMS n'a, à aucun moment, été dépassée.

Bien sûr, toute présence de PCB dans des aliments est à proscrire. Les PCB sont des substances dangereuses, mais ce n'est pas parce qu'on a mangé un poulet contaminé sans que la norme de 400 ait été dépassée qu'on s'est exposé à un risque pour la santé publique. Il n'empêche qu'une exposition continue à des PCB doit être évitée. D'où notre norme belge de 200 et notre système Consum, garantissant un contrôle permanent et rigoureux.

Nous devons maintenir Consum et notre norme rigoureuse. L'Europe

In 1999 hebben wij de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie gehanteerd en alles wat onder de 500 microgram viel, werd als niet gevaarlijk beschouwd. Wanneer men de huidige situatie daarmee vergelijkt, kan men met de gegevens waarover wij nu beschikken, zeggen dat men steeds onder de norm van 500 microgram is gebleven. Natuurlijk is en blijft het mijn grootste overtuiging dat elke pcb er een te veel is. Ik heb dus helemaal niet gezegd dat pcb's in de voeding geen probleem zouden vormen maar indien men mij vraagt of het eten van die ene kip van 400 microgram echt een gevaar is voor de gezondheid van de mensen, dan heb ik daarop neen geantwoord. Ik vind het dus helemaal geen goede zaak om dag na dag met een pcb-besmetting van die omvang te worden geconfronteerd. Vandaar dat ik ook na de dioxinecrisis van einde 1999 samen met minister Gabriels heb beslist om de norm van 200 microgram te handhaven en Consum op te richten. Dit heeft ons ertoe gedwongen permanent ervoor te zorgen dat de controles zo scherp mogelijk zouden zijn en dat men zou reageren. Wij moeten het Consum-systeem en de eigen strenge norm handhaven maar wij zouden deze ook moeten kunnen europeaniseren. Dit is natuurlijk een probleem. De rest van Europa doet dit niet en zit in de comfortabele stoel om toeschouwer te mogen zijn. Dergelijke voorvallen kunnen bij hen gebeuren zonder dat zijzelf of een ander er ooit iets van weten. Sedert september 1999 hebben wij initiatieven genomen om een Europese norm te bepalen zowel voor dioxine als voor pcb's. De Europese dioxinenorm is er gekomen maar de pcb-norm niet. Dat is de realiteit en ik vind dat wij daarin verdere politieke actie moeten ondernemen.

De pcb-richtlijn werd wel degelijk omgezet door alle gewesten. Hierover bestaan dus geen problemen. Zowel het Vlaamse als het Waalse Gewest heeft een pcb-verwijderingsprogramma. Maandag werd hierover nog op het kabinet van mevrouw Dua vergaderd, samen met Bemefa en ook mensen van mijn kabinet. Er werd aan herinnerd dat ik reeds in september 1999 aan onze inspectiediensten de opdracht heb gegeven om bij een bezoek aan een landbouwbedrijf erop te letten welke machines, neonlampen, toestellen zich daar bevinden opdat deze desgevallend zouden kunnen worden verwijderd. Het programma dat mevrouw Dua in het Vlaams Gewest heeft voorgelegd, voorziet erin dat normaal tegen 2005 alle pcb's zouden moeten verwijderd zijn. Zij zou proberen om dit nog sneller door te voeren. Op het niveau van het Waals Gewest heeft de heer Forêt een verwijderingsprogramma uitgewerkt maar daar wordt men geconfronteerd met een zeer zware erfenis uit het verleden.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik hiermee op de meeste vragen van de parlementsleden ben ingegaan. Ik blijf ook bereid op eventueel bijkomende vragen te antwoorden.

05.09 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, er is inderdaad duidelijk een vooruitgang in vergelijking met drie jaar geleden. Dat zou er nog aan ontbreken! Alle inspanningen die zijn gedaan, waren inspanningen met het oog op een betere garantie voor de voedselveiligheid. Toch is een vergelijking niet helemaal mogelijk. Ik had dat aan de heer Coveliers willen zeggen, maar hij is reeds verdwenen. Drie jaar geleden had men uiteraard nog nooit gehoord van dioxine of pcb's in voeder. Toen men een probleem vaststelde, zocht men dus naar een naald in een

devrait en faire de même, mais elle observe sans réagir des problèmes qui ne sont même pas remarqués dans les autres pays européens.

Depuis septembre 1999, j'ai pris des initiatives visant à instaurer une norme relative à la dioxine et aux PCB, mais je n'ai malheureusement pu réaliser que le premier volet de ce programme. Une action politique ultérieure s'impose dès lors.

La directive en matière de PCB a été transposée par l'ensemble des Régions et il existe même des programmes d'élimination de PCB dans deux d'entre elles.

Depuis septembre 1999, les services d'inspection consacrent dans les entreprises une attention particulière aux installations contenant des PCB.

Le programme flamand prévoit l'élimination définitive des tous les PCB pour 2005 et on tenterait même d'accélérer ce processus. La Région wallonne dispose d'un programme d'élimination mais se voit confrontée à un passé fort chargé

05.09 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Des progrès évidents ont été réalisés par rapport à l'époque de la crise de la dioxine, il y a deux ou trois ans. C'est logique, vu la quantité d'efforts fournis. Par ailleurs, la comparaison est difficile dans la mesure où, à l'époque, il n'avait encore jamais été question

hooiberg. Nu doet men gerichte steekproeven, men weet waarnaar men zoekt.

Samen met u, mevrouw de minister, stel ik vast dat de schade voor de volksgezondheid tot op heden beperkt is gebleven. Toch heeft dit incident al heel wat miserie veroorzaakt. Ik denk aan de bedrijven die worden geblokkeerd, aan ons imago, dat wederom een deuk heeft gekregen op Europees niveau, aan de onzekerheid, die de consument opnieuw heeft. Dit wordt nog versterkt doordat u moet toegeven dat de bron nog altijd niet bekend is en men in het ijlle tast. Uw antwoord gaf daarover te weinig informatie. Welk onderzoek heeft u nu eigenlijk in gang gezet om te zoeken naar de bron, behalve de steekproeven die u op de grondstoffen hebt laten uitvoeren? Wat kan u nog meer doen om te onderzoeken of het al dan niet om een incidentele vervuiling ging?

Mevrouw de minister, u zegt terecht dat het Consum-programma moet verbeteren en u laat de procedures versnellen. Toch moet er mijns inziens nog meer aandacht aan de zelfcontrole worden besteed. Ik vind dat het veevoederbedrijf zelf wel wat meer inspanningen had kunnen doen. Controleren de bedrijven de grondstoffen die binnenkomen? Wordt dit, zoals gevraagd, in de registers ingeschreven? Hebben zij de grondstoffen aan tests onderworpen? In mijn ogen is het hun plicht om te controleren of de grondstoffen die zij gebruiken veilig zijn. Dat men zo trapsgewijs in de keten verdergaat, lijkt mij de beste oplossing.

Ook vind ik dat de minister behoorlijk laat op de hoogte is gebracht. Gezien de emotionaliteit rond pcb's, ga ik er van uit dat men de minister zo snel mogelijk moet informeren, wanneer er pcb's worden gevonden. Mevrouw de minister, u hebt met evenveel woorden gezegd dat het de administratie is die beslist heeft welke strategie men zou volgen. De administratie heeft dus beslist dat er eerst zekerheid moest zijn dat er iets in de voedselketen terecht was gekomen, vooraleer het de moeite was om de publieke opinie te waarschuwen. Ik ben het daar niet mee eens. Ik vind dat de publieke opinie recht heeft om te weten dat er problemen zijn vastgesteld in de diervoeding. Men moet dat uiteraard op een juiste manier mededelen, zodat er geen paniecreactie ontstaat. De consument heeft het recht dat te weten. Men kan dit vergelijken met de discussie over genetisch gemanipuleerde organismen die men in het veevoeder verwerkt. Net zoals u er vragende partij voor bent om dat op de etiketten te vermelden, zo heeft de consument het recht te weten dat er een probleem met het veevoeder is vastgesteld. Hij kan dan zelf zijn consumptiegedrag daaraan aanpassen.

Mevrouw de minister, wat de communicatie met het publiek betreft, moet u, mijns inziens, uw administratie eens flink de mantel uitvegen.

Ten vijfde, dat u FEDIS wil inschakelen om de communicatie naar de distributie en de eindconsument te verbeteren is een goede oplossing. Ik dring erop aan dat u dringend werk maakt van een structuur zodat duidelijk wordt wie wie moet verwittigen in bepaalde situaties.

Vervolgens kom ik tot Europa. U hebt weinig toelichting gegeven bij de brief die aan de Europese instanties werd verstuurd. Men heeft gezegd dat Europa eerst mondeling op de hoogte werd gebracht. Dat kan heel vrijblijvend zijn. Op 24 januari hebt u een brief gefaxt. Hebt u

de PCB en de dioxine in de voeding. On chercheait une aiguille dans une botte de foin.

Les dommages pour la Santé publique sont relativement restreints mais on aurait tort de sous-estimer les conséquences de cet incident en ce qui concerne les entreprises bloquées, notre propre image et l'insécurité des consommateurs, d'autant que la cause n'a pas encore été établie. Il faut s'employer davantage à rechercher l'origine de la contamination. S'agit-il d'une contamination accidentelle? Les matières premières sont-elles en cause? La procédure CONSUM doit être améliorée mais les entreprises doivent également pouvoir contrôler leurs matières premières plus efficacement. Le font-elles? Les registres sont-ils mis à jour et contrôlés?

La ministre a été informée tardivement. L'administration avait décidé de la stratégie à suivre. A mon estime, l'opinion publique doit être entièrement et correctement informée lorsque des problèmes surgissent concernant les aliments pour animaux.

Il faut améliorer la communication à l'intention du consommateur final par le biais d'une structure adéquate.

La ministre reste vague à propos du contenu de la lettre qu'elle a envoyée par fax à la Commission européenne le 24 janvier. Si ce courrier s'est voulu rassurant, c'était une erreur.

Il est exact que les normes belges sont plus strictes que les normes européennes mais cela ne signifie pas pour autant qu'il ne faille pas les appliquer.

Il semble qu'aucun contact direct n'existe entre les agences pour la sécurité de la chaîne alimentaire et la Commission européenne. Il faudrait également remédier à

hierin uitdrukkelijk vermeld dat er geen besmette kippen waren? Hebt u uitdrukkelijk vermeld dat er geen probleem was met de voedselveiligheid? Zo ja, kan dit niet door de beugel. Zolang er onduidelijkheid was – dat was het geval – kunt u niet zeggen dat er geen probleem is. Met een dergelijke uitspraak riskeert u immers later op uw woorden te moeten terugkomen en veroorzaakt u communicatieproblemen. Er werd een zware fout gemaakt. Ik geef grif toe dat België strengere normen hanteert dan de meeste Europese landen. Het is eveneens juist dat we op Europees niveau iedereen op dezelfde lijn moeten proberen te krijgen. We mogen dit argument echter niet gebruiken om verzachtende omstandigheden in te roepen. Onze strengere normen hebben van doen met ons verleden. We moeten deze normen zelf blijven respecteren. Mevrouw de minister, u hebt niets gezegd over een rechtstreeks contact tussen het Voedselagentschap en de Europese Commissie. Blijkbaar is dat ook een probleem. Op een ogenblik dat er overall voedselagentschappen worden opgericht, blijkt dat men wel contact opneemt met de administratie van Volksgezondheid maar dat er geen rechtstreekse contacten worden gelegd tussen de agentschappen en de Europese instanties. Is dit correct? Zo ja, moet dit niet worden verholpen zodat de procedures zo snel als mogelijk kunnen verlopen?

Mevrouw de minister, ik kom tot de conclusie. Ik ben niet degene die op basis van dit dossier uw ontslag zal vragen. We moeten, mijns inziens, samen lessen trekken uit dit dossier. Ik hoop dat we de komende dagen niet opnieuw geconfronteerd worden met bijkomende elementen en verrassingen. Laten wij de vingers kruisen. Er moeten echter nieuwe maatregelen worden genomen opdat een dergelijk incident in de toekomst vermeden kan worden.

05.10 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mevrouw de minister, een eerste vaststelling is dat u terecht zegt dat er inschattingfouten werden gemaakt. Dit is politiek een bijzonder belangrijke vaststelling en een belangrijke verklaring die u aflegt. U kunt niet anders dan toegeven dat serieuze maatregelen moeten worden genomen.

Ik wil me eveneens richten tot de heer Coveliers. Ik vrees dat hij een nummertje is komen opvoeren, gebaseerd op en gebrek aan vertrouwen van de VLD-classic in de woordvoerders van Volksgezondheid. Volgens hem is het allemaal niet zo erg en is de contaminatie veel beperkter dan in 1999. Daarmee is voor hem de kous af. In de beste Slangen-traditie is hij u uit de wind komen zetten en wordt de oppositie opnieuw naar af verwezen.

Mevrouw de minister, ik heb de denkoefening van de heer Coveliers proberen te volgen. Het zal u niet verwonderen dat ik moediger ben dan hij en dat ik tot andere vaststellingen kom.

Voedselveiligheid was voor deze paars-groene regering een absolute prioriteit! Na meer dan 2,5 jaar moeten we vaststellen dat deze regering – het zou er nog aan mankeren – vordering maakt maar uiteindelijk geen absolute voedselveiligheid voor de consument kan garanderen.

Dat is zeker geen punt waarvan de regering kan vooropzetten geslaagd te zijn.

Ten tweede, er is het probleem van een nog altijd niet voldoende

cette situation.

Nous devons tout mettre en oeuvre pour éviter que ce genre de problèmes se reproduise.

05.10 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): La ministre déclare à juste titre que des erreurs d'évaluation ont été commises. M. Hugo Coveliers a cependant minimisé l'ampleur du problème et a cherché à préserver la ministre, après quoi il a disparu.

Personnellement, j'arrive à d'autres constatations. Tout d'abord, la sécurité alimentaire constituait une priorité du gouvernement mais ce dernier n'est pas parvenu à la garantir de manière absolue. Ensuite, la distinction entre production alimentaire et déchets est insuffisante et des mesures doivent être prises. Enfin, la communication aura été tout aussi chaotique qu'il y a deux ans, lorsque les ministres Pinxten et Colla ont dû tirer les conclusions qui s'imposaient. Nous déposons dès lors une motion de méfiance.

strikte scheiding tussen enerzijds voedselstromen, stromen van grondstoffen die uiteindelijk in ons voedselcircuit terechtkomen en anderzijds de ganse problematiek op gewestniveau met betrekking tot afval. Ook daar moeten duidelijk veel drastischer maatregelen worden genomen dan deze die u hier vandaag hebt voorgesteld.

Ten derde, men kan er niet omheen dat de communicatie in het dossier dat hier vandaag voorligt, even stuntelig en slecht verloopt als in 1999, op het ogenblik dat de ministers Pinxten en Colla er hun politieke conclusies uit moesten trekken.

Mevrouw de minister, het zal u dan ook niet verwonderen dat de oppositie moedig is en dat wij, desnoods moederziel alleen als oppositie, een motie van wantrouwen ten aanzien van uw persoon zullen indienen.

05.11 Luc Paque (PSC): Madame la ministre, dans votre réponse, vous avez dit qu'il n'y avait pas de comparaison possible avec 1999. Tant mieux. Vous avez ajouté que la contamination est plus limitée. Tant mieux aussi. Et j'ose espérer que maintenant, c'est une affaire close.

Tant mieux, car vu la manière dont cette crise a été gérée, j'aurais eu beaucoup de craintes quant aux conséquences qu'elle aurait pu avoir sur la sécurité de la chaîne alimentaire s'il s'était agi d'une crise semblable à celle de 1999.

J'ai, à de nombreuses reprises, pu vous interpellier au cours des deux dernières années, notamment sur la mise en place de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire.

Le rapport de la commission d'enquête sur la crise de la dioxine disait ceci en matière de communication: "il faut créer un point d'information, une cellule de crise unique. Cette cellule sera responsable de la communication en cas de crise et a pour mission de régler, en contact direct avec le ministre, la communication interne, la communication externe et les contacts avec la Commission européenne. Toutes les décisions opérationnelles y seront prises. Il faut pouvoir déléguer des compétences. Enfin, il faut élaborer des procédures standard qui associent également le secteur."

Or, nous avons pu constater qu'aujourd'hui, il n'y a pas encore de véritable cellule de communication ni de stratégie de communication en cas de crise.

Nous n'avons pas obtenu de réponse claire et précise sur les causes et origines de la contamination. Et mes craintes sont grandes quant aux conséquences éventuelles d'autres contaminations dans la chaîne alimentaire dans les jours ou les semaines qui viennent.

En fin de compte, madame la ministre, cet événement du week-end – ou ce non-événement comme certains l'ont appelé – a à nouveau rendu une piètre image de notre pays vis-à-vis de l'étranger. Nous avons encore vu qu'en Belgique, on adopte une politique de communication vague et imprécise. On a semé le doute, la méfiance au sein des consommateurs, ainsi qu'on a pu s'en rendre compte dans les différents reportages. La méfiance vis-à-vis des produits belges a évidemment des conséquences sur l'ensemble du secteur

05.11 Luc Paque (PSC): U zegt dat dit niet te vergelijken is met de crisis van 1999. Gelukkig maar ! Want gezien de manier waarop de crisis van de jongste dagen werd aangepakt, zou een en ander op een regelrechte ramp uitgelopen zijn als de besmetting grotere proporties had aangenomen.

In het verslag van de onderzoekscommissie werd voorgesteld een communicatiecel op te richten. Die cel is er nog steeds niet. Bij de consument werd verwarring gezaaid, bij de boeren onrust.

agricole, qui a déjà dû subir de nombreuses crises. Et aujourd'hui que ce secteur commence tout doucement à se relever, on lui a une fois de plus asséné un gros coup de massue sur la tête.

05.12 Hubert Brouns (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal niet in herhaling vallen maar ik wil er een paar elementen uitpikken die volgens mij veel te weinig ter sprake zijn gekomen. In de eerste plaats gaat het om de toepassing van het voorzorgsprincipe. We hebben tijdens de analyse van de dioxinecrisis uren gediscussieerd over de vraag of men al dan niet goed was omgegaan met dit principe. Ik stel vast dat er ook hier een cruciaal moment is in de crisis, namelijk 18 januari. Stel dat we dit principe op 18 januari wel goed hadden toegepast, dan zouden we alle bedrijven die veevoerders krijgen van Hanekop hebben geblokkeerd. Dat is volgens mij een goede toepassing van het voorzorgsprincipe. Als men nadien de gevolgen van de blokkering natrekt, kan men haast zeggen dat men heel weinig of zelfs geen gecontamineerd voedsel in de rekken zal vinden.

Ten tweede, werd hier gezegd dat het goed is dat wij het Consum-programma hebben. Dat is ook zo. Wij zijn daar nooit tegen geweest, integendeel zelfs. Mevrouw de minister, u hebt echter toegegeven dat er een aantal dagen is verloren gegaan. Consum is precies opgezet om te voorkomen dat er na vaststelling van positieve stalen verder kan worden gewerkt met de besmette stoffen. U geeft zelf toe dat het van cruciaal belang is dat bij Consum de termijnen tussen staalname, analyse en resultaat zeer kort zijn. Anders zullen wij ons heel vaak in dezelfde situatie bevinden als in de laatste drie weken. Dat is een aanbeveling die heel sterk moet worden onderstreept. De procedures binnen Consum moeten worden versneld.

Over de communicatieverantwoordelijke zal ik het kort houden. Mevrouw, u moet toegeven dat u na anderhalf jaar de procedure te hebben gevolgd niemand hebt kunnen aanduiden. Uiteindelijk is het een interne aanduiding geworden. Met alle respect voor de man die dit aanvaard heeft, hij is geen communicatiedeskundige. In zo'n moeilijke en gevoelige materie moet men de beste van de besten proberen te selecteren. Men mag die man daar bij wijze van spreken niet alleen mee naar buiten sturen. Hij moet binnen een totale communicatiestrategie kunnen opereren die van tevoren heel goed wordt besproken. Ik kom dan bij het punt dat mevrouw Van de Castele ook heel uitdrukkelijk heeft gesteld. Persoonlijk vind ik dat men veel vroeger had moeten communiceren, vanaf het eerste moment dat men iets vaststelde. Ik heb dat altijd bepleit, zelfs op 31 mei tegenover mijn eigen minister. In de dioxinecommissie was dat trouwens afgesproken. Wij hebben in de aanbevelingen opgenomen dat de communicatie heel vlug moet gebeuren en liefst in samenspraak met de consumentenverenigingen. Dat is een heel belangrijk element dat hier nog niet ter sprake is gekomen. De consumentenverenigingen zijn vragende partij om de bevolking mee te kunnen informeren over hoe men met een en ander moet omgaan. De burger is mondig genoeg om te beslissen wat hij of zij doet met mogelijk gecontamineerd vlees.

Ik kom dan bij een heel cruciaal punt waarover men bij mijn weten nog steeds in onduidelijkheid verkeert, ondanks de aanbevelingen van de dioxinecommissie. Op welk moment moet men gaan communiceren? Mevrouw de minister, ik hoop dat het een lapsus was maar op een bepaald moment zei u woordelijk dat u ginq

05.12 Hubert Brouns (CD&V): Le 18 janvier – moment crucial dans la crise - il aurait fallu appliquer le principe de précaution en bloquant tous les clients de Hanekop. Ainsi, on aurait pu empêcher que des aliments contaminés ne se retrouvent sur les rayons des magasins.

Consum a été mis en place pour empêcher que des produits dont on a constaté la contamination soient utilisés dans le maillon suivant de la chaîne alimentaire. Il convient donc de réduire sensiblement la longueur des procédures.

Dans une matière si délicate, il importe de disposer d'un responsable de la communication très compétent qui s'acquitte de sa tâche dans le cadre d'une stratégie communicationnelle globale. La communication doit être immédiate et être assurée en collaboration avec les associations de consommateurs.

Si j'ai bien compris, la ministre a dit qu'elle ne communiquerait que lorsqu'il y aurait des aliments contaminés dans les rayons. Mais ce sera évidemment trop tard!

Une autre question est de savoir si l'on connaît déjà les résultats relatifs à la présence de dioxine.

La ministre a-t-elle été informée au même moment que son cabinet?

La ministre doit admettre que la population a été informée trop tardivement. Pourquoi diffuser un bref communiqué le 24 janvier alors que l'on a pu donner davantage d'informations le 25 janvier?

Nous déposerons une motion de recommandation. Enfin, nous conseillons aux responsables de

communiceren op het moment dat u wist dat er gecontamineerd voedsel in de rekken lag. Als u op dat moment gaat communiceren... Nu gaat het om een beperkte hoeveelheid maar voor hetzelfde geld ging het om een immens grote hoeveelheid. Dat zou dus een zeer slechte strategie zijn. We hadden al met heel veel kritiek toegestaan dat het communicatiebeleid zou worden gevoerd op basis van het principe communicatie nadat er geblokkeerd is. Nu verlengt u dat. Er wordt gecommuniceerd nadat men met zekerheid weet dat er gecontamineerd voedsel in de rekken ligt. Dat vind ik veel te laat. De communicatie moet veel vroeger gebeuren. Het loont de moeite om daarvoor met deskundigen een grondige communicatiestrategie op te zetten.

Er is nog een andere vraag die nog niet werd beantwoord en die ik nog even wil herhalen. Zijn er resultaten van onderzoeken bekend waarbij werd gezocht naar de aanwezigheid van dioxine? Tot nu toe hebben we het altijd gehad over pcb's maar naar mijn weten is men verder aan het zoeken naar de eventuele aanwezigheid van dioxine in bepaalde loten.

Mevrouw de minister, u hebt gezegd dat "uw kabinet" op de hoogte werd gebracht. Betekent dit dat u op dat moment voor de eerste keer persoonlijk op de hoogte werd gebracht?

Het lijkt mij belangrijk dat we deze analyse van de feiten deze middag hebben kunnen beluisteren. Ik vind het van belang dat u op een bepaald moment hebt toegegeven dat er dagen verloren zijn gegaan. Ik meen dat de bevolking vroeger had moeten worden geïnformeerd. Ik begrijp nog altijd niet waarom er op vrijdag een communiqué moest worden uitgegeven zonder veel uitleg terwijl die uitleg op zaterdag dan wel kon worden gegeven. Volgens mij klopt die uitleg niet.

Wij zullen een motie van aanbeveling indienen. Mevrouw de minister, heel wat consumenten hadden volgens mij verwacht dat men met deze materie op een andere manier had omgegaan. De verantwoordelijken moeten zich volgens mij ten opzichte van die mensen verontschuldigen. Ik weet waarover ik het heb. Deze materie ligt zeer gevoelig en dan vooral bij mensen die niet gezond zijn. Ik heb tijdens het weekend kunnen ervaren dat deze mensen het niet kunnen aanvaarden dat zij te laat werden geïnformeerd over mogelijk gecontamineerd voedsel. De overheid heeft volgens mij de plicht om zeker ten aanzien van die mensen te erkennen dat hij gefaald heeft.

Volgens mij heb ik op die manier de vijf aanbevelingen heb opgesomd die in mijn motie van aanbeveling zijn terug te vinden.

05.13 Charles Janssens (PS): Madame la ministre, nous avons pris bonne note de vos réponses, de vos non-réponses aussi et je pense notamment à l'état de l'enquête concernant les causes de cette contamination.

Il faut raison garder, nous ne sommes heureusement pas dans la même situation qu'en 1999. Le taux de PCB est moindre. On peut constater une amélioration par rapport au dépistage mais celui-ci dure encore trop longtemps. Je remarque aussi une amélioration au niveau de la traçabilité mais je ne peux, comme mes collègues, que regretter la lacune importante existant au niveau de la communication et de l'information.

s'excuser auprès de ceux qui avaient espéré un peu plus de méticulosité. Ce sujet est très sensible, en particulier pour les personnes à la santé précaire. Le système Consum devra être mieux appliqué à l'avenir.

05.13 Charles Janssens (PS): Wij hebben geen antwoord gekregen met betrekking tot de oorzaken van die besmetting. De situatie is weliswaar verschillend van die van 1999, aangezien het PCB-gehalte lager ligt. Er is echter wel een verbetering merkbaar op het gebied van de opsporing, die niettemin traag blijft, en van de traceerbaarheid. Ik betreur echter de leemten op het stuk van de

Si on peut se dire, a posteriori, que cette contamination n'était pas aussi importante, je m'interroge sur les faits. L'information aurait-elle été meilleure si la contamination avait été plus importante?

Tout ceci doit nous servir de leçon. Dans le futur le plus proche possible, comment allons-nous travailler, via peut-être un responsable de la communication au sein de l'Agence, afin qu'elle soit encore plus efficace qu'actuellement?

La presse ne s'était pas trompée. Dès lundi, elle titrait: "L'Agence alimentaire bégaië". Nous devons absolument, dans les jours et les semaines à venir, faire cesser ces bégaiements si pareille crise devait se reproduire. Notre groupe sera très attentif au suivi que vous voudrez bien donner aux lacunes constatées dans l'information et la gestion de cette crise.

communicatie en uit die nieuwe crisis moet lering worden getrokken: wij plaatsen vraagtekens bij de kwaliteit van de informatie mocht de besmetting ernstiger zijn geweest.

Hoe kan het Agentschap in de toekomst worden gestructureerd met het oog op een efficiëntere werking? Kan men daartoe geen public-relations functie in het leven roepen? Mijn fractie zal waakzaam blijven met betrekking tot de "follow-up" van de vastgestelde lacunes op het stuk van de informatie over de aanpak van die crisis.

Volgens sommigen zou het Agentschap sputteren. Ik weet niet of men de motor opnieuw op toerental zal moeten zien te krijgen, maar men zal zich hoe dan ook met de "follow-up" moeten bezighouden.

05.14 Magda De Meyer (SP.A): Mevrouw de minister, collega's, wij zijn ervan overtuigd dat dankzij Consum deze besmetting kon worden ontdekt. Cynisch genoeg is het dankzij de besmetting dat we de zwakke punten in Consum kunnen vaststellen. Volgens mij moeten we daaruit de nodige lessen trekken.

Onze fractie meent dat we drie belangrijke lessen kunnen trekken uit dit voorval. Ten eerste, een grotere controle aan de bron is absoluut noodzakelijk wat de enkelvoudige grondstoffen betreft. Ten tweede, een snellere analyse is absoluut noodzakelijk. Beide analyses werden trouwens ook door de minister gemaakt. Ten derde, heel het controlesysteem zoals het werd opgezet, is hier eigenlijk gestopt aan het slachthuis. Twee belangrijke spelers op het veld, namelijk de distributiesector en de consumentenorganisaties, zijn op dit moment veel te weinig en veel te laat op de hoogte gebracht. Volgens ons moet het systeem op dit punt worden bijgestuurd. Zowel de distributiesector als de consumentenorganisaties kunnen volgens ons een belangrijke rol spelen. Beide zijn ook bereid om terzake hun verantwoordelijkheid op te nemen.

Tenslotte zijn wij van mening dat het absoluut noodzakelijk is om de consument vroeger te informeren. Ik moet collega Brouns en andere interpellanten op dat vlak gelijk geven. De consument is volgens mij groot en wijs genoeg. We moeten rekening houden met zijn appreciatievermogen. De consument heeft "the right to know" en liefst zo snel mogelijk.

05.14 Magda De Meyer (SP.A): La contamination a été découverte grâce au programme Consum. Cette affaire a également permis de déceler les points faibles du programme. Il faut améliorer le contrôle à la source des matières premières simples et les analyses en laboratoire doivent être effectuées plus rapidement. Le contrôle intégral, de l'auge à la fourchette, a failli en ce qui concerne le secteur de la distribution et des associations de consommateurs.

En conclusion, j'estime que le consommateur aurait dû être bien plus rapidement informé.

05.15 Martine Dardenne (ECOLO-AGALEV): Madame la ministre, je vous remercie pour votre réponse. Elle me permet de voir quels ont été les apports positifs du système qui a été mis en place, notamment du système Consum. Elle nous permet également de voir quelles ont

05.15 Martine Dardenne (ECOLO-AGALEV): Uw antwoord stelt de sterke en de zwakke punten van het huidige

été les faiblesses de ce système. Je vous remercie également pour la série de propositions que vous avez faites et qui visent à améliorer la situation. Je souhaiterais, par ailleurs, que vous nous informiez, au parlement, de ces améliorations et de la manière dont elles seront mises en place.

Nous avons parlé du fait de poser les bonnes questions. Je voudrais faire une remarque à ce propos. Je ne l'invente pas et ne la fais pas parce que c'est une ministre verte qui se trouve à la Santé publique. Je l'ai, par ailleurs, déjà dit et répété à la commission d'enquête dioxine. J'ai d'ailleurs été la seule à le dire lors de mon intervention en séance plénière.

Lorsqu'on parle de poser les bonnes questions, on s'étonne du manque de rapidité de certains laboratoires. Par contre, madame Van de Castele, vous dites sans sourciller que le cycle de vie d'une poule qui arrive dans les assiettes après quelques jours vous paraît normal. Pour ma part, cela me paraît complètement anormal! Ce qui se passe derrière cette crise, c'est la question du type d'agriculture et du type de production que nous avons toujours, et particulièrement en Flandre, en place. Si nous ne réfléchissons pas sur ce type d'agriculture et sur les modes de production qui entraînent nécessairement un certain type d'alimentation pour le bétail, nous serons encore, à l'avenir, confrontés à ce genre de crises. Heureusement, nous avons un système, tel que Consum, qui nous permettra de les détecter. Mais cela dit, qu'il y ait du PCB dans les denrées alimentaires, même si le niveau est inférieur à la norme dite acceptable, ne me paraît pas acceptable de manière absolue. Nous devons tendre vers la tolérance zéro en matière de pollution.

Je crois qu'une grosse question se pose au niveau européen où la politique agricole commune va être réformée. Je me permettrai donc d'interroger les ministres en charge pour leur demander quelle sera la position de la Belgique par rapport aux choix que nous ferons en matière agricole pour que, non seulement, nous ayons une alimentation de qualité mais que, par ailleurs, les agriculteurs puissent aussi vivre de leur production. Cela me paraît également très important.

De la même manière, nous devons aussi nous interroger sur toutes les substances indésirables qui se retrouvent dans les chaînes alimentaires. A ce niveau, ce sera sans doute vous, madame la ministre, qui, comme vous l'avez fait pour la dioxine, devrez porter la question au niveau européen. Les normes européennes devront être revues vers une situation plus sévère.

On évoque toujours la raison de cette contamination qui vient vraisemblablement de pollutions. La question qui se pose, toujours au niveau européen, est celle de l'importation. Nous importons des aliments pour bétail. Etant donné le principe européen suivant lequel ce qui est accepté dans un pays doit l'être dans les autres, le système Consum vérifie-t-il aussi les matières premières venant de l'extérieur et que nous importons? Cela me paraît être un élément pertinent puisque, comme vous le disiez, nous sommes les seuls à appliquer des normes particulièrement sévères.

Au niveau des régions, nous devons à nouveau demander que la question des PCB soit prise en compte et que les inventaires que

bewakingssysteem in het licht. Ik zou willen dat u ons op de hoogte houdt van de verbeteringen die u denkt aan te brengen.

Ik vind het bevreemdend dat sommige sprekers, onder wie mevrouw Van de Castele, beweren dat een tot enkele dagen teruggebrachte groeicyclus voor een kip normaal is. Dat is niet mijn mening. We moeten het soort intensieve landbouw dat met name in het Vlaamse Gewest bedreven wordt, en dat alleen maar tot problemen kan leiden - zie de huidige PCB-besmetting - ter discussie durven stellen. We moeten streven naar een volstrekt schone productie, zonder vervuiling.

Welk standpunt zal België innemen bij de hervorming van het GLB? We moeten een gezonde landbouw voorstaan, een landbouw waar de boeren op een correcte manier van kunnen leven. Dat betekent onder meer dat de drempelwaarden voor PCB's maar ook voor alle andere pollutanten, verlaagd moeten worden.

Wij voeren voedingsstoffen in en hebben dan ook het recht vraagtekens te plaatsen bij de controle erop.

Houdt het Consum-systeem ook een controle in op de ingevoerde voeders?

Wij zijn bovendien de enige met zo'n strenge norm.

Op het niveau van de Gewesten moet er eindelijk werk gemaakt worden van de kadasters en inventarissen. Het eerste dossier dat ik hier als parlements lid behandeld heb, ging over met dioxine besmette moedermelk. Om maar te zeggen dat dergelijke dossiers niet nieuw zijn.

nous avons promis de faire voient enfin le jour. Il est vrai que c'est un très lourd héritage car depuis que je suis en politique, j'en entends parler! Je signalerais à ceux qui affirment qu'on découvre le problème, que ce n'est pas vrai. Quand je suis entrée au parlement en 1989, le premier dossier que j'ai traité était celui de la dioxine dans le lait maternel. Ce n'est donc pas un problème nouveau.

05.16 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb tot op de dag van vandaag gemengde gevoelens gehad over wat er nu weer gebeurde, met uiteraard in het achterhoofd de zaken die wij enkele jaren geleden uitgebreid hebben besproken. Vandaag stel ik toch vast dat er een aantal belangrijke verschilpunten zijn.

Ten eerste, wij hebben als overheid vastgesteld dat er een probleem is. Dat is een zeer belangrijk verschilpunt, want in het verleden moesten de kippen zelf doodvallen voordat men beseftte dat er iets aan de hand was.

Ten tweede, ik denk dat snel en vrij efficiënt is opgetreden. Het kan inderdaad nog beter. De minister heeft dat ook zelf beaamd. Twee elementen wil ik in dat verband aanhalen.

Wij zitten vandaag met een bepaald type van landbouw en een bepaald type van intensieve veeteelt, vooral in Vlaanderen. De cijfers tonen dat aan. Wij stellen vast dat in Wallonië vorig jaar een kleine vier miljoen kippen zaten, verspreid over een drieduizendtal bedrijven, terwijl alleen al in West-Vlaanderen op ongeveer 1.400 bedrijven meer dan dertien miljoen kippen werden gekweekt. Dat zegt toch iets over de schaalgrootte van het probleem. Als u op zo'n intensieve manier dieren wenst te kweken, waarvoor u wereldwijd grondstoffen moet importeren, is het onmogelijk die grondstoffen alleen al grondig en sluitend te controleren. Probeer morgen in de Gentse haven een boot te controleren waarop het graan of de soja misschien ergens in een hoekje is gecontamineerd. Die contaminatie kunt u er quasi niet uithalen.

Het tweede element dat ik wil aanhalen, gaat over de milieuaspecten. De minister heeft terecht gewezen op de zware inspanningen die in Vlaanderen en Wallonië worden geleverd om, aan de hand van de registratie, transformatoren met pcb's in te zamelen en te verwijderen. Het moet mij toch van het hart dat de verhalen van zowel de slopers van industriegebouwen, als van de mensen die instaan voor de controle op de wegtransporten van dit soort afval, erop wijzen dat er nog veel werk aan de winkel is. Dat geldt niet alleen voor ons land, maar ook voor de internationale transporten. Het is belangrijk dat daar ten gronde wordt gecontroleerd, zodat de mazen van het net worden gesloten. Ik stel vast dat dit op dit ogenblik geen – of een onvoldoende – federale prioriteit is. Ik zou graag zien dat wij daarvan de komende maanden werk maken, ook wat de controles op de internationale afvaltrafiek betreft. Wij moeten daarvan een nationale prioriteit maken, zodat we de problemen op een efficiënte manier kunnen aanpakken.

Ten slotte, ik weet dat u uw best hebt gedaan onder het Europees voorzitterschap. Nu is het de beurt aan Spanje. Heel wat van de grondstoffen – wellicht ook een deel van de grondstoffen waarover wij nu spreken – komen uit Spanje. Ik wil erop aandringen dat wij er alles

05.16 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Face à cet incident, mes sentiments sont partagés. Il y a toutefois des différences importantes par rapport à la crise de la dioxine. Le gouvernement a compris qu'il fallait réagir, ce qu'il a fait rapidement et de manière appropriée.

Notre système d'élevage intensif ne nous permet toutefois pas de soumettre les matières premières à un contrôle suffisant.

Des efforts importants ont été fournis au niveau de l'enregistrement des transformateurs et de la collecte et de l'élimination des PCB. Cependant, il y a encore du pain sur la planche. Il importe également de contrôler convenablement les transports internationaux. Cette tâche doit devenir une priorité fédérale.

Je demande instamment que l'on s'efforce d'inscrire à nouveau l'harmonisation des législations européennes à l'ordre du jour.

aan zouden doen om dit punt terug op de agenda te plaatsen. Wij moeten pleiten voor een harmonisatie van de Europese wetgeving. Er moeten duidelijke normen komen, ook voor de pcb's. Daarnaast moeten wij aan een sluitend controle- en handhavingsbeleid werken. Het is aan de sector bijzonder moeilijk te verkopen dat wij voor onze eigen markt tot het uiterste gaan, terwijl wij met lede ogen zien dat zoiets in de buurlanden helemaal niet het geval is. Daarom hoop ik dat wij op dat vlak een aantal stappen vooruit kunnen zetten.

05.17 Maggie De Block (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wou nog enkele opmerkingen kwijt.

Collega Coveliers heeft, zoals de collega's van het Vlaams Blok insinueren, zeker geen nummertje opgevoerd. Mevrouw de minister, u kent hem al lang. Mijn collega is daar niet om gekend en zeker niet als het om de volksgezondheid gaat. Dat kan van de collega's van het Vlaams Blok niet altijd worden gezegd.

Dankzij de oprichting van het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen – waarbij wij allemaal in de commissie zijn betrokken – beschikt België over relatief veilig voedsel.

Het bewijs hiervoor is dat een kleine contaminatie door de steekproeven aan het licht is gekomen. Is het een bewijs dat ons voedsel genoeg wordt onderzocht? Uit de toespraken van deze namiddag zal blijken dat wij het erover eens zijn dat er nog sneller en beter moet worden gecommuniceerd. Door nu de nodige lessen uit het gebeuren te trekken, zullen de kinderziekten van het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen in de toekomst kunnen verdwijnen. Mevrouw de minister, u zult daarbij als eerste betrokken zijn.

Sta me toe twee algemene opmerkingen te maken in verband met het gedrag van de consument.

Ten eerste, ik vind het goed dat de warenhuizen de maatregel hebben genomen om de kippen onmiddellijk uit de rekken te halen. Wel vraag ik me af waarom ze die lijn niet doortrekken en niet direct alle sigaretten en tabakswaren uit de rekken halen. Op die producten is onder meer naast het aantal mg teer per pakje sigaretten ook vermeld: "Roken schaadt de gezondheid". Nochtans blijven deze tabakswaren in grote aantallen aanwezig in de warenhuizen en in de rekken.

Ten tweede, als er in België een kip wordt geslacht, kunnen wij binnen de vijf dagen het pcb-gehalte laten bepalen. Ik ben er niet van overtuigd dat dit in om het even welk ander Europees land het geval is. Trouwens, wat doet een Belg als hij in het buitenland een halve kip op het menu ziet staan? Hij bestelt ze en eet ze op.

05.18 Magda Aelvoet, ministre: Monsieur le président, j'aimerais réagir aux principales remarques. Plusieurs intervenants ont demandé des explications quant à la cause. J'ai répondu clairement aux interpellations. A ce jour, malgré tous les efforts d'investigation qui ont été entrepris, on ne connaît toujours pas la cause. On poursuit les recherches, notamment pour vérifier si à l'intérieur même de l'entreprise, une quelconque situation aurait pu donner lieu à cela.

05.17 Maggie De Block (VLD): Grâce à la création de l'AFCA, la Belgique dispose d'une nourriture relativement saine. J'en veux pour preuve que cette contamination somme toute restreinte a pu être découverte. Il importe toutefois qu'à l'avenir, la communication soit plus efficace et plus rapide.

Il faut se réjouir du fait que les grands magasins ont rapidement retiré les volailles des rayons mais je me demande pourquoi ils n'ont pas fait de même avec les paquets de cigarettes, sur lesquels il est tout de même mentionné en termes clairs que le tabac nuit à la santé. Par ailleurs, je ne suis pas convaincue qu'à l'étranger, l'on sache aussi précisément que chez nous ce que contient la nourriture et je m'étonne que, lorsqu'un Belge commande du poulet hors de nos frontières, il le mange sans se poser davantage de questions.

05.18 Minister Magda Aelvoet: Naar de oorzaken van deze crisis wordt verder gezocht, met name binnen het bedrijf zelf. De resultaten van het onderzoek kan ik uiteraard niet voorspellen. Zolang wij niet over meer informatie beschikken, is het

Je m'en réfère au malheureux exemple survenu en 2000 à Feluy. On a cherché pendant des semaines, alors que là, les concentrations étaient encore beaucoup plus élevées, sans en trouver la cause. Je suis la première à le regretter, mais je ne peux pas inventer. La seule chose que je puisse vous dire, c'est qu'il suffit de quelques gouttes pour qu'une partie des aliments soient contaminés et contaminent à leur tour d'autres lots.

J'espère de tout cœur que l'on pourra trouver la cause, mais jusqu'à présent, nous n'avons aucune indication.

Deuxièmement, en ce qui concerne le contrôle des matières premières, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen risicogroundstoffen en andere grondstoffen. Wat de autocontrole op het niveau van de veevoederbedrijven betreft, stelt het GMP onomwonden dat zij controles uitvoeren op de kritische grondstoffen. De andere grondstoffen worden door ons onderzocht. Zij ontsnappen niet aan analyses.

Quant à la question concernant les produits importés, les grains, le soja, etc., dans le cadre de notre programme Consum, nous procédons à des prélèvements d'échantillons sur 10% des produits importés. Nous disposons donc d'un screening sur les produits importés.

Nous prélevons 1.000 échantillons par an dans les abattoirs. Un certain nombre de poussins ou de poulets importés sont donc également analysés.

Wat de opmerking van de heer Brouns betreft, wens ik te beklemtonen dat hetzelfde scenario zich zou hebben afgespeeld mochten we de 18e januari alles geblokkeerd hebben. Precies hetzelfde zou zich hebben afgespeeld omdat het enige kippenbedrijf dat geslacht heeft dit de ochtend van de 18e januari heeft gedaan. 's Middags waren ze al weg uit de bedrijven. De informatie hierover heeft ons slechts 's namiddags bereikt. De varkensbedrijven die nog nagehouden worden en niet geblokkeerd werden, hebben voor de 18^e januari of die dag zelf dieren aan de slachthuizen geleverd.

Wat mijn beoordeling van het incident betreft, kan ik meedelen dat ik zondag reeds een lijst heb opgesteld van de punten die moeten worden gerespecteerd. Ik heb terzake een persmededeling verspreid. Maandag heb ik deze punten meegedeeld, onder meer inzake het alarmniveau, de types van voeder, de analysetermijnen waarvan de vastgelegde spelregels gerespecteerd moeten worden. Bovendien heb ik maandag gevraagd dat het raadgevend comité van het Agentschap zou worden samengeroepen. De uitnodigingen werden dezelfde dag nog verstuurd. Het comité komt morgen samen. We hebben wel degelijk initiatieven genomen. De problematiek van de communicatie zal ter sprake komen. Vrijdag werd een uitvoerig communiqué de wereld ingestuurd waarin werd meegedeeld wat er in de grondstoffen gevonden was en wat er gebeurde met de 3 gevolgd bedrijven. Op het ogenblik dat een agentschap voor het eerst moet meedelen dat – in tegenstelling tot al de andere keren – men er niet in geslaagd is om alles onder controle te houden is het niet meer dan logisch dat men hierover de volgende dag een meer uitgebreide persbriefing organiseert met mogelijkheid tot vragen stellen.

voorbarig om conclusies te trekken. Zoals u weet is er niet veel nodig om alarm te slaan.

Il faut établir une distinction entre les matières premières à risque et les autres. L'autocrontrôle est effectué sur les matières premières critiques et nous contrôlons les autres.

De ingevoerde producten maken deel uit van de onderzochte monsters waarvan ze 10% vertegenwoordigen. Ook in de slachthuizen voeren wij analyses op een beperkt aantal ingevoerde dieren uit.

Si nous avons tout bloqué le 18, tout se serait passé de la même façon. L'information ne nous est en effet parvenue que l'après-midi, après que plusieurs transports avaient déjà eu lieu.

Le dimanche, je dressais déjà une check-list. Dès le lundi, je diffusais des informations relatives au niveau d'alarme, aux types de nourriture et aux délais d'analyse. Lors de cette conférence de presse, j'ai également annoncé que le comité de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire serait convoqué. Cette réunion aura lieu demain. La question de la communication y sera certainement abordée. Quand l'Agence fédérale doit annoncer pour la première fois qu'elle n'est pas parvenue – contrairement aux autres fois – à tout maîtriser, il n'est que logique que l'on organise le lendemain une conférence de presse plus longue lors de laquelle chacun peut poser des questions.

Als ik het aantal pcb-analyses in 2001 bekijk, stel ik vast dat er 9.780 controles op diervoeder zijn uitgevoerd. Daarvan waren er vijf positief, onder meer in Kruishoutem met 586 microgram en in Maldegem met 502 microgram. Men is toen snel opgetreden en men heeft kunnen verhinderen dat pcb's in de voedselketen terecht kwamen. Het systeem treedt in werking zodra zich problemen van het alarmniveau voordoen. Dat is het mechanisme van Consum. Als de zaak op korte termijn zonder één gevaar onder controle is, wordt daar niet elke keer over gecommuniceerd. Zo is dat heel het vorige jaar gebeurd en in 2000 is er alleen gecommuniceerd in het geval van Feluy, omdat men met een vaststelling van meer dan 12.000 meteen in de alarmfase zat en omdat er onzekerheid bestond over de bestemmingen van het voeder. Dan moet er zeer vlug worden gecommuniceerd. In het huidige geval waren de negentien bedrijven zeer vlug geïdentificeerd en men had gehoopt dat het gevaar nog kon worden vermeden. Ik begrijp de kritiek dat men daarna niet snel genoeg heeft gecommuniceerd, maar ik vind dat er eerst moet worden geoordeeld of er – zoals in 2000 – reëel gevaar is of niet.

Ik kom terug op de norm van 200 microgram. Wij zullen de kippen, die in de winkels uit de rekken zijn gehaald, blijven onderzoeken en wij zullen nagaan wat erin te vinden is en wat de hoogte van de concentratie is. Ik hoop ook dat wij morgen informatie kunnen geven over wat er in het varkensvlees is teruggevonden. Mijn experts hebben gezegd dat op basis van de gegevens en op basis van hun kennis over de snelheid van het metabolisme, de concentraties onder de norm zouden moeten liggen. Mocht dat niet zo zijn, zal dat worden medegedeeld. Ik doe er alles aan om zoveel mogelijk op te sporen.

Mevrouw de Meyer heeft gewezen op de traceerbaarheid. In de rundersector staan we al een stap verder met de opsporing dankzij de oprichting van Beltrace. Daardoor worden runderen ook na het verlaten van het slachthuis verder gevolgd. Een groot aantal bedrijven heeft zich hier reeds vrijwillig bij aangesloten en tegen het einde van het jaar zal het verplicht zijn. Voor de runderen hebben we een goede uitgangspositie. Dankzij het systeem Sanitel hebben we individuele traceringsmogelijkheden vanaf de geboorte van een rund tot aan de slachting en dankzij Beltrace ook is er nu ook traceerbaarheid na de slachting.

Voor de varkens en voor het pluimvee is de situatie helemaal anders. Ik geef enkele getallen: er worden 1 miljoen runderen per jaar geslacht, 11 miljoen varkens, maar er worden meer dan 200 miljoen kippen en ander gevogelte per jaar geslacht. Om in deze sector traceringsmogelijkheden na de slachting op te bouwen, zal er een hele weg moeten worden afgelegd. Ik kan dat niet op korte termijn garanderen en ik heb dat ook nooit gedaan. We werken daaraan, maar de voltooiing is een werk van jaren.

Wat de communicatie betreft, zijn vrijdag de persmededelingen verstuurd en zijn ook de sectoren, die al in de mailinglist van het agentschap stonden, op de hoogte gebracht. Sommigen zegden die informatie niet te hebben gekregen.

In één geval, ik weet niet meer wie het heeft aangehaald, was het bedrijf intussen verhuisd en heeft men de fax effectief naar het oude nummer gestuurd. Blijkbaar was er iets fout gelopen met het inschrijven van het nieuwe nummer. Volgens de informatie die ik

Le nombre d'analyse PCB effectuées sur la nourriture pour animaux a été de 9870 en 2001. Cinq seulement se sont révélées positives et ont fait l'objet d'un suivi. Le mécanisme de Consum fonctionne donc bien. Il n'est pas toujours nécessaire de communiquer lorsqu'il n'y a pas de danger et que le problème peut être maîtrisé rapidement. En 2000, on n'a communiqué qu'une seule fois – l'affaire de Feluy – parce qu'une procédure d'alarme avait été mise en branle immédiatement et que la destination était incertaine. On aurait pu communiquer plus tôt, mais le tout est de savoir si l'on perçoit ou non un danger réel. Nous poursuivons les examens sur les poulets retirés des rayons en essayant de déterminer le degré de contamination. En ce qui concerne les porcs, la contamination restera probablement en deçà de la norme. Dans le cas contraire, nous préviendrons la population.

Dans le secteur bovin, nous avons franchi une étape supplémentaire dans la traçabilité. Le système Beltrace sera obligatoire pour la fin de l'année. Il y a toutefois une grande différence entre les secteurs. Un million de bovins sont abattus chaque année contre 11 millions de porcs et plus de 200 millions de volailles. Pour ces dernières, il est difficile de remonter toute la filière.

Vendredi, les communiqués de presse ont été envoyés et les entreprises ont été informées au moyen de la mailing list de l'Agence. Dans un cas, le communiqué aurait été envoyé à l'ancien numéro de fax d'une entreprise qui avait déménagé. Le Comité consultatif enquêtera demain sur la communication. Nous devons, en effet, éviter de diffuser des informations préjudiciables aux entreprises.

gekregen heb, zou men dat nummer niet ontvangen hebben. Als een federatie verhuist en men denkt er niet aan om te informeren, dan weet men dat ook niet. Wat dat betreft moeten we zien waar de verantwoordelijkheid ligt. In elk geval staat het verder bekijken van hoe men de communicatie het best kan verzorgen morgen op de agenda van het raadgevend comité. Als men iets onderneemt en publiek maakt waarvan een bedrijf meent dat het er persoonlijk schade door ondervindt terwijl er helemaal geen probleem is bij het betrokken bedrijf, dan kan men processen krijgen. Ik kan daar voorbeelden van geven. Ook dat aspect zal grondig moeten worden bekeken. Er is nog een element waarop ik uitdrukkelijk wil reageren, namelijk een opmerking van de heer Janssens.

M. Janssens fait remarquer que toute une série de procès-verbaux dressés par les services de contrôle pendant la crise de la dioxine n'ont pas connu de suite car les instances judiciaires ont purement et simplement classé les dossiers. J'ai signalé ce problème au Conseil des ministres, qui m'a donné son appui en décembre dernier pour entamer les poursuites en notre qualité d'autorité publique. Nous agissons par voie de citation directe. J'ai dès le mois de décembre donné les instructions nécessaires à mon administration afin que ces procès-verbaux ne restent pas lettre morte, alors qu'il est possible de pointer et poursuivre les responsables.

Un dernier mot concernant les procédures de contrôle et d'autocontrôle. Il a été décidé de demander à l'Agence fédérale d'opérer des vérifications sur les contrôles effectués au sein des entreprises. Il est clairement établi que le producteur a la responsabilité de fournir un produit de qualité. Tel n'est pas le rôle de l'autorité publique. Il nous appartient de veiller à avoir un système de contrôle fiable; ce qui est le cas.

Je voudrais terminer en disant qu'un système de monitoring ne peut pas nous prémunir d'une défaillance. Le système choisi travaille sur la base d'un échantillonnage fréquent. Entre le 1er janvier et ce jour, sept échantillons ont été prélevés, et ce suivant le programme normal. On peut évidemment avoir la malchance de tomber à côté. Dans le cas d'espèce, j'ai signalé à l'agence que le délai avait été trop long. Mais on ne peut pas dire qu'un système de monitoring est capable d'éviter à 100% tous types de contamination.

La remarque formulée par Mme Dardenne en ce qui concerne notre système de production agricole est une remarque de fond. Elle devrait l'adresser aux régions, qui sont devenues entièrement compétentes en matière de politique agricole. Au niveau de la Région flamande par exemple, des initiatives sont prises en vue de réorienter partiellement l'activité agricole.

In verband met het gevolg dat werd gegeven aan de processen-verbaal die tijdens de dioxinecrisis door de controlediensten werden opgesteld, heb ik er de ministerraad op gewezen dat de gerechtelijke autoriteiten tal van dossiers hebben geseponeerd. De ministerraad heeft mij de toestemming gegeven om vervolging te doen instellen via rechtstreekse dagvaardingen teneinde de verantwoordelijkheden terzake vast te stellen. De overheid beschikt over een doeltreffend controlesysteem. Want het is zeker mogelijk om verantwoordelijken aan te wijzen, om over de rest nog maar te zwijgen... In de ondernemingen is het echter de producent die verantwoordelijk is voor de kwaliteit van de producten. Een monitoringsysteem kan per definitie geen absolute veiligheid garanderen. Er wordt immers gewerkt met monsters en men kan dus altijd een besmetting over het hoofd zien, temeer daar de termijnen van belang zijn. De vraag van mevrouw Dardenne over het landbouwsysteem en de toekomst ervan is inderdaad een essentiële politieke kwestie die momenteel wordt onderzocht.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van wantrouwen werd ingediend door mevrouw Alexandra Colen en de heren Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Hagen Goyvaerts, Jan Mortelmans en Luc Sevenhans en luidt als volgt:
"De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heren Koen Bultinck, Hubert Brouns en Luc Paque
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
eist het ontslag van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu."

Une motion de méfiance a été déposée par Mme Alexandra Colen et MM. Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Hagen Goyvaerts, Jan Mortelmans et Luc Sevenhans et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de Mme Annemie Van de Casteele et de MM. Koen Bultinck, Hubert Brouns et Luc Paque
et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,
demande la démission de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement."

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Luc Paque en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heren Koen Bultinck, Hubert Brouns en Luc Paque
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
verzoekt de regering
- het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen toe te rusten met een werkinstrumentarium en een performante communicatiedienst;
- onverwijld een snelle, efficiënte en duidelijke procedure uit te werken voor de communicatie tussen het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen en de onderscheiden actoren in de voedselketen;
- werk te maken van daadwerkelijke synergieën tussen de federale overheid en de Gewesten op het stuk van het afvalbeheer en het beheersen van de weerslag ervan op de voedselketen."

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Luc Paque et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de Mme Annemie Van de Casteele et de MM. Koen Bultinck, Hubert Brouns et Luc Paque
et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,
demande au gouvernement
- de doter l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire d'un outil et d'un service de communication performant;
- de développer de toute urgence une procédure de communication rapide, efficace et précise entre l'agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire et les différents acteurs de la chaîne alimentaire;
- de mettre en place de réelles synergies entre l'autorité fédérale et les Régions en matière de gestion des déchets et leurs répercussions sur la chaîne alimentaire."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Hubert Brouns en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heren Koen Bultinck, Hubert Brouns en Luc Paque
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
vraagt de regering
- het voorzorgsprincipe te hanteren;
- de procedures van Consum te versnellen;
- een communicatieverantwoordelijke te benoemen;
- een duidelijke communicatiestrategie vast te stellen naar de consumenten en de betrokken sectoren;
- de retracering versneld uit te bouwen;
- verontschuldigen aan het publiek aan te bieden."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Hubert Brouns et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de Mme Annemie Van de Casteele et de MM. Koen Bultinck, Hubert Brouns et Luc Paque et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,

demande au gouvernement,

- d'appliquer le principe de précaution;
- d'accélérer les procédures du programme Consum;
- de nommer un(e) responsable de la Communication;
- d'élaborer une stratégie de communication efficace à l'égard des consommateurs et des secteurs concernés;
- d'accélérer la mise au point du système de traçabilité;
- de présenter ses excuses au public."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Martine Dardenne, Maggie De Block, Magda De Meyer en Anne-Mie Descheemaeker en de heren Jacques Germeaux, Hugo Philtjens, Philippe Seghin en Peter Vanhoutte.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Martine Dardenne, Maggie De Block, Magda De Meyer et Anne-Mie Descheemaeker et MM. Jacques Germeaux, Hugo Philtjens, Philippe Seghin et Peter Vanhoutte.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

06 Question de Mme Michèle Gilkinet à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le rôle de l'OMS dans la lutte contre le sida" (n° 6098)

06 Vraag van mevrouw Michèle Gilkinet aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de rol van de WGO in de strijd tegen aids" (nr. 6098)

06.01 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, madame la ministre, d'après les informations qui me sont parvenues, l'OMS prend actuellement une position de plus en plus centrale dans la lutte contre le sida au niveau international et aurait entamé, depuis plusieurs semaines, un processus de restructuration. Plusieurs responsables d'ONUSIDA, qui travaillaient sur l'accès aux médicaments, auraient récemment rallié l'OMS. L'Organisation mondiale de la santé recruterait, par ailleurs, actuellement du personnel pour son futur département "Sida".

A ma connaissance, jusqu'ici, aucune information officielle n'a été donnée par l'OMS sur cette réorganisation. Néanmoins, de nombreuses rumeurs circulent dans différentes institutions internationales, au sein de différentes coopérations bilatérales et dans le milieu associatif.

En effet, la position ambiguë au niveau de l'accès au traitement dans les pays en voie de développement des représentants de l'OMS, ces dernières années, à l'exception de quelques-uns, le rôle de frein que l'organisation a joué à plusieurs reprises depuis cinq ans, portent plusieurs acteurs à être méfiants, d'autant plus que des informations non confirmées circulent au sujet du recrutement de personnes peu expertes dans le domaine du sida ou de l'accès au traitement ou n'ayant quasiment aucune expérience des pays en voie de développement.

Si des activités opérationnelles en matière de traitement du sida cessent faute de personnel tandis que les nouveaux décideurs de l'OMS sur la question ne sont pas en mesure ou ne souhaitent pas se

06.01 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): De WGO zou er momenteel naar streven een centrale rol te spelen in de strijd tegen aids. Verscheidene topfiguren binnen UNAIDS die zich bezig houden met de toegang tot de geneesmiddelen, zouden onlangs naar de WGO overgestapt zijn. Wij beschikken evenwel niet over officiële informatie over die reorganisatie. De geruchtenmolen draait dan ook op volle toeren, en er heerst een sfeer van wantrouwen. De afgelopen jaren heeft de WGO immers een dubbelzinnig standpunt ingenomen ten aanzien van de toegang tot geneesmiddelen in ontwikkelingslanden.

Als UNAIDS zijn operationele activiteiten zou moeten staken bij gebrek aan personeel en als de WGO niet snel concrete maatregelen wil treffen, zal de situatie dramatische proporties aannemen. Tqg artsen hebben

montrer proactifs et mettre en place des mesures concrètes très rapidement, nombreuses sont les personnes suivant le dossier qui craignent des effets tragiques.

En effet, de nombreux médecins et chercheurs ont prouvé la faisabilité de l'accès au traitement et notamment aux antirétroviraux dans les pays en voie de développement. C'était notamment un des enjeux de la dernière Cisma. Lors de la dernière conférence interministérielle de l'OMC à Doha, en novembre 2001, les Etats membres ont enfin clarifié la possibilité pour les pays en voie de développement de recourir à la production de médicaments génériques afin de limiter au maximum le coût des traitements.

Dans ce contexte, l'OMS doit jouer un rôle majeur et moteur et de support technique pour aider les pays à mettre en place, dans les meilleurs délais, les mesures et les politiques nécessaires.

La direction de l'OMS et les nouveaux responsables en matière de lutte contre le sida doivent donc afficher, me semble-t-il, des objectifs clairs et transparents et se doter d'un personnel suffisant et compétent. C'est pourquoi je sollicite des éclaircissements. Madame la ministre, pouvez-vous me confirmer ou m'informer les informations qui me parviennent? Dans le cas où l'OMS en viendrait à se positionner de façon prépondérante par rapport au sida, qu'advient-il des projets concrets développés par ONUSIDA? Etes-vous au courant des nouveaux objectifs définis par l'OSM? Pouvez-vous me les communiquer? Ces objectifs intégreront-ils l'accès aux médicaments pour les populations concernées des pays en voie de développement?

06.02 Magda Aelvoet, ministre: Monsieur le président, madame Gillkinet, il est vrai que l'OMS est actuellement occupée à renforcer les capacités de riposte des Etats membres dans la lutte contre le sida. Cela n'a rien d'anormal. L'OMS est l'agence technique des Nations unies pour la santé et il me paraît indiqué que l'OMS renforce ces activités.

L'ONUSIDA a été créé parce que la lutte contre le sida dépasse les capacités actuelles de contrôle des problèmes de santé et il est normal que les deux organisations réajustent leurs priorités en se consultant réciproquement. J'étais présente, le 14 janvier, à la réunion du bureau exécutif de l'OMS à Genève, où j'ai pu parler tant à Mme Brunlandt qu'à Peter Piot de ONUSIDA.

Il me disait que, sur ce plan, il n'y a pas de problème. Il estime que l'action de l'OMS en matière de sida est complémentaire. Il y a échange de points de vue et concertation pour savoir qui fait quoi.

En ce qui concerne le bilan établi par le directeur général au sujet de l'année 2000 et les perspectives pour 2002, je constate qu'on a attaché beaucoup d'importance à la problématique de l'accessibilité des médicaments aux populations des pays tiers, plus particulièrement les pays en voie de développement. Personnellement, j'ai participé à une rencontre organisée par l'ambassade belge. A cette occasion, j'ai assisté à une concertation menée notamment par l'un des responsables de l'Organisation mondiale du commerce au sujet de ce qui a été fait depuis la conférence de Doha. Certaines bonnes décisions ont été prises au

aangetoond dat het verstrekken van betaalbare geneesmiddelen in ontwikkelingslanden een haalbare kaart is, meer bepaald via het gebruik van de generische geneesmiddelen. In die context moet de WGO de drijvende kracht zijn en een toonaangevende logistieke rol spelen. De organisatie moet duidelijke en transparante doelstellingen voorstellen.

Kloppen al die gegevens? Zo ja, wat gaat er gebeuren met de concrete projecten van UNAIDS? Kent u de nieuwe doelstellingen van de WGO? Behoort ook de toegang tot geneesmiddelen voor de bevolking in de ontwikkelingslanden daartoe?

06.02 Minister Magda Aelvoet: De WGO wil de weerbaarheid van de lidstaten tegen aids vergroten. De prioriteiten worden derhalve in overleg met UNAIDS herschikt.

De problematiek van de toegang tot de geneesmiddelen blijft prioritair voor de WGO en haar directrice, die zowel op nationaal als op internationaal en regionaal niveau contacten aanknoopt en druk gesprekken voert. In Doha werden een aantal beslissingen genomen, die nu snel moeten worden uitgevoerd.

De WGO wil zich inzetten om de problemen met betrekking tot de interpretatie van de teksten van Doha over generische producten op te lossen.

De plannen van de WHO op het stuk van de aidsbestrijding zijn opgenomen in een document dat ik u zal bezorgen. Ik noteer echter dat die instelling bereid is de strijd

cours de cette conférence mais elles attendent une exécution rapide. Il a été fait remarquer que, grâce au vote intervenu à Doha au sujet de l'accessibilité des médicaments, l'OMC vérifie si les travaux progressent en la matière. Il faut notamment résoudre le problème des médicaments génériques qui sont produits par certains pays en voie de développement – je pense notamment à l'Inde – et importés par l'Afrique du Sud.

Le texte de Doha est sujet à interprétation. On pourrait en déduire que seuls les pays qui produisent des médicaments génériques peuvent continuer à le faire sans rencontrer de difficultés. Grâce à la ténacité de l'OMS, je puis vous assurer que les problèmes pourront être résolus en temps utile.

Afin de préciser plus particulièrement les intentions de l'OMS dans le domaine du sida, je vous lirai quelques paragraphes du discours qui a été tenu par l'un de ses responsables: "Nous avons enregistré, une fois de plus, une augmentation du nombre de personnes vivant avec le virus, en particulier des enfants. La session extraordinaire de l'assemblée générale des Nations unies sur le sida qui s'est tenue en juillet dernier a clairement montré que le monde était prêt à lutter contre l'épidémie en mettant à profit l'expérience de ceux qui ont balisé le chemin en développant les meilleures pratiques et en combattant le sida de manière systématique.

L'an dernier, nous avons vu s'amorcer un réel changement. Les tabous commencent lentement à tomber. Les gouvernements affrontent l'épidémie et les nouvelles données recueillies fournissent des preuves scientifiques solides qu'il y a avantage à investir dans la santé des plus pauvres, et notamment à lutter contre la propagation des épidémies, etc."

Je vous remettrai le texte en question car il est déjà tard. J'ajoute que les traitements antiviraux, aussi importants soient-ils, ne pourront pas repousser la vague du sida en tant que telle. Il est en tout cas important de traiter les femmes enceintes qui sont contaminées par le virus et de maintenir une certaine qualité de vie.

C'est malheureux à dire, mais les classes moins marginalisées étant confrontées au problème, les gouvernements les plus réticents reconnaissent enfin la nécessité d'agir. Se pose alors le problème des dépenses qu'un pays en voie de développement peut assumer, ayant à faire face à beaucoup d'autres difficultés. C'est la raison pour laquelle les contributions au fonds ONUSIDA sont si importantes.

En ce qui concerne le recrutement de personnel par l'OMS, il relève de la compétence exclusive de son directeur général, que ce personnel vienne d'ONUSIDA ou d'ailleurs. Je n'ai pas remarqué de tensions à ce sujet. Je connais personnellement Peter Piot et j'ai pu lui parler en tête-à-tête. S'il y avait eu un problème majeur, je suis certaine qu'il m'en aurait fait part. Mais cela reste évidemment à vérifier.

Les pays membres évaluent les activités de l'OMS sur la base de ses réalisations mais n'interviennent pas directement dans la politique du personnel de l'organisation. Ceci est de la responsabilité exclusive du directeur général, même si les ressources humaines sont un point à l'ordre du jour du conseil exécutif sur la réforme de la gestion des

aan te binden tegen aids, dat de taboes sinds vorig jaar worden doorbroken en dat tal van landen eindelijk reageren.

Antivirale geneesmiddelen alleen volstaan niet om aids te bestrijden, maar zij zijn noodzakelijk, zowel voor zwangere vrouwen als om de levenskwaliteit van de zieken te verbeteren.

De hogere klassen van de arme landen worden minder getroffen door die ziekte dan de lagere klassen en dat verklaart waarom de strijd tegen aids pas laattijdig als een prioriteit werd beschouwd. Inzake de indienstneming van WHO-personeel heb ik geen spanningen vastgesteld. De lidstaten mengen zich niet in het personeelsbeleid, ook al bespreken wij dat op algemeen vlak in het uitvoerend bureau.

ressources humaines à l'OMS. Ce sujet sera certainement suivi dans les mois à venir.

06.03 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Madame la ministre, cette question est importante. On peut se réjouir que l'OMS restructure ses activités, notamment pour plus d'efficacité par rapport au sida dans les pays du Sud. Mais il faut tenir compte de deux éléments.

Premier élément, il ne faut pas faire les choses à la place de, mais en collaboration avec. Il ne faut pas perdre de temps, dans l'urgence internationale que nous connaissons, à mettre des conflits de compétence en place ou des structures qui risqueraient de se concurrencer. C'est de cela que les gens de terrain ont peur. Je ne dis pas que cela va se passer mais je vous reflète l'inquiétude constatée sur le terrain. Les projets commencent à exister concrètement et on a peur que cette restructuration crée une concurrence institutionnelle qui serait défavorable à l'action sur le terrain. Je reconnais que l'OMS doit redéfinir des projets mais en collaboration avec les gens de terrain pour accentuer la lutte contre le sida. C'est un élément extrêmement important.

Deuxième élément. Je suis contente d'entendre que l'OMS se situe positivement par rapport à l'accès aux médicaments. Vous avez certainement raison de dire que ce n'est pas l'accès aux médicaments qui va résoudre le problème du sida. Tout le monde le sait ici. C'est vrai chez nous comme partout ailleurs. Mais dans certains cas, la contamination mère-enfant peut être empêchée et c'est extrêmement important quand on voit le nombre d'enfants qui naissent sidéens dans les pays d'Afrique. De plus, le fait de prolonger la possibilité de vie par rapport aux personnes adultes permet aussi de limiter le nombre d'orphelins. Les gens continuent à travailler et à développer l'économie du pays.

Je voudrais insister sur le fait qu'il ne faut pas remplacer la prévention par les médicaments mais il faut les mettre au même niveau d'urgence. On en est là. Le problème est trop grave, il faut que ce soit au même niveau d'urgence que la prévention et le développement des structures de soins. L'accès aux médicaments doit être un combat entier.

06.04 Magda Aelvoet, ministre: Monsieur le président, je voudrais annoncer aux collègues encore présents que nous venons de recevoir les huit premiers résultats effectués sur les échantillons de porc. Tous les résultats sont nettement négatifs, bien au-dessous de la norme belge. Cela confirme mes dires et ceux des spécialistes. Le taux léger de contamination relevé sur les poulets ne pose pas de problème au niveau des porcs. Cela se confirme pour les huit premiers tests.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Samengevoegde interpellatie en vraag van

- de heer Hubert Brouns tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de uitspraak in het proces tegen enkele veehandelaars" (nr. 1085)
- de heer Ferdy Willems aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de uitspraak van het proces tegen enkele veehandelaars" (nr. 6233)

06.03 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Ik ben verheugd over de door de WGO aangenomen resoluties, bijvoorbeeld met het oog op de bestrijding van aids in het zuidelijk halfrond.

Toch moet de voorrang aan de samenwerking worden gegeven om bevoegdheids- en structuurconflicten te voorkomen. Er dreigt immers een mededinging te ontstaan die de actoren in het veld erg verontrust.

Tenslotte is de toegang tot geneesmiddelen, zonder een wondermiddel te zijn, even dringend als de preventie en de uitbouw van zorgstructuren.

07 Interpellation et question jointes de

- M. Hubert Brouns à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le jugement prononcé dans le cadre du procès contre certains marchands de bétail" (n° 1085)

- M. Ferdy Willems à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le jugement rendu dans le cadre du procès intenté contre des marchands de bétail" (n° 6233)

07.01 Hubert Brouns (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik meen dat u de achtergrond van mijn vraag zult kennen. Ondertussen hebben we kennis kunnen nemen van het antwoord dat u vorige week heeft gegeven in de Senaat. Er zijn een aantal elementen die mij niet geheel duidelijk zijn.

Ik wil nog even een chronologisch overzicht geven. Op 16 juli is een schriftelijke vraag ingediend door collega Vanhoutte over de processen rond dierenmishandeling. Op 18 september stuurt u een omstandig antwoord aan de heer Vanhoutte. U schrijft in de begeleidende brief dat het antwoord niet zal worden gepubliceerd vermits er al een voorlopig antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden is verschenen.

Eind oktober informeren we bij de diensten van de Kamer daar in het Bulletin van 16 oktober de vraag in kwestie nog steeds is opgenomen in de lijst van nog niet beantwoorde vragen. De diensten melden mij dat u enkel een voorlopig antwoord heeft gegeven en dat men voorlopige antwoorden niet publiceert.

Begin december ontvangen de diensten van de Kamer uw definitief antwoord en zij sturen dit op 4 december ook door naar de vraagsteller, Peter Vanhoutte. Op 12 december, drie maanden nadat de vraagsteller van u reeds een antwoord heeft gekregen, verschijnt eindelijk het volledige antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden.

De pleidooien in het proces rond de problematiek van het optreden van veehandelaars in Anderlecht waren toen al afgesloten en meer bepaald op 26 november. Uw antwoord op de vraag van Peter Vanhoutte was toen nog niet beschikbaar. Toch komen een aantal elementen uit dat antwoord voor in de tussenkomst van de burgerlijke partij.

U moet toch toegeven dat dit een vreemde gang van zaken is die blijkbaar ook de rechter in het proces niet is ontgaan. Zoals we hebben kunnen constateren heeft dit het vonnis beïnvloed want de rechter wijst onder meer op het feit dat uw antwoord op de vraag van Peter Vanhoutte een merkwaardige zinsnede bevat, ik citeer: "Uit het onderhoud van mijn diensten met de betrokken inspecteur, die getuige was in het proces, is gebleken dat hij nooit de intentie heeft gehad de in zijn processen-verbaal neergeschreven conclusies, die naar het oordeel van mijn diensten door andere experts kunnen worden ondersteund, tegen te spreken of te ondermijnen."

De rechter leidde hieruit af dat de burgerlijke partij, Gaia, via de heer Vanhoutte u heeft ingeschakeld om ten aanzien van de rechtbank te laten uitschijnen dat een getuige iets anders zou hebben bedoeld dan wat hij heeft gezegd. Dit is, aldus de rechter, grof deloyaal ten aanzien van de verdediging en beledigend ten aanzien van de rechtbank.

07.01 Hubert Brouns (CD&V): Je lis dans le jugement rendu par le juge répressif que vous avez répondu, dans un courrier du 18 septembre 2001, à une question écrite de M. Vanhoutte sur le procès contre les marchands de bétail accusés de maltraitance d'animaux. Les services de la Chambre n'ont toutefois eu connaissance de votre réponse qu'au début du mois de décembre, réponse qui n'a été fournie à M. Vanhoutte que le 4 décembre. Le 12 décembre, elle a enfin paru dans le *Bulletin des questions et réponses*.

Entre-temps, les parties civiles ont avancé des arguments pour le moins curieux qui n'ont pas échappé au juge. Selon le juge, votre réponse du 18 septembre 2001 contenait un extrait singulier, à savoir que l'entretien de vos services avec l'inspecteur concerné, Karel De Wit, témoin lors du procès, avait révélé que ce dernier n'avait jamais eu l'intention de démentir ou de nuancer les conclusions qu'il avait notées dans son procès-verbal. Le juge en a déduit que GAIA vous avait fait intervenir, par l'intermédiaire de M. Vanhoutte, et a stigmatisé ce comportement à son estime déloyal envers la défense et insultant à l'égard du tribunal.

Comment réagissez-vous au jugement? Avez-vous respecté la séparation des pouvoirs? Pourquoi votre réponse n'a-t-elle été publiée dans le *Bulletin* que le 12 décembre? Est-il courant que vous répondiez personnellement à l'auteur de la question? Je déduis de votre réponse provisoire que la réponse aurait été rédigée par un fonctionnaire. Ensuite, il s'est

Ik heb een viertal vragen. Ten eerste, wat is uw reactie op de uitspraken van de rechter? Ten tweede, bent u van oordeel dat u de scheiding der machten in deze heeft gerespecteerd? Ten derde, waarom is het volledige antwoord op de vraag van Peter Vanhoutte pas gepubliceerd in het Bulletin van 12 december terwijl het uitgebreide antwoord reeds op 18 september had overgemaakt aan de heer Vanhoutte? Is het de gewoonte dat u uw antwoord zelf aan de vraagsteller overmaakt? Ten vierde, is het antwoord dat u aan de heer Vanhoutte heeft overgemaakt, opgesteld door uw administratie of door het kabinet zelf? Uit uw voorlopige antwoord leid ik af dat het antwoord zou worden opgesteld door een ambtenaar. Uw uiteindelijke antwoord wekt de indruk dat het werd opgesteld door uw kabinet. U zegt immers, ik citeer: "Uit het onderhoud van mijn diensten met de betrokken inspecteur is gebleken..."

Tot daar een viertal vragen over dit toch wel zeer eigenaardige verhaal. Ik wacht uw uitleg af.

07.02 Ferdy Willems (VU&ID): Mevrouw de minister, mijn betoog gaat een andere richting uit. Ik ga uit van drie principes, net als de commissie voor de Justitie: ten eerste, een onafhankelijke rechtbank die desnoods tegen de publieke opinie moet kunnen ingaan; ten tweede, een rechtbank die niet mag provoceren, wat soms wel gebeurt; ten derde, de scheiding der machten. Na wat de heer Brouns over de procedure heeft gezegd, zit ik met de vraag of dit alles niet contraproductief is geweest voor het beoogde doel.

Naar mijn aanvoelen is er een groot probleem met de toepassing van de wet op de dierenrechten. Over de bewijslast wordt gediscussieerd. Mogen wij nu voortaan de mensen op de veemarkten vragen of wij mogen filmen hoe men een koe de uier intrapt? Misschien kunnen wij betrokkenen vragen even te glimlachen. Misschien kunnen wij vragen even te wachten om er de politie of de inspecteur bij te halen - maar die inspecteur doet niks, dat weten wij ook al. Een volgend aspect zijn de boeren. Het is godgeklagd dat een aantal van hen nog altijd niet schijnt te begrijpen wat er scheelt. Hun advocaat zegt: "Als je niet uit het boerenmilieu komt, zijn de beelden bijzonder schokkend. Zij zien dat echter anders: de stok gebruiken, elektroshokken toedienen is al dertig jaar lang dagelijkse kost". Ik begrijp het niet goed meer. Wat moet de gewone burger doen? Ik ben geen jurist, maar ik weet dat als je een misdrijf ziet, je dat moet melden. Gaia doet dat en krijgt het deksel op de neus. Sterker, Gaia heeft in zijn statuten staan dat zij dierenrechten moeten beschermen. Volgens deze proceduregevechten kan dit zelfs niet meer.

De publieke opinie is bijzonder geschokt. Ik lees uit Het Laatste Nieuws: "De mensen begrijpen dit niet, dat deze beelden die zij met eigen ogen hebben gezien, hebben geleid tot een aanklacht tegen de aanklagers in plaats van een vonnis tegen de daders. Dit is een cynisme dat het gerecht lange tijd al niet meer had gehoord. Niemand vraagt dat de rechter zich laat leiden door de publieke opinie, maar dat hij zijn vonnis onderbouwt en respect opbrengt voor de rechtzoekenden". De Standaard zegt: "De rechtbank kan er zich niet meer van af maken met een louter formele afwijzing van het bewijsmateriaal, zeker niet in een zaak die zo'n publieke aandacht heeft gekregen. Doet ze dat wel, dan houdt ze geen rekening met de aantasting van het collectieve rechtsgevoel in deze zaak". La Libre

avéré que la réponse définitive émanait de votre cabinet. Comment conciliez-vous ces deux explications?

07.02 Ferdy Willems (VU&ID): L'application de la loi sur le bien-être des animaux pose un problème. La charge de la preuve fait l'objet de débats. Les fermiers semblent ignorer le problème. GAIA dénonce des infractions mais n'obtient pas gain de cause. L'opinion publique s'émeut des accusations dont les plaignants font l'objet alors que les coupables ne sont pas inquiétés. Le ministre de la Justice a parlé de petits aménagements du Code pénal dont il a reconnu qu'ils représenteraient un travail complexe et long. Quelles mesures la ministre va-t-il prendre?

Belgique zegt: "Le droit a peut-être trouvé son compte dans le jugement rendu lundi, la morale certainement pas. Aux instances qualifiées d'agir en conséquence!" Dat doen wij hier vandaag, door dit aan de orde te stellen.

Ik heb u al gezegd dat ik zou verwijzen naar de woorden van de minister van Justitie van vorige week. Hij heeft het gehad over kleine aanpassingen van de bepalingen van het Strafwetboek. Ik citeer hem: "Ik gaf destijds te kennen dat, wil men andere maatregelen nemen die meer rechten of meer mogelijkheden bieden, deze hoe dan ook moeten worden getroffen door mijn collega, belast met het welzijn der dieren die, naar ik aanneem, momenteel werkt aan deze aangelegenheid". Hij zegt dus dat dit werk veel ingewikkelder en diepgaander is en door u moet worden geleverd.

Vermits de bewijslast zo'n probleem wordt, vermits de inspectie achterwege blijft, vermits een aantal boeren het niet wil begrijpen, vermits de burger van goeie wil niet meer kan optreden, vermits Gaia zijn eigen statuten niet meer kan volgen, wat moeten wij hieraan doen? Wat gaat u hieraan veranderen?

07.03 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik schets eerst even de historische achtergrond om vervolgens op de vragen te antwoorden.

Wat speelde zich af? Een bepaald proces dat hier werd genoemd waarop op een bepaald ogenblik een getuige vanuit de diensten commentaar komt geven bij de beelden en woorden die te zien en te horen waren. Dat was de situatie.

Wat is er nu gebeurd? De man heeft in een proces-verbaal een verklaring afgelegd. Bij zijn mondelinge getuigenis kreeg zijn interpretatie van de feiten echter een andere teneur, wat veel opschudding in de pers veroorzaakte. Het is politiek onmogelijk om geen antwoord te geven op vragen die mij daarover worden gesteld. Ik kreeg van mijn diensten een voorlopig antwoord dat ik aan de betrokkene en aan de Kamer heb overgezonden. Na een misverstand tussen een medewerkster van de Kamer en mijn kabinet werd echter alleen het voorlopige antwoord naar de Kamer gestuurd. De Kamer heeft mij er dan op 20 november 2001 aan herinnerd dat alleen het definitieve antwoord zou worden gepubliceerd. Dat heb ik op 23 november 2001 gezonden. Dat is dus la petite histoire.

Ik heb duidelijk in de Senaat verklaard dat niet mijn kabinet, maar de administratie het antwoord heeft gegeven. Bij de administratieve diensten is er immers een commissie die zich over de problemen inzake dierenwelzijn buigt. Ik heb dus aan de administratieve diensten en niet aan mijn kabinet gevraagd om met de betrokkenen contact op te nemen om zo de reële draagwijdte hiervan te vernemen. Dat antwoord werd letterlijk, met hoofdletters en leestekens inclus, overgezonden.

Verschillende vragen rezen voornamelijk over de tegenspraak van de getuigenis van de betrokken inspecteur en zijn eerder opgestelde processen-verbaal. Het is logisch dat er vragen rijzen naar aanleiding van de opschudding die daarover in de kranten verschijnt. Als minister van Dierenwelzijn heb ik ook het recht om mijn administratie om een correcte inschatting van de zaak te vragen.

07.03 **Magda Aelvoet** ministre:

Au cours du procès, un témoin a fait une déposition qui a été enregistrée dans un PV. Mais dans la déclaration orale que ce même témoin a faite devant le tribunal, son interprétation des faits a été toute différente, ce qui a provoqué beaucoup d'émotion dans la presse. Il était politiquement impossible de ne réserver aucune réponse aux questions qui m'ont été posées à cet égard. Mes services m'ont fourni une réponse provisoire que j'ai communiquée à l'intéressé et à la Chambre. J'ai envoyé ma réponse définitive à la Chambre le 23 novembre 2001, lorsqu'il s'est avéré que seule ma réponse définitive pouvait être publiée.

Ce n'est pas mon cabinet mais mon administration qui a transmis la réponse et pris contact avec l'intéressé. En tant que ministre chargé du bien-être des animaux, j'ai le droit de demander à mon administration d'évaluer correctement cette affaire en ce qui concerne les déclarations contradictoires.

J'ai pris des mesures concrètes pour le bien-être des animaux et je contribuerai à un meilleur respect des réglementations légales. Le

Op de vraag van de heer Willems kan ik antwoorden dat ik reeds heel wat wetgevende en controlerende maatregelen op het vlak van dierenwelzijn heb genomen.

Het is mijn verantwoordelijkheid om op die manier bij te dragen tot het beter respecteren van vragen inzake dierenwelzijn, waarbij de bevolking wel degelijk vele vragen stelt.

Ik kom tot de problematiek van de uitspraak. De rechter heeft het interpretatierecht om het beeldmateriaal als bewijs te verwerpen omdat het volgens hem een schending van de wet op de privacy inhoudt. Andere rechters geven andere interpretaties. Ik verwijs naar beelden die zijn gemaakt aan dancings of cafés, waarbij men op basis van die beelden heeft kunnen bewijzen dat die dancings en cafés allochtonen niet binnenlieten. Een rechter van Hasselt heeft dat bewijsmateriaal wel aanvaard. Dat betekent dat op het niveau van de interpretatie van rechters een meningsverschil bestaat. Wij moeten nu het proces in beroep afwachten, want het parket is onmiddellijk tegen deze beslissing in beroep gegaan.

07.04 Hubert Brouns (CD&V): Mevrouw de minister, het blijft voor mij onduidelijk waarom u uw antwoord, waarover u al op 18 september beschikte en dat u aan Peter Vanhoutte hebt overgezonden, pas in december naar de diensten van de Kamer hebt doorgestuurd. Daar zijn drie maanden overheen gegaan, hoewel het volledig antwoord klaar was. Plots, in december, stuurt u uw informatie toch door aan de Kamer. Ik kan niet uit uw antwoord afleiden waarom u dat hebt gedaan. In september beschikt u over een volledig antwoord, maar u wacht drie maanden om dat document aan de Kamer door te sturen. Collega Vanhoutte beschikte wel over dat document. Hij kan daarmee doen wat hij wil, daarover heb ik geen enkel oordeel uit te spreken.

De cruciale vraag is de volgende. Zijn hier hand- en spandiensten geleverd op basis van dat antwoord? U kunt er niet omheen. Vergis ik mij als ik zeg dat het antwoord in september volledig klaar was, of niet? Ik citeer uit uw brief aan de heer Vanhoutte: "Gelieve als bijlage het antwoord te vinden op uw voormelde vraag. In het Bulletin van vragen en antwoorden verscheen reeds eerder een voorlopig antwoord zodat dit antwoord niet gepubliceerd zal worden". Dat voorlopig antwoord is nooit verschenen. Dat schrijft u in september. Daaruit kan ik toch afleiden dat u in september over een volledig antwoord beschikte. Anders schrijft u zo iets toch niet?

Ik zou graag een antwoord krijgen op deze pertinente vraag. Waarom bereidt u in september een volledig antwoord voor, dat u ter beschikking stelt van de heer Vanhoutte, maar pas in december laat publiceren?

07.05 Minister Magda Aelvoet: Mijnheer de voorzitter, in augustus hebben wij het voorlopig antwoord naar de Kamer opgestuurd. Wij hadden begrepen dat dit antwoord zou worden gepubliceerd. Het definitieve antwoord hebben wij opgestuurd op het moment dat een rappel van de Kamer bij ons is toegekomen. Dat was op 20 november. Op 23 november hebben wij dat antwoord aan de Kamer overgezonden. Blijkbaar is dat eerste antwoord niet gepubliceerd, maar daarvoor zijn wij niet verantwoordelijk.

juge a estimé en toute indépendance que la loi sur la vie privée devait être respectée et que les images ne pouvaient pas servir de preuve, même s'il existe déjà une jurisprudence concernant les prises de vue. Nous attendons l'arrêt qui sera prononcé en appel, le parquet ayant en effet décidé de se pourvoir contre ce jugement.

07.04 Hubert Brouns (CD&V): Pourquoi la ministre n'a-t-elle adressé la réponse à la Chambre qu'après trois mois, en décembre, alors que notre collègue Vanhoutte en disposait déjà et avait le loisir de décider ce qu'il en ferait? Y a-t-il eu ou non des complicités dans cette affaire?

La ministre avait déjà dit en septembre qu'une réponse était prête et était à la disposition de M. Vanhoutte. Mais elle ne l'a envoyée à la Chambre qu'en décembre. Pourquoi? Je lui pose cette question car sa réponse initiale n'a jamais été publiée.

07.05 Magda Aelvoet , ministre: Au mois d'août, nous avons déjà envoyé une réponse provisoire dont nous pensions qu'elle serait publiée. La réponse définitive a été envoyée le 23 novembre, après une mise en demeure de la Chambre. La première réponse

n'a visiblement pas été publiée mais ce n'est pas notre faute.

07.06 Hubert Brouns (CD&V): Een voorlopig antwoord wordt nooit gepubliceerd.

07.06 Hubert Brouns (CD&V): Les réponses provisoires ne sont jamais publiées.

07.07 Minister Magda Aelvoet: Dat wist ik niet. Wij gingen ervan uit dat het voorlopig antwoord zou worden gepubliceerd.

07.07 Magda Aelvoet, ministre: Nous étions convaincus qu'elle le serait.

07.08 Hubert Brouns (CD&V): Het lijkt toch eigenaardig te zijn verlopen.

07.09 Minister Magda Aelvoet: Ik spreek mij over zijn interpretatie van het vonnis niet uit, ik spreek me daarover dus ook niet uit.

07.10 Ferdie Willems (VU&ID): Mevrouw de minister, mijn zorg is niet de procedure. Wij hebben heel uitgebreid gediscussieerd bij minister Verwilghen. We blijven erbij dat of het nu al dan niet gaat om een juiste interpretatie van die rechter, dat er in die procedure toch een contraproductief element aanwezig was.

07.10 Ferdie Willems (VU&ID): Je ne me soucie guère de la procédure mais plutôt des droits des animaux. Tout est à nouveau permis. Qu'en sera-t-il à présent des droits des animaux? Le sentiment d'impunité renaît. Il est exact que la ministre a déjà pris de nombreuses initiatives dans ce dossier mais la législation laisse à désirer. Le ministre de la Justice est disposé à prendre les initiatives nécessaires lorsque la ministre de la Santé publique aura élaboré des propositions complémentaires. Quand le ferez-vous?

Mijn zorg is vooral hoe men vandaag met dierenrechten zal omgaan. Blijkbaar mag alles weer. Als men de veekoopmannen hoort spreken, dan kan weer alles. Ze voelen zich trouwens goed in hun huid: ze kunnen weer rustig de dieren slaan en ze schimpen op de "onnozelaars" van Gaia en anderen die bakzeil hebben gehaald.

U hebt geantwoord dat u al heel veel hebt gedaan, dat is geen enkel probleem, ik heb dat ook al herhaaldelijk in deze commissie erkend. Als u in 2000 beloofde dat u de inspanning inzake personeel zou verhogen, dan heeft u dat ook gedaan: 235.000 euro in 2001 en 646.000 euro in 2002 voor personeel voor dierenrechtenbehandeling. Het gaat dus om een progressieve vooruitgang, waarvoor mijn dank.

J'ai déposé une motion de recommandation demandant que les lois actuelles soient appliquées et que des améliorations y soient apportées.

Vandaag is het echter mijn zorg wat er nu zal worden gedaan. De wetgeving is niet accuraat. Minister Verwilghen zegt dat er andere voorstellen moeten worden ingediend. Hij voegde er vorige week zelfs letterlijk aan toe dat hij ermee akkoord gaat om ze te publiceren op het ogenblik dat de minister van Dierenwelzijn haar fiat geeft.

Vandaar mijn vraag. Wanneer zult u algemene voorstellen, in overleg met de minister van Justitie, indienen? Ik heb in die zin een motie van aanbeveling ingediend, ten eerste, teneinde de wetgeving, ook al is ze zwak toch te blijven toepassen en dit ondanks de tegenindicatie van dat vonnis en, ten tweede, met de vraag wanneer de noodzakelijke wetsverbeteringen die de minister van Justitie aankondigt en waarover hij met u wil overleggen, tot stand zullen komen.

07.11 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in de voorbije maanden heb ik quasi alle veemarkten, op enkele na, bezocht. Ik stel toch vast dat wanneer de heer Willems spreekt over respect voor de dierenrechten, er een groot verschil is tussen wat bij de beelden van de oude situatie valt vast te stellen en de dagelijkse praktijk op dit ogenblik. Er heerst bijzonder veel aandacht voor het respect voor de dierenrechten. Collega Willems, ik nodig u uit om me te vergezellen en te velde rond

07.11 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): J'ai personnellement visité quelques marchés au cours de ces derniers mois et il existe une différence manifeste entre les pratiques d'aujourd'hui et les graves abus que l'on a pu voir sur les images

te kijken.

De ernstige misbruiken en het gebruik van elektroshocks is volledig verdwenen; ik heb het op geen enkele plaats zelf kunnen constateren. Uiteraard kan het nog zijn dat iemand stiekem of als ik er niet aanwezig ben, nog dergelijke praktijken toepast. Ik ben trouwens geen controlerende instantie. Ik kan alleen spreken als parlamentslid die poogt dossiers ter harte te nemen en die op die veemarkten is gaan kijken. Er is een groot verschil tussen de vroegere situatie en de situatie waar we op dit ogenblik mee kampen.

Collega Willems, er zijn effectief nog bepaalde problemen, waar werk van moet worden gemaakt. Ik ben bereid daarover in de commissie een gedachtewisseling te hebben, alhoewel die discussie eerder in een andere commissie thuishoort.

Vervolgens wens ik bemerkingen te maken bij de vragen van collega Brouns. Op gevaar af van in een vonnis van een beroepshof te belanden, wil ik u meedelen dat ik de indruk heb dat de rechter er beter aan had gedaan de vraagstelling en het antwoord op de vragen goed door te nemen. Hij zou dan hebben gemerkt dat het niet zo is dat Gaia mij heeft gecontacteerd om mij te bewegen daarover een vraag te stellen. Ik ben er gewoon op ingegaan na de reacties in de pers. Ik kan u het persbundel overhandigen. Alle kranten spraken schande de dag na de tussenkomst en de getuigenis van de veearts in kwestie en vroegen zich af hoe dit mogelijk was. Ik heb niet meer en niet minder gedaan dan wat ik als mijn plicht heb ervaren. Het is een aangelegenheid die door de mensen zo belangrijk wordt gevonden. Het kwam er in feite op neer dat een ambtenaar die vandaag zwart zegt, morgen wit zegt. Ik heb er een vraag over gesteld omdat hier een ambtenaar, geen privaat persoon, in zijn hoedanigheid als ambtenaar, als getuige voor de rechtbank optreedt.

Ik meen dat het mijn goed recht is om daarover een vraag te stellen. In september heb ik een antwoord gekregen en intussen heeft men mij ook gecontacteerd met de vraag of het niet wenselijk was indien wij daarvan een onderwerp maakten. Ik heb gezegd dat ik daarover een vraag had gesteld en dat ik daarop een antwoord had gekregen. Ik beken ook dat erbij stond vermeld dat het een voorlopig antwoord betrof, maar ik had er de bedenking bij gemaakt dat een antwoord een antwoord was. Ik wil er ook nog aan toevoegen dat al mijn schriftelijke vragen aan bijvoorbeeld de minister van Landsverdediging altijd zeer snel en persoonlijk door de minister worden beantwoord. Ik weet niet of dit de geplogenheid is voor alle ministers. Ik stel alleen vast dat een aantal ministers dit doet. Voor mij vertoonde de zaak dus geen abnormaliteiten, temeer omdat het definitieve antwoord – dat ik later ontvang – identiek was aan het voorlopige antwoord. Ik had ook geen enkele twijfel omtrent het statuut van de antwoorden.

07.12 Hubert Brouns (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wens nog even kort te repliceren. Ik heb het helemaal niet over de inhoud van een en ander maar over het feit dat, toeval of niet, er een periode is waarin er in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer geen definitief antwoord verschijnt, terwijl er blijkbaar toch een antwoord circuleert.

07.13 Minister Magda Aelvoet: Mijnheer de voorzitter, het gaat hier

vidéo.

Un certain nombre de problèmes subsistent mais ils sont moins importants.

Il n'existe aucune différence entre la version provisoire et définitive de la réponse. Je n'ai jamais fait de mystère quant à sa nature.

07.12 Hubert Brouns (CD&V): Pendant toute cette période, aucune réponse n'est parue dans le *Bulletin des questions et réponses écrites*.

07.13 Magda Aelvoet, ministre:

wel degelijk om een administratief misverstand en een verkeerde inschatting. Men heeft niet gedacht dat het antwoord waarvan sprake niet zou worden gepubliceerd. Vandaar dat men het definitieve antwoord niet heeft verstuurd.

Je suis disposée à organiser une concertation avec le ministre Verwilghen pour arrêter des textes additionnels.

Wat de vraag van de heer Willems betreft, ben ik bereid met mijn collega te overleggen en na te gaan hoe we dat juridisch varkentje verder kunnen pakken opdat de problemen die zich thans hebben voorgedaan in de toekomst kunnen worden vermeden.

07.14 Ferdy Willems (VU&ID): Ik ben het met u eens, mijnheer Vanhoutte, dat het is verbeterd, want het kon niet slechter. U moet echt eens met die mensen gaan praten. U moet zien wat ze in hun magazines schrijven en hoe ze triomferen alsof het allemaal weer mag. Ik zeg niet dat ze het allemaal doen, want ze zijn misschien voorzichtiger geworden. Waakzaamheid is in ieder geval geboden.

07.14 Ferdy Willems (VU&ID): La situation s'est, en effet, améliorée dans la mesure où il était impossible de faire moins bien. J'estime néanmoins qu'il faut faire preuve de vigilance.

07.15 Minister Magda Aelvoet: U hebt gelijk als u zegt dat waakzaamheid geboden is. U weet ook welke verklaringen mensen afleggen, wanneer ze een proces hebben gewonnen. De soep wordt gelukkig niet altijd zo heet gegeten als ze wordt geschonken. Het belangrijkste is dat de toestand ter plekke in stand wordt gehouden en daar engageer ik mij echt voor.

07.15 Magda Aelvoet, ministre: Je rejoins votre point de vue. Vous devez cependant garder à l'esprit que de vives déclarations peuvent être prononcées après un jugement. Le contrôle sur le terrain doit être maintenu et je m'y engage.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdy Willems en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Hubert Brouns
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
vraagt de regering

1. om ook na de uitspraak in het proces tegen enkele veehandelaars toe te zien op de onverkorte toepassing van de huidige wetgeving op het dierenwelzijn;
2. de in uitzicht gestelde, dringend noodzakelijke aanpassingen aan deze wetgeving onmiddellijk te realiseren.”

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Ferdy Willems et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Hubert Brouns
et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé Publique et de l'Environnement,
demande au gouvernement,
1. de veiller encore, après le jugement rendu au terme du procès de quelques éleveurs, à l'application intégrale de la législation actuelle sur le bien-être des animaux;
2. de réaliser immédiatement les adaptations envisagées et devenues urgentes à cette législation.”

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Hubert Brouns en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Hubert Brouns
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
vraagt
- dat de minister zich niet meer laat misbruiken door tussen te komen in rechtsprocedures, tussen privé-personen, die nog lopende zijn;

- dat ze zonder verwijl haar antwoorden op parlementaire schriftelijke vragen publiek maakt via de publicatie in de Parlementaire Handelingen;
- dat ze haar kabinet de nodige instructies geeft teneinde te voorkomen dat dit soort hand- en spandiensten zich nog zullen voordoen."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Hubert Brouns et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Hubert Brouns
et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé Publique et de l'Environnement,
demande

- que la ministre ne permette plus que l'on abuse de sa position en l'amenant à intervenir dans des procédures judiciaires en cours et opposant des particuliers;
- qu'elle rende immédiatement publiques ses réponses aux questions parlementaires écrites en les publiant dans les Annales;
- qu'elle donne à son cabinet les instructions nécessaires afin d'éviter à l'avenir de telles interventions."

Een eenvoudige motie werd ingediend door Michèle Gilkinet en de heren Daniel Bacquelaine, Jacques Germeaux en Philippe Seghin.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Michèle Gilkinet et MM. Daniel Bacquelaine, Jacques Germeaux et Philippe Seghin.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

08 Vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de taalproblematiek in de diensten voor gezondheidszorg te Brussel" (nr. 6119)

08 Question de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les questions linguistiques relatives aux services de santé à Bruxelles" (n° 6119)

08.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik mijn vraag kort kan houden.

Mevrouw de minister, vanuit onze bekommerning om de dienstverlening aan anderstalige en Vlaamse patiënten in Brussel, proberen wij het taaldossier van nabij te volgen. Hoewel de intenties tot nu toe goed waren, zien we dat er weinig schot in de zaak komt. In een interministeriële conferentie van meer dan een half jaar geleden, hebben u en uw collega's zich ertoe verbonden de regelgeving inzake het taalgebruik bij dringende medische hulp aan te passen. U zou de verplichting opleggen dat er in MUG's en ziekenwagens minstens één persoon aanwezig moet zijn die de taal spreekt van de streek die wordt bediend door die MUG of die ziekenwagen. Dat kan een arts, een verpleegkundige of een chauffeur zijn. Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebt u samen met uw collega's op de interministeriële conferentie beslist dat patiënten door het medisch personeel van MUG's en ziekenwagens in hun taal moeten worden verzorgd, zonder dat zulks de tweetaligheid van dat personeel impliceert. Dat betekent dat bij het uitrukken van een ziekenwagen minstens een van de aanwezige hulpverleners Nederlands of Frans spreken.

In die beslissing staat er ook nog te lezen dat de Brusselse ministers absoluut bereid zijn samen te werken om de tweetaligheid in alle Brusselse ziekenhuizen te verzekeren. De MUG's en de

08.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Lors de la conférence interministérielle sur les soins de santé du 30 mai 2001, la ministre s'était engagée à imposer des exigences linguistiques dans les services d'aide médicale urgente.

Un projet d'arrêté royal soumis au Conseil d'État prévoit qu'à bord des véhicules du SAMU et des ambulances, au moins une personne doit parler la langue de la Région desservie; pour la Région de Bruxelles-Capitale, au moins une personne doit parler la langue de la personne assistée. M. le ministre Duquesne ne serait cependant pas d'accord avec cette mesure.

Le Conseil d'État a-t-il déjà émis un avis? Le ministre de l'Intérieur s'y oppose-t-il? Comment la ministre garantira-t-elle

ziekenwagens maken daar volgens mij ook deel van uit. Mevrouw de minister, als die bereidheid er was, over de partijgrenzen heen, over de regeringen heen, waarom wordt het dossier zo traag uitgevoerd?

U hebt reeds op een vraag van collega Creyf in november geantwoord dat u een koninklijk besluit heeft opgesteld dat uitvoering geeft aan wat op de interministeriële conferentie is overeengekomen, en dat u het voor advies aan de Raad van State had verzonden. Voorts hebt u haar verzekerd dat de Franstalige collega's hun instemming daarmee hadden betoond. Ik heb een aantal vragen.

Hebt u al het advies verkregen van de Raad van State? Waarom moet dat zo lang duren? Hebt u dringend advies gevraagd of kan het nog een jaar aanslepen, vooraleer u dat ontvangt?

Klopt het dat uw collega, de minister van Binnenlandse Zaken, die zo'n koninklijk besluit mee moet ondertekenen, zich hiertegen heeft verzet? Zo ja, hoe kunt u dan garanderen dat er uitvoering wordt gegeven aan wat is overeengekomen op de interministeriële conferentie?

08.02 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, collega Van de Castele, ik bevestig dat het ontwerp van koninklijk besluit bij de Raad van State is. Ik kan u een waslijst geven met de termijnen waarbinnen de regering adviezen krijgt. Ik wacht op het antwoord van de Raad van State.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft mij er hoegenaamd geen melding van gemaakt dat hij een politiek probleem met het koninklijk besluit zou hebben. Er is daarover nietsesignaleerd. Verwijst u naar een bericht dat u in de pers hebt opgevangen? Ik heb van hem daarop alleszins geen negatieve reactie gekregen.

Nogmaals, ik wacht op het advies van de Raad van State. We dringen er geregeld bij de Raad van State op aan om de verschillende dossiers waarover hij nog geen uitspraak heeft gedaan, te behandelen. Hoe dan ook, zodra het advies er is, zal ik ervoor zorgen dat het koninklijk besluit wordt gepubliceerd.

08.03 **Annemie Van de Castele** (VU&ID): Mevrouw de minister, u kunt natuurlijk het licht van de zon ontkennen. Bij mijn weten hebt u een brief gestuurd aan de heer Duquesne met de vraag om het ontwerp van koninklijk besluit mee te ondertekenen en hebt u ook een brief teruggekregen van de heer Duquesne, waarin hij stelt dat hij daar niet toe bereid is. Ik zou me kunnen vergissen.

08.04 Minister **Magda Aelvoet**: Ik zeg u dat ik geen brief heb gekregen van hem, waarin zou staan dat hij weigert het ontwerp te ondertekenen. Ik herinner mij dat alvast niet. Het antwoord dat ik van mijn diensten heb gekregen, luidt dat de minister geen melding heeft gemaakt van eventuele bezwaren, voor zover de Raad van State een positief advies formuleert.

08.05 **Annemie Van de Castele** (VU&ID): Mevrouw de minister, ik lees u eventjes een zinnetje voor: "Faisant suite à votre courrier, dont l'objet est visé sous rubrique, je suis au regret de devoir marquer mon

l'application de la décision de la conférence interministérielle?

08.02 **Magda Aelvoet**, ministre: Je confirme que le projet d'arrêté royal se trouve au Conseil d'État. J'attends son avis. Il n'y a pas de problème politique. Je n'ai pas reçu de réaction négative du ministre de l'Intérieur. Mes services insistent régulièrement pour que le Conseil rende rapidement son avis. Lorsque nous en disposerons, je le rendrai public.

08.03 **Annemie Van de Castele** (VU&ID): La ministre a demandé par écrit à M. Duquesne de cosigner le projet d'arrêté royal. Il lui a écrit qu'il refusait de le faire. La ministre le nie-t-elle?

08.04 **Magda Aelvoet**, ministre: M. Duquesne ne m'a pas envoyé de lettre dans laquelle il refuserait de signer. Mes services m'ont toutefois informé qu'il donnerait son accord à condition que le Conseil d'État rende un avis favorable.

08.05 **Annemie Van de Castele** (VU&ID): Vous souviendriez-vous de la lettre si je vous en lisais un

désaccord complet relativement au vecteur juridique utilisé pour étendre certaines dispositions dans la législation linguistique aux ambulanciers."

08.06 Minister **Magda Aelvoet**: Het zegt me eerlijk gezegd niets, maar ik zal uw antwoord morgen signaleren, want dit intrigeert me bovenmatig.

passage?

08.06 **Magda Aelvoet**, ministre: Cela ne me rappelle rien. J'informerai demain mes services de ce que vous venez de me signaler car cette affaire m'intrigue.

08.07 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Dan moet u het echt eens gaan onderzoeken. Het wordt voor ons zeer belangrijk, want indien wij weten dat de heer Duquesne niet van plan is om het koninklijk besluit mee te ondertekenen, dan heeft het geen enkele zin dat u mij zegt dat het voor advies bij de Raad van State ligt. Dan zal het er niet komen. Mijn laatste vraag is dan ook pertinenter: hoe zal u de zaak deblokken en toch zorgen voor de uitvoering van wat in de interministeriële conferentie is besloten?

08.07 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Comment comptez-vous débloquer la situation si la lettre à laquelle je me suis référée existe et que le ministre Duquesne refuse donc de donner son accord?

08.08 Minister **Magda Aelvoet**: Op dat vlak hebt u volkomen gelijk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Interpellation de M. Daniel Bacquelaine à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le projet d'arrêté royal fixant les normes d'agrément des associations, cabinets de groupe et services de soins à domicile" (n° 1090)

09 Interpellatie van de heer Daniel Bacquelaine tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de normen voor de erkenning van de verenigingen, groepskabinetten en diensten voor thuiszorg" (nr. 1090)

09.01 **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, un arrêté royal fixant les normes d'agrément des associations d'infirmières, cabinets de groupe ou services de soins à domicile est actuellement en cours de préparation et a déjà, d'ailleurs, été soumis aux concertations et pour avis aux acteurs de terrain.

Cet arrêté définit les différentes "typologies de pratique" de soins infirmiers à domicile envisagées et présente leurs exigences respectives liées à leur agrément. Exigences par ailleurs de plus en plus complexe et lourdement administratives en ce qui concerne notamment les cabinets de groupe et services de soins à domicile.

Ce projet d'arrêté royal soulève un certain nombre d'interrogations et nous craignons effectivement une orientation par trop marquée vers une certaine bureaucratisation de la profession d'infirmière à domicile. Aussi souhaiterions-nous vous poser un certain nombre de questions.

Tout d'abord, il ressort que l'on ne perçoit pas clairement à la lecture de l'arrêté royal l'objet précis desdites normes d'agrément envisagées. D'autre part, dans la plupart des cas, un agrément particulier évoque des modalités de financement spécifiques dont le projet d'arrêté royal ne précise pas l'importance.

En ce qui concerne l'agrément, Mme la ministre pourrait-elle nous apporter des précisions sur:

09.01 **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC): Momenteel wordt een koninklijk besluit tot vaststelling van de erkenningsnormen voor de verenigingen, groepspraktijken en diensten voor thuiszorg voorbereid. Het zou aan de betrokken actoren zijn voorgelegd. Dat ontwerp, dat ons onvolledig lijkt, streeft naar een bureaucratisering van het beroep van thuisverpleegkundige. De erkenningsnormen zijn onduidelijk. Wat is het onderliggende doel van de vaststelling van die normen? Hoe zal een en ander worden gefinancierd? Welke instantie zal met het verlenen van de erkenning en de controle erop worden belast? In welke mogelijkheden voorziet men om tegen een weigering van de erkenning in beroep te gaan?

Zullen alle soorten verzorging mogen worden verstrekt, zowel

- l'objet qui sous-tend la fixation des normes;
- le financement envisagé, le cas échéant?

Quel sera l'organisme chargé d'accorder l'agrément et surtout, de le contrôler une fois qu'il aura été accordé? Enfin, quelles seront les possibilités de recours en cas de refus d'agrément?

L'arrêté royal dispose que l'association, le cabinet de groupe ou le service de soins infirmiers à domicile doivent au moins prévoir l'offre de soins infirmiers aux patients qui requièrent des soins lourds. Pouvez-vous nous confirmer que tous les types de soins pourront être donnés aussi bien par une infirmière indépendante à domicile que par une association ou un cabinet de groupe et qu'à cet égard, il n'y aura pas de discrimination?

Il est évidemment inexact de prétendre que les structures les plus lourdes sont automatiquement celles les mieux à même d'assurer les soins importants. En effet, on peut constater un effet pervers des structures les plus lourdes et, très souvent, les patients qui requièrent des soins journaliers voient défiler à leur chevet une série d'infirmiers ou infirmières différents, qui ne sont pas toujours exactement au courant de ce qui s'est passé lors de la dernière visite de l'infirmier. A cet égard, un problème peut se poser en matière de contrôle de l'évolution de l'état du patient et de planification des soins.

En ce qui concerne l'examen des normes, l'arrêté royal énonce la définition d'une infirmière de référence. Cette dernière devrait avoir acquis une aptitude particulière dans l'exercice de l'art infirmier, fournir la preuve d'une formation complémentaire. C'est une des conditions prévues par les normes d'agrément. Cette notion, extrêmement importante, suscite différentes questions. Qui organisera lesdites formations? Comment seront-elles reconnues? Qui contrôlera leur valeur? Va-t-on se prévaloir des formations acquises précédemment?

Quant au registre de pratiques, est-il bien nécessaire étant donné l'existence d'un dossier infirmier, d'un registre de prestations? Ne va-t-il pas alourdir les obligations administratives des infirmières à domicile, qui ont déjà l'obligation de signer le registre de prestations et les dossiers infirmiers sans parler des documents fiscaux et comptables qui sont également nécessaires au fonctionnement de la profession?

L'élaboration du dossier infirmier ne devrait-elle pas être imposée pour un certain type de soin. Je pense notamment au patient qui a besoin de manière ponctuelle d'une série d'injections intramusculaires sans pour autant être réellement malade. Faut-il vraiment qu'un dossier infirmier soit tenu pour ce genre de pratique?

La création de structures de cabinets de groupe de soins infirmiers nous laisse aussi un peu sceptique dès lors que l'offre de soins peut, bien évidemment, être réalisée par une association d'infirmiers ou d'infirmières à moindre coût administratif et structurel.

L'association constitue un ensemble de règles minimum pour obtenir un agrément. Si des associations ou des praticiens de l'art infirmier souhaitent aller au-delà des normes prévues, ils peuvent parfaitement le faire sur un plan contractuel ou légal.

door een verpleegkundige als door een vereniging of een groepspraktijk? Een van de voorwaarden waarin die erkenningsnormen voorzien is de aanwezigheid van referentieverpleegkundigen, namelijk verpleegkundigen die een in welbepaalde richting van de verpleegkunde een bijzondere vaardigheid hebben verworven en die daarvan het bewijs kunnen leveren op grond van een aanvullende opleiding. Wie zal die opleiding organiseren? Hoe zullen die verpleegkundigen worden erkend? Wie zal hun deskundigheid controleren? Zullen zij voorheen gevolgde opleidingen kunnen laten gelden?

Volgens het ontwerp-koninklijk besluit dient te allen tijde een praktijkregister en een verpleegkundig dossier te worden bijgehouden. Is dat register wel noodzakelijk? Zal het de administratieve rompslomp bij de verpleegkundigen niet doen toenemen? Zou het opstellen van een verpleegkundig dossier niet uitsluitend voor de zware gevallen kunnen worden opgelegd? Dat dossier lijkt ons inderdaad niet noodzakelijk voor de lichte verzorging.

Wij staan bovendien sceptisch tegenover de oprichting van groepspraktijken voor verpleegkundige verzorging want die verzorging kan worden verstrekt door een kleinschaliger en dus minder dure vereniging.

Het ontwerp maakt een onderscheid tussen de gefuseerde groepspraktijk van verpleegkundigen zonder rechtspersoonlijkheid, en de groepspraktijk met een rechtspersoonlijkheid. Laatstgenoemde structuur is nog complexer. Wat is het nut van dat soort praktijken met een dergelijk logge administratieve structuur? Wat kan zo'n organisatie bijdragen tot de kwaliteit van de verzorging

Le projet d'arrêté royal distingue, en outre, le cabinet de groupe fusionné de soins infirmiers sans personnalité juridique et le cabinet de groupe doté de la personnalité juridique. La deuxième structure étant plus complexe que la première, requérant, par exemple, l'utilisation d'un seul numéro INAMI ou la présence d'un coordinateur.

Madame la ministre peut-elle nous indiquer l'utilité de prévoir, dans le cadre des normes d'agrément, des cabinets de groupe de soins infirmiers qui présentent une telle lourdeur administrative pour les infirmiers et infirmières et un tel manque de souplesse?

Enfin, que peut apporter une telle organisation au patient en termes d'amélioration de la qualité des soins?

Je vous remercie des réponses que vous voudrez bien me donner.

09.02 Magda Aelvoet, ministre: Monsieur le président, monsieur Bacquelaine, avant d'aborder dans le détail le projet d'arrêté royal auquel vous faites référence, je voudrais donner une vision globale du contexte dans lequel s'inscrit cette réglementation.

Tout d'abord, les soins de première ligne en général et les services de soins à domicile en particulier ont subi de profonds changements ces vingt dernières années.

Comme vous le savez, le profil des patients bénéficiant de soins à domicile s'est fortement modifié. Vu le vieillissement de la population, le départ anticipé des hôpitaux et la politique promotionnelle sur les soins à domicile, de nombreux patients bénéficiant des soins à domicile ont grandement besoin de ces soins.

De nombreuses conditions essentielles doivent être réunies afin de garantir la continuité de ces soins comme les réglementations sur la permanence des accords, l'échange de données entre les différents prestataires de soins à domicile et la formation continue. Il est essentiel, et ce principalement d'un point de vue qualitatif, que les personnes qui offrent des services de soins à domicile soient organisées ou s'organisent afin de garantir cette continuité à l'égard des patients. Cette exigence se fait de plus en plus pressante dans la mesure où le patient requiert des soins plus lourds.

En outre, il est évident que le seul fait de poser un acte ne garantit pas à lui seul la qualité. Cela constitue la faiblesse du système de remboursement par prestation comme le financement actuel des infirmiers et infirmières à domicile.

Dans l'ensemble du secteur, la demande de qualité est très présente et en même temps fondamentale. La manière dont le métier à domicile est organisé à des répercussions sur la qualité des soins, ce que nous souhaitons encourager et soutenir.

Dans ce cadre, le parlement a modifié une loi selon laquelle les prestations de soins INAMI peuvent être remboursées aux infirmiers et infirmières à domicile, aux associations de collaboration, aux cabinets de groupe et aux services.

Je souhaite pour ma part que cette loi, qui est également basée sur

van de patiënten?

09.02 Minister Magda Aelvoet: Ik zal eerst een algemene visie op het probleem uiteenzetten. Op het gebied van de thuiszorg is er de afgelopen jaren veel veranderd, meer bepaald tengevolge van de vergrijzing van de bevolking. Het is van kapitaal belang dat de diensten voor thuiszorg afgestemd worden op de nieuwe behoeften en kwaliteitseisen.

Dit jaar werd een bedrag van ongeveer 60 miljoen uitgetrokken, en jaarlijks zal er ongeveer 120 miljoen naar de diensten voor thuiszorg gaan.

Mijn kabinet heeft de laatste hand gelegd aan het door u vernoemde besluit. Wij hebben ernaar gestreefd dat het toepassingsgebied van die tekst de diverse bestaande typen van thuiszorg zou omvatten. Wij willen de samenwerking tussen de verstrekkers of kleine groepjes van verstrekkers aanmoedigen. Dergelijke flexibele structuren maken het mogelijk 24 uur per etmaal en 7 dagen per week thuiszorg aan te bieden.

Groepspraktijken zijn complexere structuren. Wij willen de vorming van groepspraktijken echter niet verplicht stellen. De verstrekkers kunnen alleen blijven werken, maar moeten hun werk wel anders organiseren. Het onderscheid tussen een grote en een kleine

l'article 35 de l'arrêté royal de 1978 relatif à l'organisation de pratiques, soit exécutée dans un souci de qualité et de soutien aux soins de première ligne.

Lors de la préparation du budget, quelque 60 millions ont été réservés à cet effet pour cette année.

Quelque 120 millions seront alloués sur base annuelle lorsque la vitesse de croisière sera atteinte.

J'en arrive à vos questions précises.

Mon cabinet a effectivement finalisé un arrêté relatif à la reconnaissance des associations de collaboration, des cabinets de groupe et des services dans le secteur des soins à domicile. En partant des perspectives de vitalité, une distinction a été instaurée entre différentes manières de pratiquer les soins. Nous avons ainsi tenté de répondre aux différentes formes existant dans la réalité. Il n'entre nullement dans nos intentions de vouloir imposer des structures qui ne sont pas souhaitées. Nous voulons soutenir, à un premier niveau, la collaboration entre des toutes petites associations de deux ou plusieurs prestataires. Il s'agit d'une première forme, très souple, de collaboration. A ce propos, un premier exemple est l'organisation, entre différents prestataires, d'une permanence de 24 heures sur 24, condition nécessaire à la continuité des soins. Cela signifie naturellement que des accords doivent être conclus quant à la façon dont ces prestataires organisent entre eux cette permanence et les échanges de données nécessaires à cette fin. Un deuxième exemple, c'est un prestataire qui se charge de la clientèle d'un autre prestataire durant le week-end.

Le cabinet de groupe constitue une forme plus organisée de collaboration. Il faut comprendre par cabinet de groupe, le fait que l'ensemble de la pratique est exercé conjointement, ce qui suppose une prise en charge conjointe, une gestion commune, etc.

Il faut que ce soit clair. Nous ne visons en aucune manière la disparition de la pratique en solo, bien au contraire. Toutefois, il est évident que la pratique en solo devra s'organiser d'une autre façon. Cette demande émane d'ailleurs de nombreuses personnes du secteur qui ressentent aussi la nécessité d'avoir des formes de coopération légères qui permettent d'assurer une plus grande continuité.

Que le projet établisse une distinction entre petits et grands cabinets est davantage une question d'appréciation. Le fait est que les deux formes existent. Il est par ailleurs tout à fait justifié d'énoncer un certain nombre de conditions supplémentaires pour les grands cabinets de groupe. Cela tient à l'organisation de la pratique elle-même mais également à la protection du prestataire par rapport à son institution. C'est pourquoi la personnalité juridique est requise.

Cette démarche a été entreprise afin d'éviter une disparité importante entre la façon dont on traite les infirmières indépendantes et les infirmières qui travaillent en services et qui prestent à l'intérieur d'une grande organisation de soins à domicile. Mon but est d'atteindre, par ce biais, le groupe des infirmières indépendantes. C'est mon souci politique explicite dans ce domaine.

praktijk is in de eerste plaats een kwestie van beoordeling.

Ik zou niet willen dat er een onderscheid gemaakt wordt tussen zelfstandige verpleegkundigen en verpleegkundigen die in diensten of verenigingen werken.

Ik herhaal dat 60 miljoen werd toegekend voor de financiering van de vorming van die praktijk. Het RIZIV erkent enkel de financiering per handeling. Een bijkomende financiering zal aan de hand van de nieuwe criteria worden toegekend. Enkel voor de zware gevallen is het verplicht een dossier aan te leggen. De referentieverpleegsters behoren niet tot een praktijk. Er doet zich geen bureaucratisering voor maar er ontstaan wel diverse praktijkvormen.

Pour ce qui concerne le financement, lors des négociations budgétaires, 60 millions ont été consacrés au financement de la formation de cette pratique. L'objectif est de dépenser ce montant, non pas sous la forme d'un financement classique à l'acte mais sous la forme de subsides octroyés aux différentes formes de pratique.

Comment cela fonctionne-t-il? Comme vous le savez, l'INAMI ne connaît que le financement à l'acte et les critères avancés sont donc impossibles à traduire dans un tel financement. Nous considérons que ces éléments sont importants et il faudra recourir à un autre type de financement, à savoir un financement de la pratique. A cet effet, nous distinguerons bien entendu les différentes typologies de pratique et nous procéderons à leur agrément. Un financement complémentaire sera octroyé en vue de fournir les garanties complémentaires en matière de qualité et pour permettre plus de prestations. Ce financement de la pratique sera donc fonction de l'entité même, du nombre de participants, du degré de l'activité déployée, du degré de différenciation dans le fonctionnement de la pratique, etc.

Je tiens à revenir plus en détail sur certaines remarques spécifiques. En ce qui concerne le dossier infirmier, il n'est effectivement pas nécessaire de constituer un dossier infirmier lourd pour les patients ayant subi des soins légers. Le revers de la médaille est que cette obligation s'impose pour les cas lourds. Pour rassurer les collègues, je tiens à préciser que c'est bien dans cette perspective qu'a été conçu le projet d'arrêté royal.

Un autre point porte sur les infirmières de référence. Le but n'est absolument pas, et ce contrairement à ce que vous semblez affirmer, de faire en sorte que l'infirmière de référence appartienne obligatoirement à un cabinet. Il est au contraire précisé que chaque cabinet peut, si cela s'impose pour des raisons de qualité, éventuellement faire appel à une infirmière de référence. Il n'y a là rien de plus normal.

En guise de conclusion, c'est le cœur tranquille que je puis vous affirmer qu'on n'assiste pas à un lourd processus de bureaucratisation. Il s'agit d'un premier pas dans le sens d'un soutien à différentes formes de pratique.

09.03 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je remercie Mme la ministre pour ses réponses. Pour ma part, je me réjouis de son intention d'assurer la possibilité aux infirmières indépendantes de continuer à pratiquer.

J'ai cependant peur que les agréments soient tels que, finalement, les financements s'orientent davantage vers les structures les plus lourdes et que les patients ayant recours aux infirmières indépendantes se voient moins bien remboursés que les autres. C'est une évolution que l'on pressent parfois. Je me méfie toujours du chantage à la qualité. Je dis cela de manière globale pour l'organisation des soins de santé. Ce chantage est de dire que, quand on édicte des normes administratives, on le fait pour la qualité des soins, pour que les patients soient bien soignés. C'est évidemment une affirmation péremptoire mais ce n'est pas toujours le cas. Je ne crois pas que des coordinateurs administratifs, des téléphones plus

09.03 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Het verheugt mij dat de minister het voornemen heeft de zelfstandige verpleegsters "solo" te laten werken.

Ik vrees echter dat de erkenningen zodanig zijn dat de patiënten de voorkeur zullen geven aan grote structuren omdat zij beter terugbetaald worden.

Ik betwijfel tevens dat de kwaliteit onder druk zal komen te staan. Een administratieve structuur leidt niet noodzakelijk tot een

performants, des modalités administratives via des registres, etc., font que la qualité des soins soit meilleure. Ce n'est pas toujours vrai. Pour de bons soins, il faut avant tout de la disponibilité. C'est la première règle.

Si les infirmières sont occupées par des tâches administratives, elles ont moins de temps pour soigner les patients. Il y a donc là un effet pervers de la norme. C'est vrai pour les infirmières mais ce l'est aussi dans tous les autres domaines des soins de santé. L'excès de normes nuit à la qualité des soins, contrairement à ce que l'on prétend. Le politique se réfugie derrière cette sorte de chantage qu'est la recherche de la qualité pour justifier des normes qui n'ont en fait rien à voir avec les soins aux patients en tant que tels.

Je me méfie donc de cette organisation et de cette structuration à l'extrême qui ne prend finalement pas en compte la relation concrète entre le patient et le prestataire, qu'il soit médecin, infirmier ou kinésithérapeute, relation qui me paraît être essentielle pour une bonne qualité des soins.

Quand on dit que l'on va créer des associations de fait et des cabinets de groupe avec des personnalités juridiques différentes, je pense que le fait d'être en société n'octroie pas plus de savoir à l'infirmière, n'accroît pas son dévouement et n'améliore pas la qualité des soins de cette infirmière par rapport à celle qui est associée sur une base strictement contractuelle et volontaire à d'autres infirmières et qui, dans le cadre de cette association, répartit le travail. Ses soins seront tout aussi valables que ceux donnés dans le cadre d'une structure hiérarchisée comprenant du personnel administratif d'encadrement. Cela ne correspond pas nécessairement aux critères de qualité des soins.

Pour ma part, je souhaiterais que le financement dont vous avez parlé ne soit pas centré sur des données administratives et juridiques, mais s'oriente plutôt sur le besoin du patient et la qualité des soins dont il a besoin. C'est cela qui est important et non pas le fait de prévoir des structures en sociétés. Je suis donc perplexe par rapport à cette distinction entre différentes formes. Pour ma part, cela n'est pas dérangeant pour autant que cela ne désavantage pas ceux dont les structures sont les plus souples mais plus proches des patients, par rapport à ceux qui travaillent au sein de structures plus administratives et plus lourdes.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Samengevoegde interpellaties van

- de heer Ferdy Willems tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de internationale veetransporten" (nr. 1091)

- de heer Luc Sevenhans tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en tot de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw, over "de dierentransporten" (nr. 1093)

- de heer Ferdy Willems tot de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw, over "de internationale veetransporten" (nr. 1094)

10 Interpellations jointes de

- M. Ferdy Willems à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les transports internationaux de bétail" (n° 1091)

- M. Luc Sevenhans à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de

verbetering van de verzorging. Dat hangt in de eerste plaats af van de beschikbaarheid van de verpleegsters. De rechtspersoonlijkheid waarover sommige verenigingen beschikken zal de verzorging evenmin verbeteren. Laten we de soepelste en de lichtste structuren toch niet benadelen!

l'Environnement et à la ministre adjointe au ministre des Affaires étrangères, chargée de l'Agriculture, sur "les transports d'animaux" (n° 1093)

- M. Ferdy Willems à la ministre adjointe au ministre des Affaires étrangères, chargée de l'Agriculture, sur "les transports internationaux de bétail" (n° 1094)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.)

(La réponse sera fournie par la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement.)

10.01 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, om te beginnen deel ik mee dat ik over deze problematiek ook een interpellatie aan mevrouw Neyts heb gericht omdat zich hierover in de audiovisuele media heeft geuit.

Tijdens mijn voorbereiding heb ik er de bijdragen van een aantal interpellanten op 13 juni 2000 op nagelezen en tot mijn spijt moet ik vaststellen dat de toenmalige interpellaties nog tot op het laatste woord van toepassing zijn. Allemaal kwamen wij op voor de afschaffing van subsidies voor veetransporten, meer controle, strengere welzijnsnormen zodat de huidige economische voordelen zouden wegvallen.

Vandaag stel ik vast het weer "koekenbak" is. De verdienste van Gaia is dat zij themata aankaarten, en zonder Gaia zaten wij hier vandaag niet. Hier is een duidelijk probleem. Als men een dier van driehonderd kilo aan één poot optakelt en levend de keel oversnijdt, dan vraag ik mij af waar wij mee bezig zijn. Er bestaan rapporten over gelijkaardig gedrag tegenover geiten, schapen, paarden. Dieren zijn dagenlang onderweg, waarbij zij vaak verwond geraken. In verband met de mentaliteit van het wereldje kan ik slechts stellen dat "zachte heelmeeesters stinkende wonden maken", in dit geval letterlijk.

Ten eerste, concrete cijfers van de Europese Commissie – over de radio zijn andere cijfers medegedeeld - voor het jaar 2000 bewijzen dat voor de kweek 27% van de dieren worden uitgevoerd en voor de slacht 73%. Collega's, het gaat hier om 223.886 dieren. 70% daarvan gaat naar Libanon, 20% naar Egypte. Bij die 73% komen nog een aantal dieren die, eens in Libanon, niet voor de kweek maar voor de slacht worden bestemd. Dit is een middel om extra subsidie in de wacht te slepen.

Ik ga u niet vervelen met citaten van buitenlandse politici die aan de alarmbel trekken. Wel interessant is dat in mei 2001 in de Landbouwrapport voor Dierenwelzijn en Ethiek, onder Zweeds voorzitterschap, heel uitdrukkelijk werd gesteld: "Zelfs indien jobs zouden verloren gaan, dan nog moeten andere maatregelen worden genomen om deze te beveiligen". Het argument werkgelegenheid voldeed voor het Zweedse voorzitterschap dus niet meer. Ook Oostenrijk, Groot-Brittannië, Luxemburg en Nederland kwamen in deze discussie tussenbeide.

Mevrouw de minister, tijdens het Belgische voorzitterschap werd u door Patricia MacKenna gevraagd of België het principe van maximum acht uur transport ook tijdens het Spaanse voorzitterschap zou steunen. Tot mijn vreugde hebt u positief geantwoord.

Dan kom ik tot een essentieel document, de resolutie van het

10.01 Ferdy Willems (VU&ID): J'ai aussi préparé une interpellation à ce sujet à l'adresse de Madame Neyts qui a également fait plusieurs déclarations publiques à ce propos. Rien n'a encore changé depuis notre précédente interpellation. Nous continuons à plaider pour la suppression des subventions à l'exportation et pour davantage de contrôles. Les images de GAIA montrent que la situation des animaux ne s'est pas améliorée. Les transports internationaux d'animaux restent tout aussi cruels! Les chiffres de la Commission européenne démontrent que 27% de nos exportations sont destinées à l'élevage et 73% à l'abattage. 70% partent au Liban et 20% en l'Egypte. Inutile de faire un dessin. Depuis mai-juin, on observe un léger revirement dans les points de vue européens. La présidence belge a accepté le principe d'un transport de huit heures maximum et la Belgique défend également cette position durant la présidence espagnole. Les animaux sont transportés inutilement. Certains pays importent et exportent à la fois des moutons.

Le Parlement européen a demandé de suspendre l'octroi de subventions à l'exportation pour le bétail vivant. Ces subventions ne feraient en effet qu'encourager encore le transport. 290 millions d'euros seraient affectés chaque année aux subventions. On subventionne d'abord l'élevage, puis les exportations de la viande excédentaire.

Une nouvelle plainte relative à des

Europees Parlement van november 2001, eenparig goedgekeurd. Voor de zoveelste keer wordt de acht uur herhaald, maar ook de aanbeveling aan de Commissie om onverwijld een einde te maken aan de exportsubsidies met betrekking tot het levend slachtvee en te streven naar het vastleggen van bindende internationale richtlijnen. Dat is veel interessanter. Tijdens de bespreking stelde mijn collega Maes uitdrukkelijk dat die exportsubsidies de wandaden bevorderen want de export van levend vee in de hand werken.

Ik heb hier een andere interessante uitspraak van een lid van het Europees Parlement: "Deze handel is deels absurd. Spanje importeert schapen voor de slacht uit het Verenigd Koninkrijk. Datzelfde Spanje transporteert dan weer schapen voor de slacht naar Griekenland. Dit is de waanzin ten top gedreven.

Een andere interessante interventie stelt dat lange reizen in belangrijke mate een factor zijn in het overbrengen van ziekten zoals MKZ en varkenspest. Transport werkt deze vreselijke ziekten in de hand. Het Verenigd Koninkrijk heeft MKZ gekregen naar aanleiding van transporten naar Frankrijk en Ierland. De bewijzen zijn er.

Een volgend argument heeft betrekking op de bedragen. Het gaat niet over kleine bedragen maar tot 290 miljoen euro per jaar.

Ik stel een grote hypocrisie vast en begrijp niet hoe dit soort dingen kan blijven duren. Europa geeft geld uit om dieren te kweken. Eenmaal de vleesberg er is geeft datzelfde Europa geld uit om de dieren in verschrikkelijke omstandigheden uit te voeren naar de derde wereld.

We hebben geluk. Er werd een nieuwe klacht ingediend – de zoveelste – in het Europees Parlement met betrekking tot de tekortkomingen in het vigerend Europees systeem. Men vraagt zich af of de subsidiëring niet tot grote misbruiken leidt. In Marokko worden vrijwel al de levende dieren die worden ingevoerd omschreven als kweekdieren. Men vraagt zich af of Europa niet over middelen beschikt om na te gaan of dit wel zo is. Marokko krijgt 85 miljoen euro subsidie per jaar. De klacht in het Europees Parlement handelt over hoge subsidies. In Libanon zijn er klachten, onregelmatigheden in valse aankomstbewijzen, dode dieren, dieren die voor de kweek bestemd zijn maar in werkelijkheid geslacht worden. Men steekt de subsidie netjes in eigen zak. Het Europees Parlement stelt vast dat de exportsubsidies voor levend vee zouden moeten worden stopgezet op 1 januari 2002, datum die reeds verstreken is. Men suggereert dat de dieren beter geslacht kunnen worden in het land waar ze gekweekt werden zodat men een transport van karkassen krijgt in plaats van een van levende dieren.

Mevrouw de minister, er zijn ook economische motieven om deze waanzin tegen te gaan. De consument van vlees wil dit niet langer. De producenten van dieren moeten ophouden economische argumenten te hanteren. Ze zijn vals. Op lange termijn zal heel dit gedoe zich tegen de producenten keren. Dat men dat eindelijk eens begrijpt!

Mevrouw de minister, welke resultaten werden reeds geboekt. Ik heb u over deze problematiek reeds in 2000 geïnterpelleerd. Wat is er ondertussen veranderd? Hoe evalueert u de nieuwe informatie terzake. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat ondanks u en mijn

manquements été formulée au Parlement européen. On se demande en effet si le système ne peut aboutir à des abus. L'Europe accorde certes des subventions mais ne peut effectuer de contrôles. Le Parlement européen souhaite un arrêt des subventions à l'exportation pour le 1er janvier 2002 et l'abattage des animaux à l'endroit où ils sont élevés.

Il existe également des arguments économiques. Le consommateur ne veut plus de telles situations. Cela va se retourner contre les producteurs.

Quels résultats ont-ils été atteints? Comment la ministre évalue-t-elle la nouvelle information? Quelles initiatives prendra-t-elle? Continuera-t-elle à insister pour que la directive européenne soit mise en œuvre?

inspanningen weinig verbetering op het terrein merkbaar is. De beelden tonen dat overduidelijk aan. Welke initiatieven zult u terzake nemen? Ik dring erop aan dat u in de trojka zou blijven aandringen op de uitvoering van de Europese richtlijn terzake. Dat is de enige haalbare kaart in heel dit dossier om deze schande een einde te doen nemen.

10.02 Luc Sevenhans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb met veel aandacht de uiteenzetting van de heer Willems beluisterd. Samen met hem heb ik u 20 maanden geleden over een gelijkaardige problematiek geïnterpelleerd.

Mevrouw de minister, wat hebt u in die 20 maanden verwezenlijkt? Voor het Belgisch Europees voorzitterschap waren heel wat verwachtingen geschapen. Er zou van alles veranderen en verbeteren. Ik heb mijn interpellatie van 20 juni 2000 erop nagelezen. Ik kan niet anders dan vaststellen dat met uitzonderingen van een paar lovenswaardige pogingen niets veranderd is. Ik heb niet de indruk dat dit een prioriteit in het beleid is geweest. Ik betreur dit. Zolang ik reeds in dit Parlement zetel heb ik deze problematiek aangekaart. Ik kan alleen betreuren dat er niets veranderd is. Ik heb er alle begrip voor dat wij dit niet alleen kunnen oplossen en dat een Europese aanpak vereist is. Daarom waren mijn verwachtingen ook hoog gespannen tijdens ons Europees voorzitterschap. Dat er niets is gebeurd, kan men niet allemaal op 11 september afschuiven.

De tv-beelden hebben mij zowel als het publiek uiteraard geschokt, maar ik wen er wel aan. Ik vind het jammer dat wij nog maar met z'n tweeën zijn om dat probleem aan de kaak te stellen, want de vorige keer waren wij met meer. Het wordt een soort afvallingskoers. Hoe vaker wij die beelden zien, hoe ruwer wij zelf worden. Ik hoop en ik vind echter dat het mijn taak is ervoor te zorgen dat dit nooit zal gebeuren. Zolang ik in het Parlement werk, zal ik daarover telkens interpelleren. Dierenwelzijn is te belangrijk, want het is eigen aan ons zelfrespect. De mens heeft namelijk de mogelijkheid gekregen om op te treden voor het welzijn van de dieren en dat moeten wij blijven doen. Daarin ben ik geen extremist en ik begrijp dus dat het nemen van maatregelen enige tijd kost. Toch wens ik vanaf nu een krachtig signaal te horen, zodat in deze legislatuur toch nog iets verwezenlijkt wordt. Daarom stel ik de volgende optie voor.

Mevrouw de minister, kan België niet het voorbeeld geven door alle doorvoer op haar grondgebied te verbieden? Wij zouden daarin het voortouw kunnen nemen. Het is toch mogelijk dat België daaraan iets doet, hoewel het een klein land is. Dat het Europees parlement de laatste gebeurtenissen overloopt is uiteraard erg interessant, maar ook erg schrijnend. Ik ben op de hoogte van alles wat in het Europees parlement is verteld, maar er komt niets uit die logge administratie die het geworden is. Er hoeft maar ergens een klein duimpje recht te staan om te zeggen dat het afgelopen is. Dat is mijn voorstel.

De beelden zijn in de eerste plaats schokkend omwille van de manier waarop die dieren aan hun einde komen, namelijk door rituele slachtingen. Dat is een erg heikel punt. Dezelfde beelden kunnen wij binnenkort wellicht ook hier in België draaien, waarschijnlijk wat meer geciviliseerd, maar het komt wel op hetzelfde neer. Ik wil dat aanklagen en ik vind dat wij daaraan iets moeten doen. Recent hoorde ik een islamiet verklaren dat rituele slachtingen niet zo

10.02 Luc Sevenhans (VLAAMS BLOK): Qu'a fait la ministre depuis le 13 juin 2000? Elle a promis certaines choses mais force est de constater que rien n'a changé. Ces images m'ont choqué. Malheureusement, on s'y habitue. Toutefois, je considère qu'il est de mon devoir de faire en sorte que l'on ne s'y habitue jamais vraiment. Le bien-être des animaux revêt trop d'importance pour que ce genre d'images soient banalisées. Ne pourrait-on jouer un rôle de pionnier en interdisant tout transit sur notre territoire?

Les abattages rituels constituent évidemment un problème délicat. Mais nous devons oser l'aborder. J'ai déjà entendu un musulman dire que selon le Coran, ces abattages n'étaient pas indispensables. Il faut faire la clarté à ce sujet. Est-ce une manifestation d'extrémisme ou non?

A terme, nous devrions interdire les exportations vers les pays où aucun contrôle n'est exercé. Le système des subsides est devenu un carrousel grotesque.

J'attends de la ministre qu'elle donne un signal clair dans ce dossier.

noodzakelijk zijn volgens de koran, maar er zijn verschillende argumenten voor en tegen. Het wordt tijd dat wij daarover duidelijkheid krijgen. Zijn die rituele slachtingen nu wel of niet nodig? Op dat vlak leeft er bij onze islamieten ook een vorm van extremisme. Vorig jaar bijvoorbeeld las ik in het tijdschrift van Gaia dat te Baileux out of the blue plots zomaar slachtingen plaatsvonden langs de openbare weg. Daarom heeft Gaia moord en brand geschreeuwd en de burgemeester ter verantwoording geroepen. Die burgemeester wist niet beter dan te antwoorden dat die slachtingen eigenlijk niet mogen, maar dat hij niet als racist gezien wilde worden. Als alle argumenten mogelijk zijn om alles zomaar te tolereren, denk ik dat wij op het verkeerde pad zitten. Ik wil daarover zo genuanceerd en diplomatisch mogelijk spreken. In ons land is er nog een bepaalde controle en gebeurt alles nog min of meer naar wettelijke normen, maar ik vind dat wij export naar landen waar geen enkele controle plaatsvindt, moeten verhinderen en op termijn uitschakelen. Daarmee wil ik niet pleiten om alle export te verbieden, want dat zou ook economische schade toebrengen. Ik probeer die zaak zo genuanceerd mogelijk te benaderen. De hele carrousel van subsidies is een lachertje aan het worden, want ik zou daarover voorbeelden kunnen geven. Op mijn weg naar hier dacht ik daar weer aan toen ik op de ring rond Antwerpen een internationaal veetransport inhaalde. Ik dacht: "Daar gaan we weer." Dat moet toch eens stoppen. Daarom wens ik van u vandaag een duidelijk signaal.

10.03 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, collega's, eerst en vooral wil ik de initiatieven die ik heb genomen op een rijtje zetten. Een aantal van die initiatieven hebben geen resultaat opgeleverd maar dat is een ander verhaal. Ik som even de initiatieven die ik heb genomen op. In juni 2000 heb ik een schrijven gericht tot David Byrne, de commissaris, met de vraag om de mogelijkheid te onderzoeken om de export van levend slachtvee te vervangen door die van karkassen. Ik heb hem ook gevraagd wat het effect zou zijn van het terugschroeven of zelfs afschaffen van de subsidieregeling. Bij een hearing in het Europees Parlement heb ik mij uitdrukkelijk uitgesproken voor het vervangen van de transporten van levend slachtvee door de export van karkassen omdat de controles op het welzijn van de dieren die in het land van bestemming zijn aangekomen om juridische redenen niet kunnen worden gecontroleerd. Hierdoor kan onvoldoende worden nagegaan of aan de voorwaarden voor het verlenen van de subsidies is voldaan. Bij de besprekingen in mei 2001 in de werkgroepen van de landbouwraprad waar het Zweedse standpunt over verdere beperking is behandeld heeft mijn ambtenaar op mijn verzoek het hoger vermelde standpunt gesteund. Bij een toelichting van de prioriteiten van het voorzitterschap voor de intergroep in Straatsburg tijdens de maand september heb ik opnieuw mijn visie gegeven. Bij de discussies in dezelfde maand voor het permanent veterinaire comité is door mijn ambtenaar eveneens gepleit voor een afschaffing van dergelijke transporten.

Wat het standpunt betreft dat is ingenomen op de landbouwraden, kan ik u het antwoord geven dat mevrouw Neyts heeft gegeven. Voor alle duidelijkheid, mevrouw Neyts heeft zoals u weet de heer Gabriëls opgevolgd als minister bevoegd voor landbouwaangelegenheden. Vanaf 1 januari zijn het de regionale ministers die hier aan zet zijn want het gaat duidelijk om economische instrumenten. Mevrouw Neyts onderstreept dat het inderdaad zo is dat de problematiek van

10.03 **Magda Aelvoet**, ministre: J'ai plaidé à plusieurs reprises au niveau européen pour que les exportations de bétail vivant soient remplacées par des exportations de carcasses et pour que l'on étudie les conséquences de la suppression des subsides. J'ai défendu moi-même ces deux points de vue à plusieurs reprises lors des conseils agricoles et je les ai fait défendre au comité vétérinaire permanent.

La ministre Neyts a succédé au ministre Gabriëls mais, depuis 1er janvier, ce sont les ministres régionaux qui sont compétents. Elle m'a communiqué son point de vue. Un transport attentif au bien-être des animaux pourrait donner lieu à des restitutions mais il n'est pas encore synonyme d'un abattage ne faisant pas souffrir inutilement les animaux. La Belgique n'exporte pas de bétail vivant au Moyen-Orient. La ministre Neyts a fait inscrire la proposition de suppression du transport de bétail vivant à l'ordre du jour de l'UE. La Suède est, elle aussi, favorable à cette suppression.

de internationale veetransporten al eerder besproken is op de landbouwraden en in het Europees parlement. Een transport op zich kan diervriendelijk verlopen en dan kunnen daarvoor restituties worden betaald. Dat geeft echter geen zekerheid dat de dieren ook diervriendelijk worden geslacht. Dat bewijzen de recent getoonde beelden van een slachthuis in Libanon. Het is belangrijk om aan te geven dat België zelf geen levend slachtvee naar het Midden-Oosten exporteert. Tijdens het Belgisch voorzitterschap heeft de Duitse minister van Landbouw, mevrouw Künast, de problematiek van de restituties voor export naar derde landen aan de agenda laten plaatsen. Zij en Zweden hebben daar toen gepleit voor afschaffing. In de landbouwrap heeft België totnogtoe gepleit voor strengere controles van dierenwelzijnsvoorwaarden tijdens het lange transport. De Europese Commissie is van mening dat het afschaffen van de restituties niet opportuun is. Wel mogen er slechts restituties betaald worden als de transporten diervriendelijk verlopen. Dit betekent normaal gezien dat er controlemogelijkheden ingebouwd zijn op de laadplaats, de stopplaats en de losplaats. De Commissie werkt aan voorstellen om de controles verder te verscherpen. Op dit ogenblik is er in de landbouwrap bij lange na geen meerderheid om die restituties af te schaffen. Europa verbiedt ook de invoer niet van slachtvee uit derde landen. Het is wel duidelijk dat deze discussie nog niet is afgelopen. Hier eindigt het antwoord van mevrouw Neyts.

La Commission européenne ne juge pas la suppression des restitutions opportune. Elle prépare des propositions pour renforcer les contrôles. Il n'y a pas de majorité en faveur de la suppression des restitutions au sein du Conseil agricole mais la discussion n'est pas encore terminée. L'importation de bétail destiné à l'abattage en provenance de pays tiers n'est pas non plus interdite.

10.04 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik zal beginnen met wat de heer Sevenhans gezegd heeft. Ik zal mij niet distantiëren van zijn betoog. Ook als het om iemand van het Vlaams Blok gaat is een goede uiteenzetting een goede uiteenzetting. Ik kon ze in ruime mate waarderen.

10.04 Ferdy Willems (VU&ID): Ce que nous avons vu n'est pas un abattage rituel mais de la torture. Si les abattages doivent se dérouler de manière rituelle, il faut selon moi respecter trois conditions : pas à domicile, uniquement dans des abattoirs et sous le contrôle de vétérinaires.

Wat de rituele slachtingen betreft, wil ik toch een paar puntjes op de i zetten. Wat wij hier hebben gezien was puur martelen en zelfs Arabische vrienden die ik daarover heb geconsulteerd zeggen mij dat dit zelfs door de meest extreme moslim niet wordt gevraagd. Volgens hen heeft dit niets te maken met rituele slachtingen.

Voor alle duidelijkheid wil ik nog even ons standpunt geven over rituele slachtingen. Rituele slachtingen kunnen maar dan wel onder drie uitdrukkelijke voorwaarden. Ten eerste, het mag niet thuis bij de mensen gebeuren. Ten tweede, het mag alleen in slachthuizen worden uitgevoerd. Ten derde, het moet gebeuren onder de controle van dierenartsen. Dit aspect is wat mij betreft daarmee behandeld.

10.05 Minister Magda Aelvoet: Mag ik daarop even reageren? Dat zijn de dingen waarmee wij bezig zijn. Het Offerfeest heeft vorig jaar niet plaatsgevonden wegens mond- en klauwzeer. Het jaar voordien heb ik al een rondschriven gestuurd aan de gemeentebesturen en de lokale verenigingen om hen op te roepen om die slachtingen te laten plaatsvinden onder de omstandigheden zoals u ze hebt beschreven. Ik heb daarover zelfs een gesprek gehad met de moslimexecutieve. Zij wilden zelfs zo ver gaan om tegen de traditie in de dieren te laten verdoven. Dit is een bijkomend element.

10.05 Magda Aelvoet, ministre: C'est précisément ce à quoi nous nous attelons. Il y a deux ans, j'ai lancé un appel à toutes les administrations communales et aux associations locales afin qu'elles ne procèdent plus à l'abattage d'animaux que dans ces conditions-là. L'Exécutif islamique m'a même donné son accord pour une anesthésie.

10.06 Ferdy Willems (VU&ID): Mevrouw de minister, alles wat u zei, wist ik al, maar dit laatste was voor mij nieuws. Ik verheug mij daarover.

10.06 Ferdy Willems (VU&ID): Cette information est nouvelle pour moi.

Ten tweede, ik zal deze vragen ook stellen aan mevrouw Neyts, want zij heeft in de pers een aantal uitspaken gedaan waar ik niet zo gelukkig mee was.

Ten derde, niemand twijfelt aan uw goede wil. U hebt een opsomming gegeven van uw initiatieven, maar enkel de resultaten tellen.

Ik heb een motie van aanbeveling ingediend. Dit is geen aanval op wie dan ook. Mevrouw de minister, ik wil u met deze motie steunen. U hebt gezegd dat in Europa een aantal politici van alle mogelijke democratische partijen – en zelfs van als niet-democratisch omschreven partijen – de resolutie hebben goedgekeurd, maar ministers van diezelfde politieke partijen hebben, onder invloed van kortzichtig lobbywerk, een ander standpunt ingenomen. Ik vind dat we op deze nagel moeten blijven kloppen. Via u moeten we blijven aandringen, ook al levert dit niet altijd een resultaat op. Een resolutie van dit Parlement waarin de Belgische regering wordt gevraagd aan te dringen op de uitvoering van de Europese resoluties kan enkel een steun zijn voor uw beleid. Ik vraag dan ook dat men dit initiatief niet zou afblokken.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in 1999 heb ik in mijn eerste uiteenzetting gezegd dat dierenwelzijn belangrijk blijft voor mij, maar mensen zijn volgens mij belangrijker. Dierenwelzijn is echter belangrijk omwille van de menselijke waardigheid. Ik ga daar mee door.

10.07 Luc Sevenhans (VLAAMS BLOK): Mevrouw de minister, ik heb uw antwoord gehoord en ik wist dat wij bij u gehoor zouden vinden.

Ik stel echter vast dat we er met vragen alleen niet meer komen. Om die reden heb ik een motie ingediend waarin ik u vraag uw collega's te overtuigen zodat België daarin het voortouw kan nemen. Wij moeten volgens mij beginnen met het verbieden van internationale veetransporten op ons grondgebied. Dit zou een signaal zijn, want met goede wil alleen zullen we er niet komen. De lobby waartegen we moeten vechten, is zo groot en zo machtig dat woorden niet meer helpen als we nu niet overgaan tot daden. Om die reden heb ik een motie ingediend.

Ik dank u in elk geval voor uw inspanningen, mevrouw de minister.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdy Willems en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Ferdy Willems en Luc Sevenhans
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
vraagt de regering maximaal te ijveren voor de onmiddellijke toepassing op Belgisch en Europees niveau
van de resolutie van het Europees Parlement, d.d. 13 november 2001, "over het verslag van de Commissie
over de ervaringen van de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van Richtlijn 95/29/EG van de Raad tot
wijziging van Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer" (COM(2000)809 -

Nul ne doute de votre bonne volonté mais les résultats se font attendre. J'ai déposé une motion de recommandation, explicitement à titre de soutien. Nous devons revenir la-dessus, encore et encore, insister par votre intermédiaire. Le bien-être des animaux est important, au regard précisément de la dignité humaine.

10.07 Luc Sevenhans (VLAAMS BLOK): La ministre multiplie ses efforts, mais en vain. La Belgique doit prendre l'initiative et émettre un signal, en interdisant le transport de bétail sur pied sur notre territoire. Nous déposons une motion dans ce sens.

C5 - 0189/2001 - 2001/2085 (COS))."

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Ferdy Willems et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Ferdy Willems et Luc Sevenhans

et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,

demande au gouvernement de prendre toutes les initiatives nécessaires en vue d'une application immédiate au niveaux belge et européen de la résolution du Parlement européen du 13 novembre 2001 relative au rapport de la Commission sur les expériences des Etats membres depuis la mise en œuvre de la directive 95/29/CE du Conseil modifiant la directive 91/628/Cee relative à la protection des animaux en cours de transport (COM(2000) 809 - C5 - 0189/2001 - 2001/2085 (COS))."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Luc Sevenhans en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Ferdy Willems en Luc Sevenhans

en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,

vraagt de regering de doorvoer van veetransporten over het Belgisch grondgebied te verbieden."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Luc Sevenhans et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Ferdy Willems et Luc Sevenhans

et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,

demande au gouvernement d'interdire les transports internationaux de bétail sur le territoire belge."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Michèle Gilkinet en de heer Philippe Seghin.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Michèle Gilkinet et M. Philippe Seghin.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Les questions suivantes sont reportées à une date ultérieure: n° 6171 de M. Henk Verlinde, 6203 et 6204 de Mme Michèle Gilkinet, 6211 de M. Josy Arens, 6217 de Mme Martine Dardenne et 6242 de Mme Annemie Van de Casteele.

La question n° 6222 de M. Claude Eerdekenes sera posée par écrit.

La réunion publique de commission est levée à 19.14 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 19.14 uur.